

Tirsdag den 4. juni 2013 (D)

1

108. møde

Tirsdag den 4. juni 2013 kl. 9.00

Dagsorden

1) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013. Tillægsbetænkning 03.06.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og retsplejeloven. (Ændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om aktindsigt m.v. (Konsekvensændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen og af ændringer i forvaltningsloven og retsplejeloven).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om Statstidende. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital levering af meddelelser til optagelse i Statstidende).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår ansøgning om økonomisk fripladstilskud, meddelelse om valg af læge, ansøgning om navngivning og navneændring, indgivelse af erklæring om faderskab, anmeldelse af cykeltyveri m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ophævelse af lov om anvendelse af Christianiaområdet.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 28.05.2013).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 08.05.2013. 2. behandling 23.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 03.06.2013 til 3. behandling af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Forbud mod fremme af terrorisme i programvirksomhed m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 22.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 24.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 29.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Udvidelse af sælgerens oplysningsforpligtelse ved salg af andelsboliger og indførelse af karenperiode for anvendelse af valuarvurdering og offentlig vurdering ved værdiansættelse af foreningens ejendom m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 05.04.2013. Betænkning 29.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om socialtilsyn.

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om forpligt-

tende kommunale samarbejder. (Konsekvensændringer som følge af lov om socialtilsyn m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love. (Medmoderskab m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om barselsudligning for selvstændigt erhvervsdrivende.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 22.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

15) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

16) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til supplerende dagpenge i 52 uger.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

17) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til en 4-årsdagpengeperiode.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

18) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af genoptjeningskravet for ret til dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

19) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om et dyreværnspoliti.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2013. 1. behandling 17.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

20) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om akuthuse til stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 28.05.2013).

21) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af de økonomiske konsekvenser forbundet med indvandringen.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 22.05.2013).

22) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om klare regler for definitionen af enlige forsørgere og enlige pensionister.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 08.02.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

23) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om, at flygtninge skal have ret til fuld folkepension.

Af Finn Sørensen EL (m.fl.).

(Fremsættelse 02.04.2013. 1. behandling 24.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

24) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

25) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk brug af familierådslagning i anbringelsessager.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

26) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om vielser foretaget af borgmestre og byrådsmedlemmer.

Af Eva Kjer Hansen (V) m.fl.

(Fremsættelse 23.04.2013. 1. behandling 31.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

27) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af stillerlister i forbindelse med kommunale og regionale valg.

Af Morten Marinus (DF) m.fl.

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 16.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

28) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 129:

Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for opkrævning af grundskyld.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 02.05.2013. 1. behandling 31.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

29) Fortsættelse af 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om fortolkning af regler for cabotagekørsel.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.10.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 09.04.2013. 1. del af 2. (sidste) behandling 23.04.2013. Tilføjelse til betænkning 28.05.2013).

30) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om at tage artikel 10 i EU-forordning 1072/2009 om cabotagekørsel i brug, således at der træffes de

nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for de i Danmark berørte transportvirksomheder.

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013. 1. behandling 21.05.2013. Betænkning 28.05.2013).

31) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en gebyrfri bankkonto til alle.

Af Frank Aaen (EL) og Stine Brix (EL).

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 21.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

32) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2011.

(Fremsættelse (i betænkning) 16.05.2013. Anmeldelse 23.05.2013. 1. behandling 31.05.2013).

33) 1. behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-17.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 29.05.2013).

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Etablering af nød drift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion, kommunal etablering af bredbånd m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 28.05.2013).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Erhvervs- og vækstministeren har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om erhvervsfremme og støtte 2013.

(Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 09:00

Samtykke til behandling

Formanden :

Den sag, der er opført under punkt 1 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013. Tillægsbetænkning 03.06.2013).

Kl. 09:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 09:01

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ved andenbehandlingen stillet forslaget om, at de tre paragraffer, 22, 24 og 27, stk. 1, nr. 2, blev taget ud af loven. Dette blev desværre stemt ned af regeringen, Venstre og Konservative.

Derfor har vi her ved tredjebehandlingen stillet nye ændringsforslag, denne gang ikke ændringsforslag, der fjerner de famøse paragraffer, men ændringsforslag, der tilgodeser den aftale, der er indgået mellem regeringen, Venstre og Konservative, og samtidig forsøger at tilgodese de centrale punkter, der er i kritikken af offentlighedsloven.

Vi foreslår således at ændre § 22, der omhandler aktindsigt i kalenderen, sådan at retten til aktindsigt ikke kan fås, når det gælder fremtidige begivenheder, men at man kan få aktindsigt i de tidligere kalenderoplysninger. Ændringsforslaget tilgodeser således adgangen til aktindsigt i allerede afholdte møder og lignende i forvaltningen og tilgodeser også bekymringen om chikanøs adfærd over for medarbejdere ved undtagelsen til fremtidige begivenheder.

Vi foreslår en ændring af § 24, som indebærer, at undtagelsen af retten til aktindsigt kun sker i de tilfælde, hvor man på det tidspunkt, hvor dokumentet udarbejdes, konkret ved, at ministeren har behov for det. Dermed sikres det, at dokumenter og oplysninger ikke kan undtages fra aktindsigt i de tilfælde, hvor det endnu ikke er klart, at ministeren har behov for rådgivning. Det bliver derfor med ændringsforslaget et krav, at dokumentet både er udarbejdet med henblik på ministerbetjening og reelt også kommer til ministeren. Vi mener, at forslaget tilgodeser aftalen mellem regeringen, Venstre og Konservative og samtidig delvis imødekommer kritikken vedrørende ministerbetjeningsparagraffen.

Vi foreslår at ændre § 27, stk. 1, nr. 2, så dokumenter, der udveksles mellem ministre og folketingsmedlemmer i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces, er undtaget fra aktindsigt, så længe processen er i gang. Det vil betyde, at der så er et fortroligt rum til politiske forhandlinger, et rum, hvor man kan udveksle synspunkter mellem folketingsmedlemmer og ministre, men et rum, hvor der også gives aktindsigt, når processen er overstået. Ændringsforslaget betyder også, at der tages hensyn til mindretallet i Offentlighedskommissionen, og det er jo noget, vi skal huske på, nemlig at det bestemt ikke er en enig offentlighedskommission.

Dansk Folkeparti havde gerne set, at paragrafferne var fjernet helt fra lovforslaget, men da det har vist sig helt umuligt, er det vores håb, at regeringen, Venstre og Konservative vil stemme for disse ændringsforslag. Det vil også klæde de fem partier at lytte til kritikken af de udskældte paragraffer, dels fra Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance, dels fra de mere end 85.000 borgere i Dan-

mark, der har fundet det så vigtigt, at de har skrevet under i protest mod offentlighedsloven.

Kl. 09:08

Kl. 09:04

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Preben Bang Henriksen. Nej, det var der ikke, men det var bare noteret heroppe. Så siger vi tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker ordet til ændringsforslagene?

Det ser ikke ud til at være tilfældet. Jo, der kommer fru Pernille Skipper løbende, som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 09:05

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg havde jo håbet, at det ikke var min tur endnu, altså at der var nogle af de partier, som har været fortalere for det her lovforslag – enten regeringspartierne, Venstre eller Konservative – som ville komme op og fortælle os, hvordan de forholder sig til de ændringsforslag, der er stillet.

Som det er blevet redegjort for her fra talerstolen, er det jo tre ændringsforslag, som bestemt stadig væk – stadig væk – holder et meget stort rum lukket for offentligheden, for fremtiden. Det er ændringsforslag, som tager hensyn til de centrale argumenter, der er blevet fremført i debatten. De lukker ned på en måde, som vi bestemt ikke synes er god, men som gør det lidt mindre slemt, gør det lidt mindre til gummiparagraffer end i det lovforslag, der ligger på bordet nu.

Jeg håber da, at der er nogle, der lige har glemt at trykke sig ind og er på vej op for at forklare, hvad de mener om ændringsforslagene. Det er trods alt også noget af det, vi skal behandle i dag.

Kl. 09:06

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 09:06

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg havde egentlig forventet, at der var kommet en ordfører eller flere før mig fra nogle af de fem forligspartier op for at forholde sig til de ændringsforslag, som vi har stillet. Jeg mener faktisk, at de tre partier, der har stillet de her forslag, på det nærmeste går ind i sådan en slags selvydmygelse, hvis man kan kalde det, forstået på den måde, at vi strækker armene så langt ud, som det overhovedet kan lade sig gøre for at prøve at se, om man i det mindste ikke inden for rammen af det forlig, der er indgået, kunne vælge nogle lidt blødere formuleringer, lidt mere åbenhed, end der egentlig var lagt op til.

Det havde jeg egentlig håbet og forventet at der var nogle der var interesseret i at tage en diskussion om, fordi vi har haft det meget imødekommende synspunkt i forhold til de her ændringsforslag og sagt: O.k., vi forstod godt, hvad der skete til andenbehandlingen, vi forstod godt, at der blev sagt klart nej til de i øvrigt ganske udmærkede ændringsforslag, som Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde stillet, og derfor har vi stillet nogle nye ændringsforslag, som klart, præcist og sikkert holder sig inden for rammen af den aftale, af det forlig, som regeringen har indgået med Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det, der i hvert fald for nogle har været hovedargumentet ved de tidligere forslag, var, at det kunne man desværre ikke, for man var jo bundet af en aftaletekst.

Derfor har vi så prøvet at se, om man ikke kunne gøre noget, hvor vi ser lidt på, hvordan det er, man skal lukke ned i forhold til de her kalendere, så man ikke lukker ned lige så meget, som der var lagt op til, hvordan man kan se på § 24 og § 27, sådan så ...

Formanden :

Må vi lige bede om lidt mere ro. Tak.

Kl. 09:08

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg håber ikke, at det gjaldt mig.

... på § 24 og § 27, således at vi i udgangspunktet med de her ændringsforslag accepterer, at der er et forlig, men at vi alligevel så kunne sørge for, at det ikke blev så slemt, som der var lagt op til.

Men jeg konstaterer, at det er der ikke et ønske om at diskutere. Jeg håber selvfølgelig, at der er nogle, der alligevel vil lade sig overbevise af de argumenter, vi har, og af de forslag, vi har fremsat, sådan at vi måske kunne få det her lidt mere i overensstemmelse med den opfattelse, der er ude blandt det danske folk.

Det er jo en sag, hvor det danske folk er uenig med regeringen – det er den vant til – men det er ikke alene en sag, hvor folket er uenig med regeringen, det er faktisk også en sag, hvor befolkningen troede, at de havde stemt på nogle mennesker, der gik ind for en bestemt politik. De troede faktisk, de havde stemt på Socialdemokraterne og dermed sikret, at man ikke skulle lukke så meget ned. De troede, de havde stemt på Socialistisk Folkeparti og dermed ikke skulle lukke så meget ned. De troede, de havde stemt på Det Radikale Venstre og dermed ikke skulle lukke så meget ned. Det hersker der ingen tvivl om, og vi kan jo også se de skuffelser, der tydeligt er både i det organisatoriske bagland og i vælgerbaglandet hos de tre regeringspartier.

Mange løftebrud har denne regering præsenteret Folketinget og vælgerne for. Dette løftebrud er helt særligt, fordi vi er i den situation, at der rent faktisk var et flertal i Folketinget for den politik, som regeringen gik til valg på. Det er jo sådan lidt særligt. Der er 120 gode, danske mandater, der er valgt af vælgerne til at sikre, at den her lov skulle ændres. Det svigtede tre af de seks partier, der er valgt på det grundlag, så desværre. Det forstod vi godt forleden dag, og nu er det som sagt så, at vi strækker hånden ud og prøver at se, om vi alligevel kan mødes et sted, om vi alligevel kan sikre os, at vi kan få lavet en aftale i forhold til det her, i hvert fald bløde den aftale op, som er lavet.

Jeg synes, at ordførerne fra Socialdemokraterne, fra SF, fra Det Radikale Venstre, men også fra Venstre og Det Konservative Folkeparti skylder at komme herop og forklare, hvorfor det er, man ikke kan støtte de her ændringsforslag, som jo gør, at man kan få gennemført den vilje, som V og K allerede havde inden valget, og som S, SF og De Radikale Venstre har overtaget efter valget. Det kan man faktisk gennemføre med de ændringsforslag, vi har her, samtidig med at man kan vise, at man ikke er fuldstændig argumentresistent, samtidig med at man kan vise, at man ikke er fuldstændig ligeglad med, hvad vælgerne måtte mene om emnet.

Kl. 09:11

Formanden :

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig om ændringsforslagene?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen om ændringsforslagene slut, og vi går til afstemning.

Kl. 09:12

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF, EL og LA). Og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 41 (DF, EL og LA), imod stemte 95 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter stemmes om ændringsforslag nr. 2 af samme mindretal (DF, EL og LA), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 41 (DF, EL og LA), imod stemte 95 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 3, stillet af det samme mindretal (DF, EL og LA), bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af samme mindretal (DF, EL og LA), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 41 (DF, EL og LA), imod stemte 96 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 09:14

Forhandling

Formanden :

Forhandlingerne drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti. Hr. Jan E. Jørgensen ønsker ordet. Så må fru Pia Adelsteen lige vente.

Det er altid en hjælp for formanden, hvis man trykker sig ind.

Kl. 09:14

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

»Det er en frygtelig historie! sagde en høne, og det omme i den kant af byen, hvor historien ikke var passeret ... Og så fortalte hun, så at fjerene rejste sig på de andre høns og hanen lod kammen falde. Det er ganske vist!«

Sådan begynder H.C. Andersens eventyr »Det er ganske vist«. Vi hører om en høne, som havde mistet en løs lille fjer, og som naturligvis ikke kendte sin egen historie igen, da hun hørte om de fem høns, der havde plukket fjerene af sig og havde hakket hinanden ihjel. Og, som H.C. Andersen skriver, »da hun var en respektabel høne, så sagde hun: Jeg foragter de høns!«

Se, hvis forhenværende ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen efter at have afleveret Offentlighedskommissionens rapport var taget på en lang ferie til et sted uden internet og aviser, så ville han næppe kunne genkende sin lov, hvis han var kommet hjem i forgårs. Han ville have foragtet de høns, der havde forvandlet hans offentlighedslov til en mørklægningslov.

Jeg vil godt pointere, at vi i Venstre har forståelse for, at mange er bekymrede over den nye lov. Den bekymring tager vi alvorligt, og derfor er det besluttet, at loven skal evalueres med hjælp fra Folketingets Ombudsmand. Hvis det måtte vise sig, at loven tolkes strammere, end det har været hensigten, så ser vi naturligvis på det i forligskredsen.

Men det ændrer ikke ved, at vi mener, at debatten om offentlighedsloven er en fjer, der er blevet til fem høns.

Den første høne er påstanden om, at Danmark nu bliver et mere lukket land end selveste Vatikanstaten, når vi om lidt har vedtaget offentlighedsloven. Denne vilde påstand er endda en af de milde. På hjemmesiden <http://nejtilhemmelighedforvaltningen.wordpress.com/> kan man se vores justitsminister sammenlignet med propagandaminister Goebbels, og så slem er han vel trods alt ikke.

Nu står der meget på internettet, men også seriøse medier som Danmarks Radio og Berlingske Tidende har videregivet påstande, som ikke holder i byretten. Her har man kunnet læse, at oplysninger, som førte til Farumsagen, ikke var kommet for en dag med den nye offentlighedslov.

Lad os prøve at teste, om denne høne nummer to er mere end en lille fjer. Se, fru Pernille Skipper fra Enhedslisten har gennem spørgsmål 27 afsløret, at man ikke ville kunne se Peter Brixtoftes kalender, hvis den nye offentlighedslov havde været gældende, dengang han som borgmester holdt et møde med sin partifælle Arne Blom, der var medlem af Tilsynsrådet. Se, det kan man jo ikke, for det står direkte i lovforslagets § 22.

Men er der en sammenhæng mellem mødet med Arne Blom og så hele den store Farumsag? Var det virkelig denne sag, der fik det hele til at rulle? Nej, sagen om Tilsynsrådet kom først frem sent i forløbet, og den fylder kun en lillebitte del af Farumrapportens 12.546 sider, nærmere betegnet kapitel 26. Så allerede her er vi altså ude i en overdrivelse af eventyrlige proportioner.

Men det er vel også vigtigt at vide, at Brixtofte holdt et møde med et medlem af Tilsynsrådet, og det kan man jo ikke få at vide, når man fremover ikke må kigge i kalenderen. Jo, det kan man faktisk godt, hvis man gider grave bare et spadestik dybere. For det fremgår af den regning fra restauranten, hvor mødet blev holdt – og regningen kan man jo altså fortsat få aktindsigt i. Her står:

PBX – det var Peter Brixtoftes initialer – møde om Tilsynsråd; De blev betjent af tjener nr. 4; tak for besøget og på gensyn.

Den tredje høne hedder så Pernille Boye Koch – den ene dag radikal folketingskandidat i oprør mod sit eget parti og den anden dag uvildig ekspert i forvaltningsret. Se, ifølge hende var Tamlagsagen ikke kommet for dagens lys med den nye lov. Den påstand har hun så efterfølgende måttet trække i land, for Tamlagsagen blev som bekendt sat i gang på grund af klager fra herboende tamiler til Folketingets Ombudsmand – og altså ikke gennem aktindsigt.

Nå, men hvad så med de eksperter, der støtter loven? De har jo ikke læst den. Det afslørede Martin Krasnik jo, da han i DR's »Deadline« klædte juraprofessor Eva Smith af for åben skærm, så hun stod tilbage som en høne uden fjer på kroppen – det må så være høne nummer fire. Og se, problemet ved denne afsløring er, at Krasnik talte direkte usandt, da han hævdede at læse op fra lovbemærkningerne. Han læste i stedet op af en mail fra DR's researcher Jesper Tynell, hvor der står præcis det modsatte af det, der står i bemærkningerne. Som Eva Smith med rette noget indigneret udtalte til Politiken:

»Men Martin Krasnik bruger det til at insinuere, at vi ikke har læst lovforslaget. Meget grovere bliver det ikke.«

Kl. 09:19

Jeg har også set, at Enhedslisten turnerer land og rige rundt med en fiks idé om, at landets kommuner ikke skal benytte stramningerne i den nye lov. Det er vist det, man må kalde en gratis omgang, for stramningerne vedrører jo slet ikke kommunerne – bortset fra kalenderoplysningerne. §§ 24 og 27 omhandler ministre og folketingsmedlemmer – og altså ikke borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer. En kommune er både med den gældende og den kommende offentlighedslov at betragte som en enhedsforvaltning, hvor korrespondance pr. definition er intern – og altså undtaget fra aktindsigt. Det kunne vi så kalde den femte høne.

Desværre kunne jeg blive ved. Dokumentarfilmen »Den hemmelige krig«, sagen om den såkaldte overbetaling af privathospitaler,

sagen om momssvindler med CO₂-kvoter, dengang Connie Hedegaard var minister, statsløsesagen, sagen om det ufinansierede operahus og senest sagen om hullet i solcelleloven var heller ikke kommet frem, hvis offentlighedsloven havde været gældende tidligere – det siger kritikerne. Vi mangler bare Albertisagen og mordet i FINDERUP Lade.

Som der står i eventyret af H.C. Andersen:

»Jeg hørte det med mine egne ører, og man skal høre meget før de falder af!«

Alle disse sager har nemlig én ting til fælles: De holder ikke vand. For man skal ikke tro på alt, der står i avisen. Som H.C. Andersen skrev i sit eventyr:

»Og det kom i avisen og det blev trykt og det er ganske vist: En lille fjer kan nok blive til fem høns!«

Kl. 09:20

Formanden :

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Per Clausen.

Kl. 09:20

Per Clausen (EL):

Jeg kan høre, at hr. Jan E. Jørgensen har et stort behov for at komme i Martin Krasniks selskab. Det undrer så, at han har afvist at komme der, men det ville han gerne. Jeg er sikker på, at den mulighed stadig væk eksisterer. Jeg vil kun forholde mig til en enkelt ting, og det er til noget, jeg ved noget om. Hr. Lars Christian Lilleholt sagde, at skandalen omkring solceller var den største skandale, han havde oplevet i sine 12 år som energiordfører. Kendsgerningen er, at den skandale var baseret på en mail sendt fra en kontorchef i Miljøstyrelsen, og den var sendt C.C. til departementschefen. Det var det hele baseret på. Og den mail ville vi jo ikke have haft adgang til at se, hvis og når man havde vedtaget den nye lov.

Kl. 09:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:21

Jan E. Jørgensen (V):

Der var, som jeg tror hr. Per Clausen er klar over, samråd i går morgen, hvor justitsministeren svarede med en for ham bemærkelsesværdig klarhed. Han svarede ja på spørgsmålet om, hvorvidt solcellesagen ville være kommet frem også med den ny offentlighedslov. Det, som fik sagen til at rulle, var en henvendelse fra Dansk Energi om et hul i lovgivningen, og det var en mail, som var vedhæftet en anden mail. Om du havde fået aktindsigt i hele den mail, svarede justitsministeren ikke klart på, men du skal være opmærksom på, at mailen var omfattet af § 24 og dermed ministerbetjeningsreglen, det er korrekt. Men du skal jo også ind og se, om der er oplysninger i den mail, som er ekstraheringspligtige – jamen det skal du da – altså om der står noget i mailen, som er faktiske oplysninger; om der står noget i mailen, som er faglige vurderinger i endelig form. Og hvis der gør det, så skal de ekstraheres.

Jeg synes, at vi skal bruge arbejdet med den kommende vejledning og for den sags skyld også evalueringen til sin tid til at gå ind nærmere og sige, hvornår noget er en faktisk oplysning, og hvornår noget er en faglig vurdering i endelig form. For jeg er enig i, at det er vigtige oplysninger.

Kl. 09:22

Formanden :

Forretningsordenen tillader ikke direkte tiltale.

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 09:22

Per Clausen (EL):

Det er ikke det værste. Det værste er, at hr. Jan E. Jørgensen viderebringer justitsministerens manipulation og løgn. Sagen er, at den sag startede af en eneste grund. Det var, fordi Berlingske Tidende kunne afsløre, at ministeren burde have vidst det, fordi der var skrevet en mail fra en kontorchef i Miljøstyrelsen, som departementschefen havde set. Det var sagen. Den mail har vi da ingen som helst mulighed for at få adgang til at se fremadrettet. Derfor er kernen i det her, at den største skandale, hr. Lars Christian Lilleholt har oplevet i sine 12 år som energipolitisk ordfører, ikke var blevet afsløret og ikke bliver afsløret, når den her lov bliver vedtaget. Det er kernen. Det er så vigtigt for Venstre at beskytte sig fremadrettet, når man får ministerposterne, at man såmænd også er villig til at skåne socialdemokratiske og radikale ministre for afsløring.

Kl. 09:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:23

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, hr. Per Clausens motivforskning kan jeg ikke dele, men jeg kan sige, at det er vigtigt for Venstre også fremover, at eksempelvis et hul i en lovgivning, som risikerer at koste skatteyderne store summer, kan komme frem. Det er også vigtigt fremover at få indsigt i, hvornår en minister har fået oplysninger af den karakter.

Kl. 09:23

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 09:24

Pia Adelsteen (DF):

Jeg har to spørgsmål, for jeg synes, det er noget af nogle påstande, ordføreren kommer med. Ordføreren siger, at loven skal evalueres af Ombudsmanden. Vil ordføreren bekræfte, at der overhovedet ikke er tale om en evaluering, men om at Ombudsmanden alene skal se på, om loven bliver overholdt? Det vil jeg meget gerne have bekræftet. Det er den ene ting. Ordføreren kommer med en masse påstande om, at de her sager var blevet opdaget alligevel, men ordføreren har også siddet i Deadline og påstået, at man sagtens kunne få aktindsigt i dagpengesagen, så kan ordføreren for det andet bekræfte, at der tog han fejl?

Kl. 09:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:24

Jan E. Jørgensen (V):

Hvis jeg bliver refereret for noget, jeg har sagt, er det jo nemmere for mig at forholde mig til det. Jeg sagde ikke, at det var Ombudsmanden, der skulle evaluere, jeg sagde, at loven skulle evalueres med hjælp fra Ombudsmanden. Ombudsmanden skal beskrive praksis, og så skal vi se, om den praksis er i overensstemmelse med vores intentioner, som er, at de her bestemmelser skal fortolkes restriktivt, som det indtil flere gange står skrevet i lovbemærkningerne. Så nej, selvfølgelig skal Ombudsmanden ikke have en holdning til, om det her er en god lov eller en dårlig lov, men Ombudsmanden skal redegøre for praksis, og så er det op til forligspartierne at se, om den praksis så er i overensstemmelse med vores intentioner, som er, at loven skal fortolkes stramt og restriktivt.

Med hensyn til det andet spørgsmål, altså om dagpengetallene var en faktisk oplysning eller ej, vil jeg sige, at jeg erkender, at det

var en fejlbedømmelse fra min side. Justitsministeren var i hvert fald uenig, men der var så en juraprofessor, der var enig med mig, så større var miseren vel trods alt heller ikke. Men jeg udtalte mig *bevidst* ikke skræmmet, men sagde, at det var min påstand, at det forholdt sig sådan, og at det måtte vi få afklaret nærmere i udvalgsbehandlingen. Men meget kendetegnende for pressen, har man jo refereret tilhængerne af loven meget selektivt.

Kl. 09:26

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 09:26

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo helt fint, at man forklarer, at netop den her offentlighedslov bygger på en masse vurderinger, og at en ordfører, som i øvrigt konstant har sagt ja til det, har fejlbedømt, hvad loven egentlig går ud på. Det er jo en klar indrømmelse, synes jeg.

Tilbage til Ombudsmanden. Jeg forstår ikke, at man overhovedet blander Ombudsmanden ind i det. Ombudsmanden har direkte sagt: Jeg evaluerer ikke loven, jeg konstaterer, om den bliver overholdt eller ej.

Så der er overhovedet ikke nogen evaluering fra en uvildig parts side omkring den her lov. Når de fem partier, der har lavet en aftale om at sige ja til det her, har sagt ja, er det de samme fem partier, som så skal sætte sig sammen og kigge på, om de synes, den er restriktiv eller ej. Det vil sige, at de fem partier, der mørklægger, kan bare fastholde mørklægningen og så sige, at det hele fungerer, som det skal. Det er jo sådan, det kommer til at være.

Kl. 09:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:27

Jan E. Jørgensen (V):

Hvis Folketinget kun skulle vedtage lovgivning, som ikke indeholdt elementer af vurderinger og skøn, var der altså ikke mange lovforslag, vi kunne vedtage. Der kunne måske være lov om tidens bestemmelse og måske enkelte paragraffer i færdselsloven, for skøn og vurderinger er jo indeholdt i stort set al lovgivning, det kan ikke være meget anderledes. Og sådan er det også i den nugældende offentlighedslov.

Hvis det skulle være sådan, at der aldrig var nogen, der kunne komme frem til, at noget skulle falde ud til den ene side, og nogle andre mente, at noget skulle falde ud til den anden side, kan jeg så sige, at alle mine forhenværende kolleger i advokatbranchen ville være arbejdsløse den dag i morgen, for der er altså masser af muligheder for fortolkninger af lovgivning til den ene side og til den anden side. Det er jo det, vi skal se i praksis, altså hvordan den her lov kommer til at fungere. Den nugældende lov er jo også i vidt omfang blevet fastlagt gennem praksis, bl.a. fra Ombudsmanden. At det ikke skulle være Ombudsmanden, der skulle vurdere aktindsigt – Ombudsmanden, der får alle klagerne – hvem i alverden skulle så?

Kl. 09:28

Formanden :

Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 09:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

På den ene side har vi stadig ikke kunnet få eksempler på, hvor den nuværende offentlighedslov har været et problem. På den anden side har ordføreren selv og sikkert også mange af os andre været tvivlende over for, hvordan den nye lov vil komme til at gælde på konkrete

punkter. Hvordan hænger det, at man vil indføre sådan en lov, sammen med, at man samtidig holder en tale, hvor man gør det hele til et børneeventyr og er så skræmmet om, at der ikke er en skandale, der ville være skjult?

Jeg synes, det er en utrolig stor selvsikkerhed, hr. Jan E. Jørgensen udviser i forhold til den tvivl, hr. Jan E. Jørgensen tidligere har stået for, og jeg synes, at det er en utrolig venlig handling over for socialdemokratiske, radikale og folkesocialistiske ministre, der nu kan fedte sig gennem det sidste par år af valgperioden, indtil man selv får glæde af det, man vedtager i dag.

Kl. 09:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:29

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Simon Emil Ammitzbølls ros vedrørende min selvsikkerhed skulle forstås som en ros, men min tale skulle sådan set bruges som en illustration af den voldsomt skæve dækning, der har været af det her lovforslag. Hver gang en eller anden – og jeg havde nær sagt ligegyldigt hvem – er kommet med en løs påstand om, at den og den og den såkaldte skandale aldrig havde set dagens lys med den nye offentlighedslov, så er det frit og uden nogen form for kildekritik blevet videregivet i landets aviser. Og når så påstandene er blevet gennemhullet med svar fra Justitsministeriet, har der intet været om det, intet. Det synes jeg alligevel er utroligt, og derfor finder jeg grund til at forklare Folketinget og befolkningen det.

Jeg kan godt forstå, at man er imod, hvis man har den opfattelse, at tamilsagen og Farumsagen osv. ikke var kommet frem med den her nye lov, og så havde jeg da også været modstander af den. Så derfor synes jeg da, det er vigtigt, at vi får manet disse eventyr og skrøner, eller hvad vi skal kalde dem, i jorden, og jeg synes ærligt talt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll burde være mand nok til at erkende, at ja, der har været nogle fejlskud også fra modstandernes side i denne sag.

Kl. 09:30

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 09:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at hr. Jan E. Jørgensen helt basalt fejler i vurderingen af, hvad lovgivningsarbejde går ud på. Diskussionen handler jo om, at vi hele tiden prøver at afklare grænserne for, hvor den lov kommer til at gælde. Derfor stiller vi en række spørgsmål. Nogle steder svarer Justitsministeriet, at der ikke er noget at komme efter. Andre steder, som i det, hvor hr. Jan E. Jørgensen tog fejl, var der så noget at komme efter. Og så er der en masse mellemsager der imellem, hvor der er dele af sagerne, der ikke ville være kommet frem, og andre dele, der kunne være kommet frem. Det er vel sådan set ret logisk.

Men spørgsmålet er stadig væk: Hvis alt var i den skønne orden, som hr. Jan E. Jørgensen giver udtryk for, hvorfor er der så overhovedet grund til at indføre det hemmelighedskræmmeri om, hvad der foregår i ministerierne – hvis alt er i den skønneste orden i dag og intet vil blive ændret med det lovforslag, som hr. Jan E. Jørgensen støtter så varmt?

Kl. 09:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:31

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg siger jo ikke, at intet vil blive ændret, for ellers var der ingen grund til at lave et lovforslag. Der er dokumenter, som med den nugældende lov kommer frem, og som ikke ville komme frem med den kommende lov, ligesom der er dokumenter, som ikke vil komme frem med den nugældende lov, og som vil komme frem med den kommende lov. Der er steder, hvor der bliver givet mere aktindsigt, og der er steder, hvor der bliver givet mindre aktindsigt.

Der, hvor der bliver givet mindre aktindsigt, er det altså først og fremmest for at rydde op i den fuldstændig tilfældige verden, der råder lige nu, hvor det afhænger af, hvordan et ministerium er organiseret, om man kan få aktindsigt eller ej. Da eksempelvis Indenrigsministeriet og Sundhedsministeriet blev slået sammen til et ministerium, kunne nogle medarbejdere pludselig korrespondere med hinanden uden aktindsigt, men dengang det var to selvstændige ministerier, kunne man ikke. Der er da ingen, der kan forklare mig logikken i det. Jeg tror end ikke, at hr. Simon Emil Ammitzbøll vil være i stand til det.

Kl. 09:32

Formanden :

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 09:32

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Nu tror jeg, at man skal passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus. Det er jo bemærkelsesværdigt, at Venstres ordfører starter med at sige, at det er rigtigt nok, at han fejlvurderede den sag om dagpengene, men derefter går over til skælde ud over de løse påstande, som angiveligt skulle florere rundtomkring. Det må stå for ordførerens egen regning.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge nærmere ind til den her næse, der blev givet til klima- og energiministeren. Ordføreren sagde jo lige selv fra talerstolen, at det er vigtigt, at sådan nogle oplysninger kommer frem. Men det, vi hørte i går under samrådet med justitsministeren, var jo helt klart, at den mail, som inkriminerer klima- og energiministeren, og som har været afgørende i sagen – det var ikke en mail fra Dansk Energi, men en intern mail – ville være undtaget fra retten til aktindsigt. Det er også den mail, som journalisten selv siger var den helt afgørende. Kan det passe, at Venstre med den ene hånd råber højt op om den her skandale og med den anden hånd nu vil stemme for et lovforslag, som gør det umuligt at afsløre det i fremtiden?

Kl. 09:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:33

Jan E. Jørgensen (V):

Nu har jeg altid undret mig over, hvordan man kan råbe højt med den ene hånd, men lad det nu ligge.

Til det med, at jeg har skoset nogen for at komme med nogle forkerte eksempler: Jamen det kan ske. Det, jeg sådan set bare bruger lejligheden til her i dag, er at tilbagevise de eksempler, for pressen har jo ikke skrevet om det. Pressen har gladelig lagt spaltemillimeter og sendetid til enhver, der har ville kritisere dette lovforslag, og som har sagt, at den og den sag ikke var kommet frem. Når det så er blevet tilbagevist, har der ikke været noget om det, så har der været tavshed. Men da jeg i Deadline i DR 2 – jeg har været i fjernsynet mange gange om denne sag – bliver stillet et konkret spørgsmål om dagpengesagen og svarer med alle mulige forbehold, skal jeg bagefter se, at man i et Ritzautelegram beskylder mig for at have vildledt

for åben skærm. Og da jeg så siger, at det så var en fejlvurdering, har jeg erkendt en bommert osv.

Jeg synes ikke, at der er lige vilkår i den her debat. Jeg synes, at modstanderne af loven har fået fuldstændig frit løb, og at tilhængerne af loven er blevet bombarderet i en grad, så man tror, det er løgn.

Kl. 09:35

Formanden :

Fru Pernille Skipper. Værsgo.

Kl. 09:35

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kan også godt se, at det er rigtig hårdt at være flertallet, som stemmer sit lovforslag igennem. Det er jeg da også ked af.

Men det, jeg spurgte om, var den næse, som Venstre var med til at give klima- og energiministeren i sidste uge, fordi han ikke i tilstrækkelig grad havde informeret Folketinget. Venstres ordfører har lige stået og sagt, at det er vigtigt, at sådan nogle oplysninger kommer frem. Venstres klima- og energiordfører har kaldt det den største skandalesag, han har set i sin tid som ordfører. Og vi ved, at der i fremtiden ikke ville være adgang til aktindsigt i den mail, der var afgørende, for at vi her i Folketinget fik oplysningerne. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 09:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:36

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg synes ikke, at det er hårdt at være en del af et flertal, og Enhedslisten har da vist også prøvet ved indtil flere lejligheder at udgøre et flertal sammen med regeringen. Så nej, det er bestemt ikke hårdt at være et flertal. På den måde synes jeg ikke at vi skal ynkes, men jeg synes, at debatten har været fuldstændig skæv i denne sag.

Med hensyn til den her solcellesag: Ja, jeg mente i går, og jeg mener i dag, at det er vigtigt, at de her oplysninger kommer frem, og jeg henholder mig til det, justitsministeren fremførte på samrådet, nemlig at denne sag også var kommet frem med den nye offentlighedslov. Hvis vi ikke har Justitsministeriets fortolkning at henholde os til, er vi ilde stedt.

Kl. 09:36

Formanden :

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 09:36

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at det står lidt uklart for mig, hvad det er, der præcis er Venstres holdning til den her solcellesag. For med den ene hånd siger man til Enhedslisten – Enhedslisten og Dansk Folkeparti har faktisk en fælles interesse i her at sikre, at der er åbenhed i forvaltningen, og at sådan nogle sager bliver afsløret – at det er en skandalesag, at det måske er en kæmpe skandalesag, som skal frem i lyset, men på den anden side siger man altså, at den også ville være kommet frem med den nye offentlighedslov. Men det står jo altså i skarp kontrast til de oplysninger, vi får andre steder fra. Eksempelvis kunne hr. Per Clausen jo fortælle, at den afgørende mail ikke ville være kommet frem med den nye offentlighedslov.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jan E. Jørgensen, om ikke det er et problem, at vi lukker af for offentligheden, lukker af for borgerne, og var det i virkeligheden ikke et godt argument for, at vi trods alt tog os den tid, der ville være, hvis vi tog den her sag op, efter Folketinget er gået på sommerferie, i stedet for at haste noget igennem, som alle er lidt usikre på?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:37

Jeg er enig i, at hver en sten skal vendes, men jeg mener også, at vi har vendt hver en sten, og at vi har rullet de fleste af dem frem og tilbage, frem og tilbage. Jeg mener ikke, man kan beskyldte denne lovgivningsproces for hastværk. Jeg vil godt komme med et citat, for der har jo været en offentlig debat om den her sag, det skal ikke være nogen hemmelighed. Jeg fik et svar fra en borger, som havde sendt sådan en standardmail til mig, og så sendte jeg et langt svar, hvortil borgeren skrev:

Kl. 09:37

Mange tak for dit udførlige og omhyggelige svar. Jeg må jo indrømme, at jeg i denne sag har stolet på venners og meningsfællers fremlægning, uden at jeg selv har gennemgået lovteksten. Derfor er det rart at få dine synspunkter så præcist beskrevet, tak for det. Jeg tror, jeg stopper mine indsigelser her og accepterer, at dette lovforslag faktisk er gennemtænkt af fornuftige folk.

Jeg mener ikke, man skal være så bekymret, det er et godt og fornuftigt lovforslag, vi har lavet, der har siddet en kommission i 7 år med medierepræsentanter, folkerepræsentanter osv., og der var jo også enighed om § 24 i kommissionen. Så hastværk? Nej!

Kl. 09:42

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen, kort bemærkning.

Kl. 09:42

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Er vi enige om, at den afgørende mail i denne solcellesag ikke ville være kommet frem, hvis forslaget til ny offentlighedslov havde været vedtaget?

Kl. 09:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:42

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen det tør jeg ikke udtale mig om. Altså, jeg tør ikke udtale mig om, hvilken mail der har været den afgørende. Jeg henholder mig til det, justitsministeren forklarede på samrådet i går, hvor justitsministeren klart og tydeligt gav udtryk for, at ja, solcellesagen, solcelleskandalen, ville også være blevet afsløret med den nye lov. Det er tilstrækkeligt for mig.

Så er jeg ked af, at det var det spørgsmål, jeg fik fra Enhedslisten, for vi har jo fået aktindsigt i en intern mail, som Enhedslisten har sendt rundt, hvor fru Stine Brix svarer: Jeg kan også både stemme og spørge – kunne også være, vi skulle spørge Venstre om partistøtte.

Det siger jo noget om, at der kører og cykler alle mulige mærkelige historier rundt om den her lov, f.eks. at den også skulle indeholde regler om offentliggørelse af partistøtte, og hvad ved jeg. Altså, lad os få fakta på bordet, og lad os henholde os til lovforslaget, som det er.

Kl. 09:43

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 09:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er faktisk meget imponeret over ordførerens evne til at tale og tale og tale om alle mulige mærkelige ting, men der kommer jo ikke svar på de, synes jeg, ret simple spørgsmål, der bliver stillet.

Altså, i den her solcellesag har journalisten peget på, hvilken mail der var den afgørende, for at historien kom frem. Justitsministeren har bekræftet, at den mail, som journalisten mener var den afgørende mail, ikke ville være kommet frem med det her forslag til ny offentlighedslov. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det er tilfældet?

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg må se at få lært mig noget tegnsprog, så jeg kan begynde at tale med den ene hånd og den anden hånd og råbe højt med dem osv.

Med hensyn til spørgsmålet, om dette lovforslag bliver vedtaget i hastværk, vil jeg sige: Der er en offentlighedskommission, der har siddet i 7 år, det er dog noget, og som har lavet en betænkning i to bind på rigtig mange sider. Så har vi behandlet sagen under den forrige regering, og vi har behandlet sagen under den nuværende regering. Der har været afholdt eksperthøring, der er blevet svaret på mere end 200 udvalsspørgsmål, og justitsministeren har været i samråd i en grad, så det næsten har været en daglig morgenforeteelse, at der blev budt på brød og kaffe osv., fordi der skulle svares på spørgsmål. Denne sag er blevet behandlet utrolig grundigt.

Men som om det ikke var nok, har forligspartierne gjort det til et krav, at den vejledning, som kommer – vejledningen er i praksis den, som bliver benyttet af embedsmænd, når de skal tolke loven – også bliver til efter drøftelser i forligskredsen. Ydermere vil vi evaluere loven om 3 år.

Så at beskyldte dette lovgivningsarbejde for hastværk må næsten give anledning til, at vi finder et nyt H.C. Andersen-eventyr frem.

Kl. 09:39

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 09:39

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da give hr. Jan E. Jørgensen fuldstændig ret i, at Offentlighedskommissionen har siddet i mange år, og de har måske endda været for mange år om at lave det her stykke arbejde, ligesom mange andre kommissioner har været det. Men i forhold til lovgivningsarbejdet i Folketinget skal vi jo lige huske på, at vi havde nogle nuværende regeringspartier, der var arge modstandere af det forslag, der kom fra VK-regeringen, og sammen med Dansk Folkeparti sørgede de så for, at loven ikke blev til noget i den sidste folketingssamling.

Nu står vi så med et lovforslag, der er kommet relativt sent i den her folketingssamling, og hvor der ganske rigtigt er kommet mange samråd, mange svar, mange spørgsmål, men det er der også grund til. Lige præcis offentlighedsloven er jo en ventil, en sikkerhed for, at borgerne kan følge med i, hvad der foregår, også inde bare korridorerne, hos politikerne, hos myndighederne, og derfor skal vi give os god tid, og det er derfor, jeg siger til Venstre: Er det ikke hastværk, at vi her en af de sidste dage, inden Folketinget går på sommerferie, skal have det her bosset igennem?

Kl. 09:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:40

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg har hørt om en kollega, som procederede en sag i retten, og på et tidspunkt syntes dommeren, han blev lidt lang i spytten, og så spurgte dommeren advokaten, om ikke snart de kunne komme til en konklusion, hvorpå advokaten vredt sagde, at det var vigtigt, at hver en sten blev vendt i denne debat. Hertil replicerede dommeren: Javel ja, men lige nu virker det, som om De er ved at rulle stenene frem og tilbage.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 09:43

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, i det omfang den mail indeholder oplysninger, som er ekstraheringspligtige, skal de oplysninger frem. Det hørte jeg ikke ministeren forholde sig til. Ministeren sagde, at mailen var en § 24-mail – så langt er vi enige. Men som jeg hørte det, sagde ministeren også, at det jo skal ses i sammenhæng med offentlighedslovens regler om ekstrahering, altså at hvis der er oplysninger i en mail, som er faktiske oplysninger, hvis der er oplysninger i en mail, som er faglige vurderinger i endelig form, så skal de ekstraheres. Og vedhæftede dokumenter osv. til en mail, som stammer fra eksterne kilder, skal man også have frem.

Journalisten havde fået de oplysninger, som var nødvendige for at afsløre sagen – nu var det jo ikke journalisten, der bad om aktindsigt, men journalisten fik sagen efterfølgende – hvis han havde stillet sit spørgsmål om aktindsigt på nøjagtig samme måde med den nye lov. Det var det, som justitsministeren redegjorde for, og det er det, som jeg henholder mig til.

Kl. 09:43

Formanden :

Så siger jeg tak til Venstres ordfører. Den næste, der har bedt om ordet, er fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti. Vil fru Julie Skovsby have ordet? Det har jeg ikke fået nogen meddelelse om. Det får jeg så nu.

Kl. 09:44

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Tak for det. I dag står vi ved tredjebehandlingen af den ny offentlighedslov, og jeg mener helt bestemt, at vi som Folketing kan være stolte over den grundige behandling, som vi har givet lovforslaget. Siden efteråret, hvor vi indgik den brede politiske aftale, som mere end to tredjedele af Folketingets medlemmer står bag, har vi haft 2 forespørgselsdebatter her i salen, næsten 200 udvalgs spørgsmål er blevet besvaret, og 7 samråd har været afholdt plus en høring i Landstingssalen.

En grundig behandling af den ny offentlighedslov i Folketinget er ikke overraskende. Til gengæld har mediernes behandling og præsentation af lovforslaget til tider givet anledning til en vis undren. Nuancerne i lovforslaget har været svære at få øje på, og et meget kompliceret lovforslag er blevet fremstillet sort/hvidt. Hermed mener jeg, at man overser det faktum, at vi taler om en modernisering og en revision af en i dag omfangsrig lov.

For ja, der er tale om en revision af den gamle lov fra 1985. Og ja, nogle dokumenter, som i dag er underlagt aktindsigt, vil i fremtiden ikke blive udleveret. Andre dokumenter vil, ligesom vi kender det i dag, være underlagt aktindsigt. Og ja, en hel tredje gruppe af dokumenter, som journalister i dag ikke kan få udleveret, vil offentligheden i fremtiden få aktindsigt i. Særlig den sidstnævnte gruppe af dokumenter og oplysninger har modstandere af den ny offentlighedslov ikke talt meget om. Men det mener jeg ikke gør dem mindre interessante.

Hvis jeg kort skal nævne nogle af de dele af lovforslaget, hvorved der sker en nyskabelse i forhold til loven fra 1985, så er det eksempelvis i forhold til de faglige vurderinger i endelig form, det er muligheden for dataudtræk, muligheden for temaansøgning og de mange nye områder – eksempelvis i forhold til KL, Danske Regioner, ikkebørsnoterede selskaber, hvor det offentlige ejer mere end 75 pct., og muligheden for aktindsigt i bødeforelæg m.v.

Ser vi lovforslaget i sin helhed, vil forslaget til en ny offentlighedslov udbygge borgernes indsigt i den offentlige forvaltning.

Hvis jeg skal fremhæve en enkelt pointe, som jeg mener står tydeligt frem efter udvalgsbehandlingen, er det sammenhængen mellem organiseringen af arbejdet i centraladministrationen og muligheden for aktindsigt. Sagt med andre ord er muligheden for aktindsigt i dag bestemt af organisatoriske tilfældigheder. Det er ikke tilfredsstillende. Afgørende for, at der kan søges aktindsigt i et dokument, skal ikke være den fysiske bygning, hvori en mand eller en kvinde sidder og skriver et dokument. Det afgørende må da være, hvad der skrives i dokumentet.

Adgangen til aktindsigt afhænger i dag af, hvor dokumentet er lavet. Nu sikrer vi, at loven kommer til at gælde på samme måde for al skriftlig kommunikation, uanset om den kommer fra et kontor under departementet eller fra en styrelse.

Når det gælder de få elementer i lovforslaget, hvor der lægges op til, at der i videre omfang end i dag kan gives afslag på aktindsigt, finder jeg, at disse er båret af både saglige og legitime hensyn, ligesom det for os Socialdemokrater har været helt afgørende, at den såkaldte § 24 fortolkes og anvendes restriktivt.

Ordene »et tidspunkt« og »konkret grund« er helt vitale i den præcisering af § 24-reglen, som findes i den brede politiske aftale. Der er altså tale om interne dokumenter og oplysninger, der udveksles på et tidspunkt, hvor der er konkret grund til at antage, at en minister har eller vil få behov for embedsværkets rådgivning og bistand.

Hvorfor er netop disse ord så vigtige? Jo, det er de, fordi vi sikrer, at § 24 ikke bliver et tagselvbord eller en blankocheck – for ja, man vil i fremtiden kunne opleve, at et dokument er udvekslet eller sendt fra en underliggende styrelse til ministeren uden at være omfattet af ministerbetjeningsreglen, selv om det måske ved første øjekast kunne se sådan ud. Hvorfor er det så sådan? Det er det, fordi der kan være tale om dokumenter, der ikke er udvekslet på et tidspunkt, hvor der var konkret grund til at antage, at en minister havde eller ville få behov for embedsværkets rådgivning og bistand.

I lovforslagets bemærkninger beskrives denne situation også, eksempelvis kan man læse, at det forhold, at pressen udviser en interesse for en bestemt sag, ikke indebærer, at det uden videre kan lægges til grund, at dokumenter og oplysninger, der udveksles mellem forskellige myndigheder, vil være omfattet af § 24.

Kl. 09:51

Også når det handler om den såkaldte folketingspolitikerregel, § 27, stk. 2, mener jeg, at den offentlige debat i medierne kræver en kommentar eller to. Som det første skal det fastslås, at reglen vil have et snævert anvendelsesområde og kun vil anvendes i bestemte, afgrænsede tilfælde. Helt præcis kan man læse i selve lovparagraffen, at folketingspolitikerreglen kun må bruges, når det handler om dokumenter, der udarbejdes og udveksles mellem ministre og folketingsmedlemmer i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces.

Endvidere skal det nævnes, at for både såkaldte § 24-dokumenter og § 27-dokumenter gælder det, at reglerne om ekstrahering i § 28 og § 29 har forrang, det vil sige, at oplysninger om sagens faktiske grundlag og oplysninger om eksterne faglige vurderinger samt om interne faglige vurderinger i endelig form skal udleveres, hvis en borger søger om aktindsigt.

Som alle ved, er vi Socialdemokrater optaget af at følge anvendelsen og brugen af § 24 og § 27, stk. 2, i praksis efter lovens vedtagelse. Vi er opmærksomme på de bekymringer, som der fra forskellige sider har været fremsat, og derfor er vi glade for den supplerende politiske aftale, som indebærer, at der foretages en evaluering af de to omdiskuterede paragraffer.

Som det er sagt undervejs i debatten om den ny offentlighedslov, mener jeg, at vi har fundet den rette balance mellem på den ene side

mest mulig åbenhed og på den anden side hensynet til, at der bliver lavet god lovgivning. Jeg er overbevist om, at man får den allerbedste lovgivning, når alle faglige input, inklusive de spirende ideer og de løse tanker, kommer med. Alle gode kræfter i den offentlige forvaltning og det politiske system skal kunne tænke frit – også på papir.

Min påstand er, at man i dag kan være tilbageholdende med de faglige input, fordi man ved, at der er en risiko for, at korrespondancen mellem én selv og ministeren bliver åben. På samme vis kan man argumentere for, at embedsfolk pålægger sig selv uhensigtsmæssige begrænsninger i forhold til indholdet af og formen for rådgivningen. Man kan således risikere, at embedsfolkene for ikke at have i et offentligt modsætningsforhold til en minister vil undlade at rådgive skriftligt om f.eks. de faglige svagheder ved en given løsning.

Sagt lidt firkantet tror jeg, at vi med den nye lov vil opleve en kultur, hvor mere og mere kommunikation vil blive skriftlig frem for det åbenlyse alternativ, nemlig mundtlig kommunikation.

Hele øvelsen med den nye offentlighedslov handler om at finde den rette balance mellem på den ene side mest mulig åbenhed og på den anden side hensynet til, at der bliver lavet god lovgivning. Jeg er personligt enig med Offentlighedskommissionen og to tredjedele af Folketinget i, at den balance har vi fundet.

Kl. 09:55

Formanden :

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Per Clausen.

Kl. 09:55

Per Clausen (EL):

Jeg kunne forstå, at ordføreren er betaget af, at rigtig rådgivning fremover vil være hemmelig *skriftlig* rådgivning i stedet for hemmelig *mundtlig* rådgivning. Ja, ja. Jeg tror sådan set, at embedsmænd, som giver god og klog rådgivning, ikke har noget imod at stå ved det, de siger. Ministeren kan have en interesse i, at det holdes hemmeligt, at han eller hun har fået bedre rådgivning, det medgiver jeg, men embedsmændene har vel næppe noget problem med, at det kommer frem, at embedsmændene rådgav klogt og fornuftigt, og at ministeren handlede dumt; det er vel kun et problem for ministeren.

Så vil jeg bare spørge fru Julie Skovsby om en enkelt ting: Hvad er fordelene ved, at vi ikke får at vide, at en kontorchef i Miljøstyrelsen har skrevet, at man burde orientere ministeren om, at der er et problem, som ministeren skal handle på i forhold til solcellelovgivningen? Altså, hvad er fordelene ved, at vi ikke får det at vide? Hvem gavner det, at vi ikke får det at vide, ud over måske ministeren?

Kl. 09:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:56

Julie Skovsby (S):

For at starte med det sidste først: Når vi taler om de her konkrete sager, synes jeg netop, at gennemgangen i Retsudvalget har vist, og så det seneste samråd i går, at ekstraheringspligten virkelig kommer til sin ret, fordi oplysninger kan udtages og det stadig væk vil være omfattet af muligheden for aktindsigt. Så vil jeg i forhold til det med den skriftlige kommunikation og den mundtlige kommunikation sige:

Jeg vil påstå, at vi vil se mere skriftlig kommunikation med den nye lovgivning. Det er noget af det, jeg synes bliver rigtig spændende, når vi skal følge loven, og når det er, vi også senere skal evaluere den.

Kl. 09:57

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 09:57

Per Clausen (EL):

Men er det ikke rigtigt, at justitsministeren har sagt, at den mail, hvori det klart står, at en kontorchef i Miljøstyrelsen anbefaler, at man giver ministeren det råd, at han skal ændre på lovgivningen, havde vi ikke fået adgang til, hvis den kommende lovgivning kommer til at gælde? Er det ikke rigtigt, at det er sådan, det er, og at den sag derfor aldrig ville have kørt? Det havde da været godt for ministeren, og det havde måske været godt for regeringen, men havde det været godt for offentligheden? Havde det været godt for Folketinget? Nej, det havde det ikke.

Kl. 09:57

Julie Skovsby (S):

Jeg er meget enig i den konklusion og den vurdering, som justitsministeren fremlagde i går under et samråd. Det, som jeg synes er vigtigt i den sag, er, at den eksterne faglige vurdering, som jo er noget af det, der hører ind under de her regler om ekstraheringspligten, altid vil komme frem. Det er ikke sådan, at man kan vaske eksterne faglige vurderinger hvide med den her nye lovgivning. Man kan ikke bare tage en ekstern faglig vurdering, bruge den inden for huset, hvorefter den så mister sin status som en ekstern faglig vurdering. Det er lige præcis det, jeg mener at de her sager har vist.

Kl. 09:58

Formanden :

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 09:58

Pernille Skipper (EL):

Det har jeg svært ved at forstå, hvis jeg skal være ærlig. Altså, hvis man kigger i den mail, som var afgørende for, at solcellesagen blev afsløret, og at klimaministeren fik en næse i sidste uge, så vil man se, at det jo er en mail, som er sendt fra Klimaministeriet til Energiestyrelsen, og som ikke indeholder noget med faglige vurderinger eller andet, men som bare indeholder en kort beskrivelse af, at her er der et problem; det her var ikke meningen, og det må man hellere gøre noget ved. Det var det, der stod i den mail, sådan kort fortalt, og det har ikke noget med interne faglige vurderinger at gøre, og det har ikke noget med ekstraheringer at gøre. Den mail sagde justitsministeren i går ved samrådet ville være undtaget fra aktindsigt. Ergo vil hele den sag ikke være kommet frem. Er det ikke et problem? Ellers er det fint nok, så længe det er fru Julie Skovsby's minister, der vil blive undtaget fra at blive kigget efter i kortene?

Kl. 09:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:59

Julie Skovsby (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at jeg lige får sagt, at jeg synes, vi har fundet den rette balance mellem mest mulig åbenhed og muligheden for, at vi kan lave god lovgivning, og det er, uanset hvilken regering der sidder. Den balance synes jeg vi har fundet, uanset hvilken regering der sidder, og uanset hvilken minister der er tale om. Og så kan man jo gå ind på Folketingets tv og gense samrådet fra i går morges kl. 8.00 og se hele besvarelsen og hele debatten omkring, hvordan det er med hensyn til ekstraheringspligten, og hvordan det er det her med et eksternt dokument, der starter sagen, og hvordan det får stor betydning.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, når der har været sagt, at der her er tale om en mørklægningslov, at der her er tale om, at der er et minus ved det, at der er lukkethed, at når vi har taget de enkelte sager op, punkt for punkt, i et helt samråd, ja, så har det vist sig, at ekstraheringspligten kommer til sin fulde ret.

Kl. 10:00

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:00

Pernille Skipper (EL):

Nu bliver jeg i tvivl, for jeg var til stede ved det samråd i går, og så vidt jeg husker, talte vi slet ikke om ekstraheringspligt. Det, vi talte om, var, at der var to mails. Den ene var en ekstern mail fra Dansk Energi til ministeriet. Alle er enige om, at den vil der stadig væk være mulighed for at få aktindsigt i for fremtiden. Den påstår justitsministeren så var afgørende i sagen. Derudover har vi en mail, som er intern, og som justitsministeren i går sågar også kaldte en ren § 24; den mail vil man ikke kunne få aktindsigt i for fremtiden. Det er den, der inkriminerer klimaministeren, det er den, der er brugt til at afsløre hele sagen; det siger journalisten også selv. Så jeg forstår ikke, hvorfor fru Julie Skovsby taler om ekstraheringspligter i forhold til solcellesagen og den her sag.

Jeg kunne bare godt tænke mig at høre om noget set i forhold til, at den sag ikke ville ikke være kommet frem for fremtiden. Er det ikke et problem? Eller vil fru Julie Skovsby med åben pande sige til sit bagland og til sine vælgere, at det er helt i orden; at det er meningen, at vi for fremtiden ikke skal opdage det, når ministre ikke i tilstrækkelig grad informerer Folketinget?

Kl. 10:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:02

Julie Skovsby (S):

Jeg er simpelt hen ikke enig i fru Pernille Skippers vurdering. Jeg er mere enig med justitsministeren og i ministeriets vurdering af den her konkrete sag. Så vil jeg sige, at jeg helt bestemt mener, at det afgørende er, at det er et eksternt dokument. Det er det, jeg synes det har vist, når vi har taget de her mange sager, der har været, og der har det jo i øvrigt i de fleste af sagerne vist sig, at ekstraheringspligten virkelig kommer til sin fulde ret, nemlig når det gælder reglerne om de faktiske oplysninger, om de eksterne faglige vurderinger, altså de eksterne dokumenter, og om de interne faglige vurderinger i deres endelige form. Det er der, hvor jeg mener at det kommer fuldstændig til sin ret.

Når man så taler om, hvilke sager der vil komme frem, eller andet, så synes jeg faktisk, at det, som jeg sagde i min ordførertale, også har sin berettigelse, nemlig at der også med den nye revision af loven vil kunne komme nogle nye akter frem, som man ikke kan få frem i dag. Det synes jeg også at man skal have med i hele den diskussion.

Kl. 10:03

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 10:03

Pia Adelsteen (DF):

Altså, jeg bliver da helt i tvivl om, om fru Julie Skovsby var til stede på samrådet i går. Det gør jeg faktisk, for det var et helt klokkeklart svar fra justitsministeren. Justitsministeren har godt nok en påstand om, at hele sagen omkring miljøministeren starter med en ekstern

mail, som der i øvrigt ikke er nogen af os modstandere der er i tvivl om at alle kan se fremover også. Problemet er bare, at den journalist, der har skrevet om sagen, siger, at det slet ikke er det, der starter det. Det ved så alle vi andre, og fru Julie Skovsby køber så bare justitsministerens argument om, at det er en helt anden mail.

Var fru Julie Skovsby til stede i går, og hørte fru Julie Skovsby ikke ministeren sige, at den interne mail var ren § 24?

Kl. 10:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:04

Julie Skovsby (S):

Jeg tror ikke, jeg behøver svare på, om jeg var til stede. Det ved fru Pia Adelsteen jo godt at jeg var.

Lad mig sige til også den her debat omkring § 24: Jeg kan godt forstå, at vi er politisk uenige om, hvordan § 24 kommer til at virke, og hvordan ekstraheringspligten, som er i § 28 og 29, kommer til at virke. Det er vi uenige om politisk. Jamen så synes jeg jo, det er rigtig godt at få fremhævet her i dag, at vi jo netop får iværksat en evaluering af § 24, hvor vi skal ind og se på, lige præcis hvordan loven kommer til at virke på det her område. Kommer den til at virke efter hensigten? Kommer de rette akter frem til dem, som søger aktindsigt?

Det sker om 3 år. Når loven har virket i 3 år, ja, så går vi ind helt konkret og ser på det her, også i forhold til vejledningen. Det er også vigtigt at få nævnt.

Kl. 10:05

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:05

Pia Adelsteen (DF):

Nogle gange, når man er til et møde, kan man jo godt være der fysisk uden rent faktisk at høre efter, hvad der foregår. I går, da vi havde samråd mellem kl. 8.00 og kl. ca. 9.15, sagde justitsministeren: Den interne mail er en ren § 24. Ifølge den journalist, der har afdækket sagen omkring næsen til en minister i forbindelse med solcellesagen, er det ikke et spørgsmål fra Dansk Energi, der gør, at man tænker: Nu er der en sag. Altså, spørgsmål er spørgsmål. Det, der er hele pointen her, er jo, at det er de interne mails mellem Energistyrelsen og ministeriet, der lige pludselig er interessante. Det er lige præcis de mails, som med den nye offentlighedslov bliver lukket ned.

Jeg håber et eller andet sted, at fru Julie Skovsby, som er socialdemokrat, og som går ind for åbenhed og sådan, siger: Der er et eller anden, vi skal kigge på. Man bør da vide, hvad pokker det er, man siger ja til her.

Kl. 10:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:06

Julie Skovsby (S):

Jeg mener helt bestemt, at vi har fundet den rette balance. Det kan jeg godt høre at fru Pia Adelsteen ikke er enig med mig i. Når vi taler om, om vi har fundet den rette balance, så er det vigtigt at sige, at vi går ind og ser på det. Vi får en evaluering af den her lov. Vi ser helt præcist på, om den kommer til at virke efter hensigten, og i den evaluering bliver netop det, der blev diskuteret i går, rigtig vigtigt, nemlig ekstraheringspligten.

Så kan man lægge hovedet på blokken og sige: Det og det dokument er det helt afgørende. Jeg vil sige, at det, som er det afgørende,

er, at der er tale om en revision, hvor nogle dokumenter ikke vil komme frem og andre vil komme frem, som vi kender det i dag. Og ja, så er der nogle helt nye dokumenter, der i fremtiden vil kunne komme frem, og som vi jo altså i dag ikke kan få aktindsigt i.

Kl. 10:07

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Fru Julie Skovsby siger, at der er fundet den rette balance. Det må jo så skulle forstås som balancen mellem, at der er mere åbenhed uden for Slotsholmen, og at der er mindre åbenhed omkring, hvad der foregår på Slotsholmen. Er det virkelig den rette balance?

Det er et kompliceret lovforslag, siger ordføreren, men det tog jo kun et års tid for Socialdemokraterne at skifte fra de synspunkter, partiet havde før valget, til nye synspunkter. Hvis det er så kompliceret, skulle vi så ikke vente, til tilhængerne af lovforslaget inklusive ordføreren selv egentlig ved, hvad lovforslaget får af konsekvenser, jævnfør den diskussion, som ordføreren lige havde med fru Pia Adelsteen? Det er jo tydeligt at høre, at ordføreren slet ikke har forstået alvorligheden af, hvad det betyder, når justitsministeren svarer, at der er tale om ren § 24, for underforstået: Her vil der ikke være åbent, her vil være lukket.

Den rette balance – det var ikke det, man gik til valg på.

Kl. 10:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:08

Julie Skovsby (S):

Ja, vi har fundet den rette balance mellem på den ene side mest mulig åbenhed og på den anden side hensynet til, at der bliver lavet god lovgivning. Det, som man bliver nødt til at forholde sig til, også fra Liberal Alliances side, er, at vi i dag har en tilfældighed indbygget i muligheden for at søge aktindsigt. Det er organisatoriske tilfældigheder, som afgør, om der kan søges aktindsigt i et dokument eller ej. Det bliver man nødt til at forholde sig til. Det har en kommission forholdt sig til i 7 år, det har vi siden 2009 forholdt os til i den politiske debat, og det synes jeg også kunne være på sin plads at Liberal Alliance begyndte at forholde sig til.

Kl. 10:09

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår fru Julie Skovsbys svar sådan, at det er en klar indrømmelse af, at der ikke er nogen som helst forskel på det forslag, der lå før valget, og det forslag, der lå efter valget, og at Socialdemokraterne derfor ikke har noget, der minder om et argument for at have skiftet holdning. For man svarede ikke på, hvad det var, der havde gjort, at man havde skiftet holdning.

Til det der med organisatoriske tilfældigheder vil jeg sige: Jeg ved ikke, om det er fru Julie Skovsby bekendt, men det er jo sådan, at de ministre og departementschefer, der har siddet fra midten af 1980'erne og frem til i dag, vel alle har kendt den offentlighedslov, der har været gældende, når de har omorganiseret rundtomkring i ministerierne. De har altså givet mere åbenhed med åben pande – med åbne øjne hedder det vel – og derfor er det da en nedvurdering af samtlige ministre, samtlige socialdemokratiske ministre både i 1990'erne og i den nuværende regering samt alle andre ministre og

departementschefer side 1985, når man taler om organisatoriske tilfældigheder. Det er da kloge valg, der har øget åbenheden, og tak for det. Men det er den arv, man nu kaster ud med badevandet.

Kl. 10:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:10

Julie Skovsby (S):

Hvad angår den socialdemokratiske holdning, har jeg sagt utallige gange her fra talerstolen, at præciseringen af § 24 er så utrolig vigtig for os. Man ved godt, at vi Socialdemokrater var bange for, at det her ville udvikle sig til et tagselvbord, til en blankocheck. Derfor er det så vigtigt for os, at den balance, som vi har fundet frem til, også kommer til at virke, når lovforslaget nu bliver vedtaget. Det er så vigtigt for os, at vejledningen bliver præcis, og at vi også får en evaluering, 3 år efter at loven er trådt i kraft, så vi kan se, om den virker.

I forhold til organiseringen af arbejdet i ministerierne vil jeg hævde, at det jo ikke er tilfældigt, hvordan man organiserer sig i et ministerium. Der kan være faglige hensyn, der gør, at man opretter styrelser. Der kan være økonomiske og fysiske hensyn, pladshensyn, og andre hensyn, der gør det. Men skal det have betydning for muligheden for at søge aktindsigt? Det synes jeg ikke.

Kl. 10:12

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl, kort bemærkning.

Kl. 10:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Først vil jeg lige sige, at det jo er ret paradoksalt, at vi behandler et lovforslag, der skal indskrænke retten til aktindsigt, dagen før grundlovsdag, altså dagen før, at vi alle sammen skal ud i fædrelandet og holde store, flotte taler om det danske demokrati, og hvor godt det er, danske værdier, og at vi har et godt parlamentarisk system, hvor man kan søge indsigt osv. Dagen før det skal vi her i Folketingssalen tredjebehandle et lovforslag, der begrænser retten til indsiget. Det er da paradoksalt.

Nu har den her diskussion jo stor risiko for at blive meget teknisk, og derfor synes jeg, at det er fint, at der har været debatteret med udgangspunkt i eksemplet om solcellediskussionen.

Jeg kunne nævne et andet eksempel, jeg gerne vil spørge ordføreren om, nemlig sagen om Skattekommissionen, skattesagen. Det har jo været fremme i debatten på forskellig vis, at her har vi at gøre med en sag, som med stor sandsynlighed ikke var blevet afdækket, som den er blevet afdækket, hvis de nye regler havde været gældende, med den konklusion, at der altså nu er en skattekommission, der sidder og vurderer sagen.

Jeg vil egentlig bare spørge den socialdemokratiske ordfører her i dag, om hun er enig i, at der er meget, der taler for, at den sag ikke var kommet for dagens lys, som den nu er, med en skattekommission nedsat, som jeg går ud fra at ordføreren er tilfreds med der er, hvis de nye regler havde været gældende. Er ordføreren enig i det synspunkt, at der er meget, der taler for, at den skattesag ikke ville have resulteret i en skattekommission og deraf følgende diskussion om, hvad der er sket i Skatteministeriet og i SKAT København og sådan noget, hvis de nye regler havde været gældende?

Kl. 10:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:13

Kl. 10:17

Julie Skovsby (S):

Jeg bliver nødt til at sige klart og tydeligt, at her er der ikke tale om, at der sker en indskrænkning i retten til aktindsigt generelt. Når vi ser det ud fra en generel betragtning, er der tale om, at her kommer der til at være mere åbenhed. Ud fra en generel betragtning vil der være mulighed for at få aktindsigt og få indsigt i den offentlige forvaltning på langt flere områder, og det vil blive nemmere, end det er i dag.

I forhold til Skattekommissionen synes jeg, at vi skal lade den arbejde, men jeg vil gerne sige, at undersøgelseskommissioner jo er helt afgørende i den her diskussion, for det er jo helt rigtigt, at når vi taler om offentlighedsloven, kan vi ikke undgå også at tale om undersøgelseskommissioner, tale om Ombudsmanden, tale om Rigsrevisionen, tale om statsrevisor, som til enhver tid vil kunne få udleveret samtlige dokumenter.

Kl. 10:14

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen så lad os tale om det, og så stiller jeg spørgsmål, og så svarer ordføreren. Og nu spørger jeg, om ordføreren er enig i det synspunkt, som der jo er mange, der har, at de nye regler ville have vanskeliggjort muligheden for at få afdækket skattesagen og dermed det, der har resulteret i en skattekommission. Nu går jeg ud fra, at ordføreren er talsmand for et parti, der er meget glad for, at der sidder en skattekommission, for det var i hvert fald den nuværende regering, der kæmpede for, at der skulle nedsættes en skattekommission, og os andre, der så accepterede og støttede, at det gjorde man så for at få tingene afdækket. Men det kom vel på baggrund af en aktindsigtsanmodning, bl.a. i en kalender, som så fik sagen til at rulle og diskussionen til at rulle med det resultat, at der nu sidder en skattekommission. Er ordføreren enig i det? Og er hun enig i, at det havde man ikke haft mulighed for med de nye regler? Det er bare spørgsmålet.

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Julie Skovsby (S):

Jeg synes ikke, at det er rigtigt, at jeg herfra går ind og kommenterer på det arbejde, der lige nu foregår i Skattekommissionen, men jeg vil rigtig gerne kommentere det, som jeg synes der også er rigtig vigtigt i spørgsmålet, nemlig spørgsmålet om undersøgelseskommissioners opgave. Som jeg sagde i min ordførertale, mener jeg, at vi vil se en udvikling, hvor vi vil få mere skriftlig kommunikation i den offentlige forvaltning, og i det øjeblik en undersøgelseskommission bliver nedsat, og det vil de blive i fremtiden, i det øjeblik en ombudsmand går ind i en sag, eller når Rigsrevisionen, Statsrevisorerne og Folketingsparlamentariske kontrol af regeringen kommer til sin fulde ret, ja, så vil lige præcis skriftlig kommunikation være en fordel.

Kl. 10:16

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Kan den socialdemokratiske ordfører komme med et konkret eksempel på informationer, der er kommet frem på grund af de nuværende regler, og som ordføreren mener ikke burde være kommet frem?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:17

Julie Skovsby (S):

Det har vi også diskuteret rigtig meget i debatten, og jeg er kommet med et tænkt konkret eksempel, men jeg kan forstå, at det ikke er det, Enhedslisten ønsker, altså et tænkt konkret eksempel. Jeg har ikke modtaget en e-mail eller talt med en embedsmand, som har fortalt mig om et helt konkret eksempel. Jeg kan ikke på den måde stille med et konkret eksempel. Men jeg synes, at hele den debat er vigtig, når vi taler om konkrete eksempler, for almindeligvis er vi ikke særlig meget tilhængere af enkeltsager. Jeg synes, det er vigtigt, at vi finder balancen, og at vi diskuterer det, som man har diskuteret også i Offentlighedskommissionen og siden 2009, altså at vi finder den rette balance. Vi skal finde den rette balance mellem på den ene side mest mulig åbenhed og på den anden side hensynet til god lovgivning.

Kl. 10:18

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Så svaret fra den socialdemokratiske ordfører er altså, at ordføreren ikke har modtaget en e-mail fra en embedsmand med et konkret eksempel, og at ordføreren for Socialdemokraterne derfor kun kan komme med et tænkt konkret eksempel. Jeg håber, at både Socialdemokraterne og ordføreren er enig med mig i, at det ikke er embedsmændene, der beslutter, hvilken politik der føres i Danmark, men at det er politikerne. Og det er Socialdemokraterne, der nu siger ja til en lov, som begrænser åbenheden i Danmark. Modstanderne af den her lov er kommet med masser af konkrete eksempler på steder, hvor det vil være et problem. Kan det virkelig passe, at den socialdemokratiske ordfører ikke er i stand til at komme med et eneste konkret eksempel på, at de nuværende regler er et problem?

Kl. 10:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:19

Julie Skovsby (S):

Jeg mener, at det vil forholde sig sådan, at man har en tilbøjelighed til at være mere tilbageholdende med faglige input og med at tænke frit på papir, når man ved, at der er en risiko for, at korrespondancen mellem en selv og ministeren bliver åben. Det mener jeg. Vi kender det alle sammen, når vi skriver f.eks. e-mail, som vi ved kan være åbne, og som vi ved skal være offentlige. Så kan man skrive på en anden måde. Derfor mener jeg, at det er helt legitimt at argumentere for, at embedsmænd pålægger sig selv nogle uhensigtsmæssige begrænsninger i forhold til indholdet og formen af rådgivning, på den måde, som det er i dag. Jeg synes godt, man kan argumentere for, at der er behov for et frirum, for et fortroligt rum i den offentlige forvaltning.

Kl. 10:20

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er jo dejligt med en debat, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg er positivt overrasket over, at ordførerne for jupartierne til offentlighedsloven også kommer op i dag, for det giver jo os lejlighed til at stille spørgsmål til dem. Det ville så også være rart, hvis vi kunne få nogle svar, så vi ikke, når vi spørger i øst, får svar i vest. Blandt os, der sådan er lidt skeptiske en gang imellem, kalder vi det for justitsminister-look-alike, når det kører på den måde.

Vi har jo netop lige stemt om de her ændringsforslag, som fra modstandernes – Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance – side var et forsøg på at lave et kompromis. Regeringen, Venstre og Konservative valgte at lukke ørerne og valgte at fastholde lovforslaget som fremsat tilbage i februar, ja, egentlig som lovforslaget blev fremsat tilbage i 2010. Og man har valgt at lukke ørerne for mere end 85.000 borgere, der rent faktisk har fundet det vigtigt nok at protestere mod denne lov.

Forløbet om den nye offentlighedslov har egentlig været ganske bemærkelsesværdigt. I 2010 fremsatte den daværende VK-regering forslaget. Socialistisk Folkeparti var i 2010 imod. Daværende folketingsmedlem, fru Meta Fuglsang, fra Socialistisk Folkeparti sagde ved førstebehandling i 2010, at »udtrykket elastik i metermål har været brugt med hensyn til § 24«. De Radikale var imod, og i 2010 sagde hr. Manu Sareen:

»Med den nuværende formulering særlig omkring §§ 24 og 29 er der efter vores opfattelse tale om en alt for stor hensyntagen til ministerens behov for fortrolig rådgivning på bekostning af kontrollen med og tilliden til forvaltningen.«

Socialdemokratiet var imod i 2010, hvor fru Karen Hækkerup dengang sagde, at som hun så lovforslaget, var det fuldstændig uacceptabelt. Og ikke mindst sagde justitsminister Morten Bødskov tilbage i 2010, at indholdet i den foreslåede § 24 for ham at se savnede enhver begrundelse. Jeg ved ikke, om begrundelsen kom samtidig med ministerposten, men man kan jo godt få det indtryk.

Det er i hvert fald sådan, at i starten af oktober sidste år blev det offentliggjort, at regeringen havde indgået en aftale med Venstre og Konservative om en ny offentlighedslov. Påstanden fra justitsministeren var og er, at aftalen mellem regeringen, Venstre og Konservative har præciseret § 24, så kritikken bliver imødekommet. Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen, mener dog, at der kun er tale om små kosmetiske forskelle mellem udspillet tilbage i 2010 og aftalen om den nye offentlighedslov. Og i Information den 4. oktober sidste år giver justitsminister Morten Bødskov ham ret. Derfor er det også fuldstændig uforståeligt, at justitsministeren kan gå fra udtalelser i 2010 om, at § 24 for ham savner enhver begrundelse, til nu at være fortalere for § 24.

Selv Oluf Jørgensen, som har siddet i Offentlighedskommissionen, udtrykker stærk bekymring over aftalen, som han mener vil øge risikoen for, at danskerne ikke får den fulde sandhed om de politiske beslutningsprocesser, og han siger direkte, at aftalen betyder, at medierne og offentligheden fremover må nøjes med det, som spindoktører vælger at servere for dem.

Ikke desto mindre er aftalen indgået, en aftale, hvor de typiske regeringspartier nu indfører en offentlighedslov, der forringer muligheden for aktindsigt i ministerierne. Og hvis man som justitsminister rent faktisk mener, at aftalen præciserer § 24, hvorfor i alverden forsøgte man så ikke at sælge aftalen til de tre partier, der i dag stemmer nej? Man skulle jo mene, at hvis man selv synes, at man rent faktisk har lavet en rigtig god aftale og et rigtig godt stykke arbejde, der rent faktisk ændrer ens egen holdning, fra at § 24 savner enhver begrundelse, til at § 24 er formidabel, burde man vel for pokker kunne sælge det til andre.

Kl. 10:25

Men nej, forløbet har ikke været at spørge, om andre ville være med. En kort kop kaffe til Enhedslisten og Liberal Alliance var vist det, man formåede at strække sig til, hvor man ligesom fremlagde et endeligt resultat, som partierne kunne sige ja til. Dansk Folkeparti fik ikke kaffe. Det er jo også fair, men det fortæller da en historie om, at uanset at man selv synes, at man har fundet de vises sten, så var man ikke interesseret i at dele den viden med alle, og man var i hvert fald ikke interesseret i at stå på mål for at sælge den vare.

Men i bund og grund kan jeg måske også godt forstå det, for man har netop ikke fundet de vises sten. Nej, offentlighedsloven tilbage fra 2010 er ikke ændret, hvilket hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre har bekræftet. En kosmetisk ændring er netop ikke en ændring af indhold. Af samme årsag holder vi i Dansk Folkeparti også fast i den holdning, vi havde tilbage i 2010, for i modsætning til regeringspartierne køber Dansk Folkeparti ikke kosmetiske ændringer, kun indholdsændringer. Derfor siger vi selvfølgelig nej til lovforslaget.

Må jeg så slutte af med at sige: Offentlighedsloven er jo en form for grundlov for befolkningen, medier og Folketing, hvis formål er at give mulighed for kontrol med den offentlige forvaltning. Loven er som tidligere nævnt ikke blevet ændret siden 1985, og selv om Offentlighedskommissionen brugte 7 år på sin betænkning, så får vi altså i Folketinget omkring 4 måneder, hvor folketingsmedlemmer skal sætte sig ind i og forstå en meget kompliceret lov, se hvilke begrænsninger den giver, se hvilke udvidelser den giver, og i det hele taget forstå, hvad det er der sker. Og det er der 4 måneder til.

Lige dagen før grundlovsdag bør man måske netop opfordre til, at til så vigtig en lov, som det har taget 27 år og en lang række debatter at ændre, men hvor man egentlig kan diskutere, om behovet for ændringen så er der, burde man også alt andet give folketingsmedlemmerne langt bedre tid. Problemet omkring fremlæggelsen her er jo også, at da Venstre, De Konservative og regeringen lavede deres aftale tilbage i oktober, vil jeg bare sige, at der var der altså ikke mulighed for de partier, der havde spørgsmål, til at stille dem, før loven blev fremlagt. Og det vil sige, at tiden gik fra oktober, indtil det passede regeringen at fremlægge sagen i februar, før vi havde mulighed for at stille spørgsmål. Det viser med al tydelighed, at man lukker og ikke åbner.

Kl. 10:28

Formanden :

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:28

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, hvad man mener om muligheden for at få aktindsigt i ministres kalendere.

Kl. 10:28

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 10:28

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror, jeg har nævnt det før, at selv om Dansk Folkeparti har været med i den her åbenhedslov, tror jeg den hedder, så ønsker vi, at der skal være åbenhed om ministrenes kalendere. Jeg vil også godt fortælle, at jeg brugte aftenen i går på at gå ind på Åbenhedstinget, som det vist hedder, for at se, hvad ministrene skulle lave i juni måned – den var vi jo ligesom kommet ind i – og det er endnu ikke offentliggjort, hvilket jo helt klart var en aftale i åbenhedsaftalen, nemlig at man skulle se, hvad ministre havde af offentlige arrangementer, men hvis man går ind i nuværende måned, så er vi tilbage i maj, og det gælder samtlige ministre.

- Kl. 10:29 som at finde ud af, om det *er* meget anderledes eller ej. Jeg mener så det sidste.
- Kl. 10:31
- Formanden :**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Jan E. Jørgensen (V):**
Jamen er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti er med i en aftale, som gør, at man ikke kan få aktindsigt i ministres kalendere? Nu står Dansk Folkepartis ordfører og siger, at man mener, at der skal være ret til aktindsigt i ministres kalendere. Hvad mener Dansk Folkeparti? Mener Dansk Folkeparti det, man har indgået aftale om, eller mener Dansk Folkeparti noget andet end det, man har indgået aftale om?
- Kl. 10:29
- Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 10:29
- Pia Adelsteen (DF):**
Jeg synes egentlig, at jeg sagde det meget klart før: Jeg mener, der skal være åbenhed omkring kalenderne, også ministrenes kalendere. Om den aftale, der ligger tilbage fra 2009, har man indgået et kompromis, hvis man kan kalde det det, hvorefter ministrene så skal lægge deres officielle arrangementer ud på hjemmesiden for den indeværende måned.
- Jeg vil bare sige igen: Jeg var inde at tjekke samtlige ministeriers kalendere i går i det her Åbenhedstinget eller åbenhedsloven, som det hedder, og der er ikke nogen af ministerierne, der har lagt juni måneds officielle arrangementer ud, så man må i stedet gå til Sverige for at se, hvor udenrigsministeren er – det er jo betryggende.
- Kl. 10:30
- Formanden :**
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.
- Kl. 10:30
- Tom Behnke (KF):**
Uanset om der nu er aktindsigt i kalendere hos ministre og medarbejdere i den offentlige forvaltning, er der, så vidt jeg husker, og sidst jeg kiggede efter, 12 måneder på 1 år. Det tror jeg gør sig gældende hvert år – det har det i hvert fald gjort, så længe jeg kan huske tilbage. Og når jeg spørger om det her, er det, fordi ordføreren sagde, at man kun havde haft 4 måneder til at behandle det her spørgsmål. Men er det ikke rigtigt, at der første gang blev fremsat et lovforslag i 2010, og at den debat, der var dengang, var så langstrakt, at man ikke nåede at få forslaget igennem, inden der blev udskrevet folketingsvalg? Så meget debat var der dengang.
- Så kommer der et nyt lovforslag, som også har givet anledning til meget lang debat. Så det med, at man kun har haft 4 måneder, var vist ikke helt rigtigt.
- Kl. 10:31
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 10:31
- Pia Adelsteen (DF):**
Det mener jeg nu stadig væk det er, eftersom påstanden er, at der er forskel på de to lovforslag. Jeg ved godt, at påstanden ikke kommer fra De Konservative og Venstre, men påstanden kommer fra regeringen, nemlig at det nu er præciseret, at det lovforslag, der er fremsat nu, og som regeringspartierne var inderligt imod tilbage i 2010, er meget anderledes. Derfor er det jo kun 4 måneder, vi har fået til lige-
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 10:32
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren.
- Kl. 10:32
- Pia Adelsteen (DF):**
Jo, det er helt korrekt. Men det viser samtidig, at vi har en problematik, synes jeg, når man tager hele sagen om den næse, der blev givet til en minister i sidste uge, nemlig påstanden om, at det er en ekstern mail, der starter den sag. Den mener vi grundlæggende er forkert. Vi mener rent faktisk, at det er fuldstændig ligegyldigt i de fleste tilfælde, vil jeg sige, hvilke spørgsmål man stiller; det, der er interessant, når man kontrollerer magten, er jo, hvad der foregår inde bag murene, og det vil sige, at det er den interne korrespondance.
- Kl. 10:33
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.
- Kl. 10:33
- (Ordfører)
- Jeppe Mikkelsen (RV):**
Tak til formanden for ordet og tak for kampen. Den har været lang, hård. Det har været lærerigt at være ordfører på dette forslag – ikke altid sjovt, men lad os i hvert fald sige lærerigt. Jeg vil også gerne starte med at udtrykke respekt for de folk, som bl.a. har stået bag den her famøse underskriftsindsamling mod loven. Jeg deler ikke deres kritik, men deres engagement og flid har jeg i allerhøjeste grad bemærket gennem det seneste stykke tid.
- Jeg skal også være den første til at indrømme, at nok har vi vundet det parlamentariske slag om dette lovforslag, men mediesejren er gået til anden side. Det tror jeg ikke der hersker nogen tvivl om faktisk. Så populister er der nok ikke umiddelbart nogen der kan beskylde os for at være.
- Jeg må sige, at jeg har været en smule forundret over hele debatten om lovforslaget her. Jeg synes især, der har været to store misforståelser:
- For det første har det næsten lydt, som om alt i dag er åbent, og det er jo fuldkommen forkert. Ministre har et behov for fortrolighed,

og det afspejles allerede i den nuværende lov. Vi tager den lige for alles skyld en gang til: Det fortrolige rum eksisterer allerede i dag.

For det andet – det er den anden store misforståelse – har det jo lydt, som om at alt nu bliver lukket ned, og det er jo ganske enkelt heller ikke sandt. Det er jo en mindre opdatering af det fortrolige rum, vi er vidne til, og rummet gælder fortsat kun, når der er tale om, at ministeren modtager politisk rådgivning osv. – ikke, når en minister træffer afgørelser, indgår kontrakter, er ansvarlig for tilsynsopgaver osv. osv. Og det er jo her, det er vigtigt, at vi kan kontrollere vores ministre. Det er her, det særlig vigtigt, at vi kan kontrollere vores ministre, for i den proces er ministeren jo langt hen ad vejen egenrådig.

De ændringer, som finder sted, kan vi fra radikal side bakke op om. Vi synes, der ligger saglige og gode grunde for både at udvide mulighederne for aktindsigt på en række punkter og at lukke ned for muligheden for aktindsigt på en række punkter. Forslagene er ikke konstrueret natten over i Justitsministeriet; de er gennemarbejdet af en kommission, som har arbejdet i 7 år med spørgsmålet.

Jeg har stor respekt for, at Liberal Alliance, Enhedslisten og Dansk Folkeparti jo faktisk også anerkender, at der er behov for et fortroligt rum til ministeren. Det skriver man selv i betænkningen over dette lovforslag. Det er man gået en smule stille med i offentligheden, men det skriver man faktisk i betænkningen. Det pudsige er så, at man åbenbart godt kan leve med lukkethed i departementet, men når det er en styrelse, er det pludselig frygteligt. Man kan godt leve med, at man ikke får nys om, hvad en fuldmægtig laver i departementet, men får vi ikke nys om det i en styrelse, er det helt hen i vejret. Man anerkender, at der er behov for fortrolighed i forhold til ministerens kommunikation med en fuldmægtig i departementet, men når vi snakker om ministerens kommunikation med en fuldmægtig i en styrelse, er det pludselig en helt anden sag. Der er et behov for fortrolighed, og behovet er ikke styret af, om man arbejder i en styrelse eller i et departement. Det er styret af arbejdsfunktionen. Det er ideen bag den nuværende lov fra 1985, og det er ideen bag den nye lov.

Det er ikke nødvendigvis, fordi man har noget skjule; det handler jo både om ministerens mulighed for at tænke store tanker, lave vilde beregninger, være uenig med sine regeringsfæller, uden at det nødvendigvis skal refereres i en avis efterfølgende; og det handler om at sikre vores neutrale embedsværk, som til tider tør gå op imod deres ministre. Det tør de absolut ikke – skal min tese være – hvis der er risiko for, at de vil blive stillet op imod deres minister gennem pressen. Jeg har det altså bedst med, at vi har et embedsværk, som over for den til enhver tid siddende regering tør sige til ministeren: Hør engang, det her er simpelt hen for langt ude i forhold til konventioner, det er for langt ude i forhold til retssikkerhed, det er for langt ude i forhold til økonomisk ansvarlighed – eller hvad det nu kunne være.

Så handler det jo også om at sikre dokumentation. Man har til tider brug for fortrolighed, uanset hvordan vi laver reglerne. Og reglerne for aktindsigt kan nemt omgås. Man kan mødes, ringes ved, benytte sig af private e-mails osv. osv. Men det er et problem, for regeringen er jo underlagt kontrol fra en række instanser: Folketinget, Ombudsmanden, rigsrevisorerne, Statsrevisorerne, undersøgelseskommissioner og i yderste konsekvens også domstolene. Når disse instanser går ind i en sag, får de jo udleveret alt. Her gælder ingen regler om aktindsigt osv. Problemet er blot, at hvis dokumenterne ikke eksisterer, får de ikke udleveret noget, og så er chancen for at nå til bunds i en sag begrænset.

Kl. 10:38

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg er utrolig ked af, at de nye muligheder for aktindsigt fuldstændig er druknet i den her debat. Der skal lyde en opfordring til, at borgere og journalister kigger nærmere på, hvordan mulighederne kan bruges, for det har man så sandelig

ikke fået oplyst meget om gennem pressen. Jeg synes, man særlig skal kigge på den nye udvidelse, der ligger for tematiseret aktindsigt, som er druknet helt ekstremt i debatten, måske fordi det både er svært som politiker og som journalist i korte termer at forklare, hvilke muligheder det giver, når det subjektive identifikationskrav, som det så pænt hedder, ændres.

Til slut: Vi kan altså bakke op om lovforslaget, som det foreligger, og det skal være de sidste ord fra undertegnede.

Kl. 10:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra fru Pernille Skipper.

Kl. 10:38

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at stille hr. Jeppe Mikkelsen et spørgsmål. Han siger, at nu vil Rigsrevisionens, Ombudsmandens og Folketingets muligheder for kontrol og undersøgelseskommissioner kunne erstatte pressen, det er ligesom det, der ligger implicit. Det gør ikke noget, vi nedlægger, fordi vi har de andre muligheder for at føre kontrol. Så jeg kunne først og fremmest godt tænke mig at høre hr. Jeppe Mikkelsen: Kan de her andre muligheder for kontrol erstatte en aktindsigtsmulighed og den fri og kritiske presses adgang til at grave ting frem, få aktindsigt i sager og afsløre elementer?

Kl. 10:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nej, der tror jeg sådan set jeg er helt enig med fru Pernille Skipper og Enhedslisten, altså, det kan ikke alene erstatte pressen. Det, jeg konstaterede, var, at der er risiko for en meget høj grad af mundtlighed og dermed risiko for, at der ikke eksisterer dokumentation for de ting, der måtte ske i vores forvaltning. Og det er et problem, når f.eks. en undersøgelseskommission eller ombudsmanden eller Rigsrevisionen går ind i en sag. Så er det jo et kæmpestort problem, for så eksisterer bevismaterialet, om man vil, jo ikke.

Kl. 10:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 10:40

Pernille Skipper (EL):

Vi er enige om, at det ganske ofte er sådan, at undersøgelseskommissioner, rigsrevisionsundersøgelser, sager hos Ombudsmanden er blevet startet, fordi pressen har kunnet afsløre en eller anden sag, f.eks. den skattekommission, der sidder lige nu i forbindelse med skattesagen. Det var jo en sag, der startede i pressen. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om vi er enige om det, for det lyder jo ifølge hr. Mikkelsen og alle de andre, der har brugt præcis det samme argument utrolig mange gange, som om det kunne erstatte den fri og kritiske presses mulighed for at kontrollere magthaverne gennem aktindsigt.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre hr. Jeppe Mikkelsen, om han ikke kan bekræfte, at ombudsmanden jo har sagt til Retsudvalget, at det hænder ganske ofte, at ombudsmanden af egen drift tager en sag op på baggrund af omtale i pressen; altså, at det på ingen måde er det samme kontrolsystem at have en ombudsmand, som det er at have adgang til aktindsigt.

Kl. 10:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jo, jeg synes da ofte, man ser, at ting bliver taget op, fordi pressen har boret og gravet i noget. Det er da et faktum, kan man sige, langt hen ad vejen. Men vi lukker jo heller ikke fuldstændig ethundrede procent ned, vi mørklægger jo ikke Slotsholmen osv. ethundrede procent. Det er jo simpelt hen ikke korrekt med den måde, som det er blevet fremstillet af rigtig mange på i den her debat.

Hvis det var tilfældet, at vi helt afskaffede offentlighedsloven, vi helt afskaffede muligheden for, at man kunne få aktindsigt, så var der for alvor et problem. Jeg mener ikke, at de indskrænkninger, der ligger, er problematiske. Man skal så også huske på, at der er rigtig mange udvidelser i samme omgang, som faktisk også gør, at man får endnu flere muligheder som borger, som journalist, eller hvem det nu måtte være, for at søge om aktindsigt.

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når man hører den radikale ordførers ordførertale, skulle man næsten tro, at det var en eller anden sportskonkurrence, vi var i gang med at diskutere nu. Der blev sagt tak for kampen, og hvilket slag der blev vundet, og hvem der vandt hvad. Altså, undskyld mig, jeg håber, at De Radikales ordfører ved, at vi faktisk diskuterer en forholdsvis alvorlig sag, nemlig at regeringen i samarbejde med højrefløjen er i gang med at begrænse offentlighedens adgang til at få informationer om, hvad der foregår i regeringen. Altså, jeg synes, det er en lidt pjattet tilgang at have til et ret alvorligt emne.

Kritikerne af den her offentlighedslov er kommet med en masse konkrete eksempler på, hvorfor den her begrænsede adgang til informationer er et problem, men det er ikke lykkedes mig at få en fortæller for den her nye offentlighedslov til at komme med et konkret eksempel på informationer, der er kommet frem på grund af de regler, vi har i dag, og hvor det er et problem, at de informationer er kommet frem. Så kan ordføreren ikke komme med sådan et eksempel?

Kl. 10:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:43

Jeppe Mikkelsen (RV):

Hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre startede sin ordførertale med at snakke om det i en eventyranalogi, jeg brugte så en sportsanalogi, og det beklager jeg meget. Hvis det ikke var tilfredsstillende, skal jeg tænke over det til næste gang.

I forhold til de konkrete eksempler så tror jeg det er vigtigt at holde fast i, at det selvfølgelig ikke bliver bygget op på enkelt-sager, når det handler om en lov, som er så vigtig, som den her er. Det gjorde kommissionen ikke igennem de 7 års arbejde, og det gør vi nødvendigvis heller ikke. Men hvis vi skal forsøge at imødekomme fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål, vil jeg sige om undertegnede som ordfører, at jeg ofte begrænser mig i min skriftlige kommunikation til Justitsministeriet, fordi der er frygt for, at der f.eks. kan blive givet aktindsigt. Jeg gør faktisk det, at jeg i stedet for griber knoglen og ringer eller mødes osv., det er der ikke noget ulovligt i, det er der ikke noget forkert i; det gør sådan set det, at mails bare ikke er et arbejdsredskab, jeg kan bruge i samme omfang.

Så kan man spørge: Kan du så ikke bare gøre det andet? Jo, det kan man godt argumentere for, men jeg synes sådan set, det er fair nok, at man også som ordfører kan benytte sig af e-mails i et moder-

ne demokrati. Desuden synes jeg da, at det er lidt synd, at der, hvis der engang om mange år er nogen, som har lyst til at grave i det her af f.eks. historiske årsager, ikke er mulighed for at gøre det.

Kl. 10:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordføreren siger, at man ikke skal lave politik på baggrund af enkelt-sager, og det synes jeg som regel er et meget fornuftigt princip, men det er da påfaldende, at man ikke kan komme med et eneste eksempel – ikke en eneste sag kan man fra regeringspartierne side, fra Venstres side, fra Konservatives side komme med som eksempel på, hvorfor det er nødvendigt at begrænse offentlighedens adgang til de her informationer. Altså: Et eksempel på informationer, der er kommet frem, og som ifølge De Radikale ikke burde være kommet frem, er det da ikke for meget at forlange, når vi står over for et lovforslag, der er så vidtgående, som det her lovforslag jo faktisk er. Et eneste eksempel må De Radikale da kunne komme med – et eneste eksempel på informationer, der er kommet frem til offentligheden, og som De Radikale ikke mener burde være kommet frem.

Kl. 10:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:45

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det var første gang, der blev sagt »et eneste eksempel«. Jeg synes egentlig lige jeg gav et konkret eksempel fra min egen hverdag som ordfører om § 27, stk. 2, som jo lige præcis omhandler, hvordan det sådan set gør, at vi bare omgår det her forhold med aktindsigt, som gør det mere besværligt for mig som radikal ordfører at udøve den indflydelse, jeg synes jeg har en pligt til at forsøge at udøve, fordi jeg er valgt af radikale vælgere.

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at det er af afgørende betydning for hr. Jeppe Mikkelsen og Det Radikale Venstre at kunne have hemmelig kommunikation med justitsministeren. Jeg kan måske godt forstå, når jeg ser på resultaterne af den kommunikation, at man ønsker, at det bliver holdt hemmeligt, men kunne hr. Jeppe Mikkelsen ikke nævne et konkret eksempel på, at det er gavnligt for befolkningen, for offentligheden, at hr. Jeppe Mikkelsen kan kommunikere hemmeligt med justitsministeren?

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det er da supergavnligt for mine vælgere, for alles vælgere i dette Ting, at man kan kommunikere, og at man kan gøre sin indflydelse gældende, ingen tvivl om det, og at man kan udveksle informationer osv. Det er da supergældende for alle danske borgere, som har stemt på nogle i dette Ting.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 10:47

Per Clausen (EL):

Ja, og derfor kan vi ikke få at vide, hvad det var for et argument, der fik hr. Jeppe Mikkelsen og Det Radikale Venstre til at støtte det forslag på offentlighedsområdet, som de var imod før valget, fordi det er hemmeligt, det er foregået i en hemmelig kommunikation. Af samme grund kan vi ikke få tallene for, hvor mange der faldt ud af dagpengesystemet, fordi det er vigtigt for hr. Jeppe Mikkelsen at have hemmelig kommunikation med ministrene. Mon ikke, at hr. Jeppe Mikkelsen misforstår det her? Han tror, at det her er lovgivning, som er lavet af hensyn til hr. Jeppe Mikkelsen og Det Radikale Venstres bekvemmelighed i kommunikationen med ministre. Nej, må jeg sige til hr. Jeppe Mikkelsen, offentlighedsloven handler om, at meneskene i det her land skal have indsigt i, hvad der foregår, og også, hvad hr. Jeppe Mikkelsen foretager sig.

Kl. 10:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Jeppe Mikkelsen (RV):

Mig bekendt ønsker hr. Per Clausen heller ikke at åbne for, hvad der f.eks. sker i Folketinget osv. Så jeg tror sådan set, at alle her i dette Ting er enige om, at Folketinget ikke skal åbnes for aktindsigt. Så ideen om, at det kun er undertegnede, som ønsker at begrænse nogle områder, tror jeg er en illusion. Men jeg mener sådan set, at offentlighedsloven kommer rigtig, rigtig mange danskere til gavn – ingen tvivl om det – og også behovet for fortrolighed, som en minister har, f.eks. fordi en embedsmand så tør gå op til sin minister og sige: Hør en gang, det her er simpelt hen ikke i orden.

Kl. 10:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne give hr. Jeppe Mikkelsen ret i én ting, og det er, at forslaget til ny offentlighedslov ikke er kommet i nattens mørke, tror jeg, det var, at ordføreren sagde. Til gengæld er det radikale holdningsskifte i den her sag kommet i nattens mørke, for ordføreren har nu under førstebehandlingen, han var fraværende på talerstolen i hvert fald under andenbehandlingen, og nu under tredjebehandlingen bare talt om proces, men ikke talt om, hvad det er, der er ændret for Det Radikale Venstre. Hvad er det? Man kan argumentere for og imod alle mulige ting, men hvilke argumenter er det, der har fået Det Radikale Venstre fra at være en af lovens argeste modstandere til nu nærmest at lyde mere jubeltilhængeragtig end den socialdemokratiske ordfører og Venstres ordfører tilsammen?

Kl. 10:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Jeppe Mikkelsen (RV):

Vi har ikke skiftet holdning, vi har skiftet standpunkt! Nej, det var en joke, jeg ved ikke, hvad forskellen er.

Det, der har været afgørende for os i den her sag, er især den præcisering, der ligger af § 24 – ingen tvivl om det. Derudover har vi sat

os ned efter valget i den radikale gruppe og diskuteret det her igen, diskuteret, om vi kunne se os selv i øjnene, når vi om lidt vedtager det her lovforslag. Det føler vi godt at vi kan, og det er afgørende for os. Vi synes, at der er fundet en god balance mellem de to hensyn, nemlig fortrolighed på den ene side og offentlighed på den anden side. Jeg tror sådan set, at alle partier er enige om, at der skal være en balance. Det er også sådan, jeg læser betækningsbidraget, hvor bl.a. Liberal Alliance jo skriver, at man anerkender, at der er et behov for fortrolighed, også for en minister. Spørgsmålet er så, hvor grænsen skal gå. Det er sådan set det, vi sidder og diskuterer herinde, ikke om der skal være fortrolighed eller ej, og der har vi vurderet, at det forslag, der er lagt frem, og den balance, der er fundet, kan vi godt leve med.

Kl. 10:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er da glad for, at vi har trukket den her sag så langt, at vi er kommet dertil, at hr. Jeppe Mikkelsen ved, hvad det er, vi diskuterer. Det har vi andre sådan set vidst hele tiden, så det behøver man ikke at trække frem.

Så vil jeg bare sige, at jeg da synes, at jeg stadig har en rimelig god forbindelse til en del medlemmer af den radikale gruppe, og det er klart min fornemmelse, at der sidder indtil flere, som har meget svært ved at se sig selv i øjnene med det, de kommer til at skulle stemme om sammen med hr. Jeppe Mikkelsen.

Derudover bliver der jo stadig væk ikke svaret på spørgsmålet. Man har siddet i en rundkreds, og det er meget hyggeligt, og hvad ved jeg. Hvad er det for argumenter, der har gjort, at Det Radikale Venstre er gået fra at være en af de største modstandere af loven til nu at være en af de mest jubelagtige tilhængere af loven? Selv om det er hyggeligt med vittighederne, kunne man så prøve at svare sådan lidt mere indholdsmæssigt?

Kl. 10:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, at jeg kommer til at gentage mig selv meget igen, men det er klart, at et af de allerstørste kritikpunkter, der var, da lovforslaget i sin tid blev fremsat af VK-regeringen, var, om § 24 indeholdt et gummibegreb, der bare ville gøre det muligt for embedsfolk at undtage alt ganske enkelt. Det var også et af de kritikpunkter, der var fra Dansk Journalistforbund i første omgang, nemlig at de sagde, at man jo anerkendte, at der var et behov for en ministerbetjeningsregel osv., men man ville gerne have præciseret ordlyden i paragraffen. Vi er faktisk gået ind og har gjort lige præcis det.

Så det har været meget afgørende, og så er det korrekt, – jeg ved ikke, om vi har siddet i en rundkreds – at vi har siddet i en kreds i den radikale gruppe og drøftet det her spørgsmål, og der er vi kommet frem til, at vi godt kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Pia Adelsteen (DF):

Nu forstår jeg slet ingenting, for der er to paragraffer, som man har henvist til, nemlig § 24 og så § 27, stk. 1, nr. 2, hvis vi skal være

præcise, hvor vi får indblik i hr. Jeppe Mikkelsens proces i forhold til at tale med sin regering. Så forstår jeg faktisk ikke, at De Radikale har sagt nej til de ændringsforslag, der er stillet i dag.

Hvis ordføreren mener, at det, at man har flyttet en sætning fra bemærkningerne om til under § 24 i lovforslaget, har gjort det store udslag for, at man nu kan stemme for, når man var sådan en arg modstander tilbage i 2010, så forstår jeg ingenting; og slet ikke, når vi med det ændringsforslag, som vi rent faktisk lige har stemt om vedrørende § 24, meget præcist foreslår den præcisering, som Dansk Journalistforbund osv. gerne vil have ind i loven, og som hr. Jeppe Mikkelsen henviser til. Hvorfor siger man så nej til det?

Under § 27, stk. 1, nr. 2 foreslår vi rent faktisk, at så længe hr. Jeppe Mikkelsen diskuterer, udveksler mail og sms'er med sin minister og der er en proces i gang, så er der lukket, men bagefter er der åbent. Hvad er problemet i det?

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Jeppe Mikkelsen (RV):

Problemet er, at der også kan være behov for fortrolighed efterfølgende, især, tror jeg, i forhold til hensynet til et neutralt embedsværk. Altså, en embedsmand kan heller ikke holde til, at der kommer noget frem efterfølgende, altså efter at et lovforslag f.eks. er fremsat. Det er det helt klare hensyn, som ligger til grund for, at vi ikke kunne støtte de ændringsforslag, som blev stillet.

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Adelsteen – 1 minut.

Kl. 10:53

Pia Adelsteen (DF):

Det håber jeg virkelig ordføreren kan uddybe. Så det er af hensyn til *embedsværket*, at vi sidder og laver en lovgivning nu? Jeg troede faktisk, at vi lavede lovgivning for befolkningen. Nu vil jeg godt vide, hvor De Radikale er henne i det her.

Vi laver altså lovgivning nu af hensyn til embedsværket og ikke af hensyn til befolkningen? Jeg troede rent faktisk, at vi er valgt af borgerne til at sidde herinde i Folketinget. Jeg er ikke valgt af embedsfolket – ja, nogle stemmer jo nok på mig, skal man huske på. Men det er altså borgerne, vi repræsenterer herinde; det er ikke embedsværket.

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, at fru Pia Adelsteen misforstår mig en smule. Det, det handler om, er, at jeg gerne vil have et neutralt embedsværk, som tør mande sig op og sige til ministeren: Prøv at hør en gang, det her holder ikke af saglige og faglige argumenter. Det tør en embedsmand ikke, hvis vedkommende bliver sat mellem pressen og ministeren, altså hvis det i pressen kommer frem, at embedsmanden har været illoyal over for ministeren. Og det skal der tages hensyn til, både før et lovforslag bliver fremsat, og også efter et lovforslag bliver fremsat.

Det er da også i befolkningens interesse, at vi har et embedsværk, som er neutralt og går på tværs af regeringer, og som lige præcis kan holde fast i noget saglighed, sådan at når nogen løber helt løbsk i økonomisk uansvarlighed eller løber helt løbsk i forhold til retssik-

kerhed, ja, så er der nogen til at trække i bremsen. Det synes jeg da virkelig er i befolkningens interesse.

Kl. 10:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og så går vi til ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for det. Vi står nu foran næsten at kunne vedtage, forhåbentlig, et forslag til ny offentlighedslov for Danmark. Det er et lovforslag, som på en række punkter, 26 for at være helt præcis, udbygger offentligheden. Og ja, det er også et lovforslag, som særlig i forhold til et par punkter har været kritiseret en hel del. Vi har haft en lang og offentlig debat, og hvis man søger på Infomedia, det gjorde jeg selv i går, kan man finde ud af, at offentlighedsloven har været nævnt 3.016 gange i aviser, på nettet og på tv. Jeg synes, det vidner om, at debatten har været grundig, og jeg tror også, man kan sige, at vi har været vidt omkring. Rigtig mange har taget stilling til lovgivningen. Jeg har i hvert fald hørt om en underskriftsindsamling imod lovforslaget, som vist tæller 80.000 stemmer på nuværende tidspunkt.

Jeg synes faktisk, det er en styrke, at vi kan have den slags grundig debat i Danmark. Det vidner om en høj grad af demokrati, og det er grundlæggende, at vi har et demokrati, hvor det er muligt at kontrollere magthaverne. Det synes jeg også at der stadig væk er gode muligheder for, selv om jeg er klar over, at der er nogle, der vil mene det modsatte.

Jeg skal ikke stå og repetere lovforslaget her, det synes jeg at der er andre af mine kollegaer der har gjort grundigt, men jeg vil dog nævne, at betænkningen over lovforslaget har været i høring. Enhedslisten har sågar lavet en høring, og Retsudvalget har afholdt en eksperthøring på området. Der har været flere samråd, ligesom der har været et hav af spørgsmål til ministeren om lovforslaget. Alt det har vi i SF hilst meget velkommen, fordi vi synes, det her er et vigtigt lovforslag, og det fortjener naturligvis at blive belyst rigtig godt.

Jeg synes også, det politiske flertal rent faktisk har lyttet til frykten for, at loven vil blive en slags gummistempel til at undtage hvad som helst fra aktindsigt. Vi har strammet op på ministerbetjeningsparagraffen, så det bliver tydeligt, hvad der skal til for at undtage et dokument. Vi ønsker, at det skal være snævert. Vi har også lovet at sende vejledningen til lovforslaget i høring, fordi vi ønsker, det skal være tydeligt for brugerne, hvordan den skal forstås. Og det er faktisk ikke uden betydning, hvordan fremtidens sagsbehandlere kommer til at arbejde med det her.

Vi har også lovet, at der efter 3 år kommer en evaluering af de omdiskuterede paragraffers virkning. Og jeg vil da godt tilføje i den her sammenhæng, at jeg forventer, at både borgere og presse tester den nye lov gennem klager til Ombudsmanden, så snart de har den mindste formodning om, at noget ikke er efter bogen. Det er faktisk vigtigt, ikke bare fordi det vil være et grundlag for evaluering og dermed for eventuelle ændringer, men også fordi vi er optaget af, at der ikke skal ske unødige indskrænkninger.

Jeg synes, det er helt fair at diskutere de paragraffer, som moderiserer offentlighedsloven, men man skulle indimellem tro, at det var noget, som vi aftalepartier havde fundet på i en sen og skummel natte-tid for at skjule magtmisbrug. Det er ingenlunde tilfældet. Ændringerne er fagligt begrundet, og først og fremmest er de kommissionens. Det er ikke noget argument i debatten, for vi kan alle sammen blive klogere, men jeg synes faktisk, det er tankevækkende, at nogle af kommissionsmedlemmerne tilsyneladende ikke længere vil bakke lovforslaget op. Men faktum er, at de ikke havde en mindretalsindstilling, da de lavede betænkningen, og det kan man altså

ikke tolke anderledes, end at de på daværende tidspunkt var enige i det, der nu er lovforslaget åbenbart kritiske dele.

KL 11:02

Det er også korrekt, at det måske kan blive sværere at få has på nogle sager fremover, men jeg vil godt advare imod at sige, at det er det eller det bestemte dokument, der får en sag til at rulle. Jeg tror, der kan være mange veje til det, og det er min klare indstilling, at magtmisbrug, hvis der er foregået noget sådant, skal frem.

Jeg synes også, at en efterprøvning har vist, at der er flere af de sager, som man faktisk fra pressens side troede ikke kunne afsløres med en ny offentlighedslov, der sådan set kommer frem. Det gælder sagen om overbetaling af private sygehuse, den om de afghanske tolke og også den solcellesag, som vi har beskæftiget os med i den her uge. Og det viser bare, at det her ikke er sort-hvidt, og at lovforslaget i hvert fald ikke kan begrundes i, at vi ikke ønsker, at dårlige sager skal frem.

Jeg kunne godt have efterlyst en mere nuanceret debat. Jeg havde faktisk gerne set, at nogle af de gode sider ved lovforslaget også var blevet foldet mere ud. Jeg synes, der burde have været mere fokus på, hvad man som borger og som privatperson kan få ud af lovforslaget. F.eks. bliver der nu adgang til aktindsigt i KL og i regionerne og i en række statslige institutioner. De borgere, som har skrevet til mig om deres energiselskaber, ja, de kan nu få lov at kigge med i selskabernes gøren og laden, og dem, der i øjeblikket er trætte af metrobyggeriet, vil sådan set også kunne komme til at kigge dem i kortene. Det synes jeg er konkrete forbedringer for borgerne, som også får en mulighed for klageadgang og lettere adgang til at søge.

Det bliver nemlig lettere at søge, forstået på den måde, at man nu kan bede om dataudtræk og har mulighed for at søge på et tema. I solcellesagen ville man så bare kunne have bedt om at få alt materiale om loven, og så ville man nemt være kommet frem til det resultat, som journalisten endte med.

Der kan siges rigtig meget mere om det her lovforslag, men jeg er sikker på, at vi om lidt får en meget grundig debat om SF's position i forhold til forslaget, så det vil jeg afvente. Vi stemmer selvfølgelig for forslaget til ny offentlighedslov.

KL 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

KL 11:01

Per Clausen (EL):

Der er bare en ting, jeg ikke forstår, og det er: Hvorfor mener SF, at det skal være sværere fremover at afsløre magtmisbrug? SF's ordfører siger, at det stadig vil kunne lade sig gøre. Jeg kan love SF's ordfører, at det stadig væk vil kunne lade sig gøre, også hvis SF-ministre gør sig skyldige i magtmisbrug, men hvorfor skal det være sværere?

KL 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

KL 11:01

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo ikke, det skal være sværere at afsløre magtmisbrug. Min klare holdning er, at hvis der foregår noget, der bare ligner det, så skal det selvfølgelig frem. Jeg vil bare gerne advare imod, at man siger, at der er bestemte måder, som det her kommer frem på. Det tror jeg sådan set kan have rigtig mange veje.

Når vi nu laver en ny offentlighedslov, er det jo, fordi der sidder en kommission, som har lavet nogle fagligt begrundede argumenter for lovgivningen, og det er det, der er sagens kerne. Loven er ikke lavet for at mørklægge processen. Man kunne godt få det indtryk af debatten, men det er sådan set ikke det, der er lovens formål.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Per Clausen.

KL 11:02

Per Clausen (EL):

Ja, det indtryk kunne man jo også få af de synspunkter, SF havde før valget, hvor SF jo mente, at den lov, som den daværende regering havde fremlagt, ville mørklægge tingene. Jeg har det også sådan, at når en journalist ringer til mig og siger: Nu har jeg fået dokumentation for, at ministeren var informeret af Energistyrelsen om en ting, så er det faktisk afgørende for, at sagen ruller. Det vil han jo ikke kunne gøre fremover, og hvad er fordelene for borgerne, for demokratiet ved, at man ikke kan hente den slags informationer fremadrettet gennem aktindsigt?

KL 11:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

KL 11:02

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Per Clausen refererer til solcellesagen, og lige præcis den eksterne mail, som fortæller, at der er et hul i lovgivningen, og som går ind i ministeriet, vil man sådan set også kunne få efter den nye offentlighedslov.

En af de rigtig gode ting ved den nye offentlighedslov er, at man sådan set kan tage på fisketur, man kan søge på et tema eller få aktindsigt i et tema, dvs. at man kan bede om alle dokumenter i forbindelse med solcelleloven, og så vil man hurtigt kunne komme ned i den her problemstilling. Som jeg husker det, var der også en mail, som egentlig var undtaget fra aktindsigt, men hvor der var ekstrahe-ret, dvs. at man skulle udlevere de faktiske oplysninger, hvor der lige præcis stod noget om – jeg kan ikke huske formuleringen – at loven kunne omgås.

Så der er mange ting, der ville blive nemmere i den her sag med den nye offentlighedslov. Den giver faktisk nogle muligheder i forhold til den her sag, og det synes jeg er positivt.

KL 11:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

KL 11:03

Pernille Skipper (EL):

Jeg er ked af at sige det, men fru Karina Lorentzen Dehnhardt taler ligesom de øvrige ordførere udenom det spørgsmål, der bliver stillet i sagen om solcellerne. Der snakkes ikke om en ekstern mail, der snakkes om en intern mail mellem Energistyrelsen og ministeriet, som justitsministeren i går bekræftede ville være undtaget fra aktindsigt. Det er den, som hr. Per Clausen taler om, som er inkriminerende for ministeren, og som journalisten også brugte til at starte sagen, så jeg synes, det sådan set ville klæde alle ordførerne, hvis man holdt op med at tale uden om det.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt om, er, hvordan man har tænkt sig at forklare det her ved sit kommende landsmøde. Jeg havde egentlig forventet, da SF's landsmøde vedtog, at de ville arbejde for at fjerne de dele af offentlighedsloven, som indskrænker demokratiet, og at det var SF's politik, at det så også ville være SF's politik, der ville blive ført ud her i Folketinget. Hvordan har man tænkt sig at forklare det til sit bagland?

Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 11:05	En af de styrker, der i hvert fald ligger i offentlighedsloven, er vel, at den skal sikre, at det formål, der er med loven, bliver overholdt. Så jeg vil bare sådan lige høre, om det ligesom er sådan principielt, at det skal vi bare gøre.	Kl. 11:07
Karina Lorentzen Dehnhardt (SF): Jeg takker for interessen for SF's landsmøde. Og den dag, fru Pernille Skipper bliver medlem af SF, så vil jeg med glæde forklare Pernille Skipper det.	Kl. 11:05	Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 11:07
Jeg synes, vi havde godt landsmøde, og jeg synes, at en af styrkerne i SF er, at vi faktisk kan håndtere en debat. Har man kritik, så er det faktisk også muligt at få den vedtaget. Med al ære og respekt for spørgsmålet vil jeg sige, at det er forhold, som angår SF og SF's medlemmer. Jeg synes, der er gode ting i offentlighedsloven, og der er også ting, som er udfordringer. Det er sådan set dem, som SF landsmøde adresserer. Dem har jeg arbejdet med hele tiden, men regeringen er fortsat enig om offentlighedsloven.	Kl. 11:05	Karina Lorentzen Dehnhardt (SF): Det er selvfølgelig altid en politisk afvejning, når en kommission har fremlagt sit arbejde. I det her tilfælde er jeg meget tryk ved det arbejde, der er fremlagt. Kommissionen har haft den tidligere ombudsmand for borden, det er foregået over rigtig lang tid, og jeg tror, at rigtig mange ting er blevet vendt i den her sag. Vi har jo netop gjort den politiske afvejning, at der var behov for at stramme op for ministerbetjeningsreglen, fordi vi faktisk er optaget af, at der ikke er mere end højst nødvendigt, der skal undtages fra aktindsigt. Det skal være meget præcist, vi vil gerne have, at det er snævert. Derfor lavede vi nogle opstramminger i selve paragrafferne dér. Og vi har også bebudet, at der kommer en evaluering. Så jeg synes sådan set, at vi har taget nogle politiske standpunkter, som er forskellige fra dem, kommissionen har lagt frem.	Kl. 11:08
Første næstformand (Bertel Haarder): Pernille Skipper.	Kl. 11:05	Første næstformand (Bertel Haarder): Pia Adelsteen.	Kl. 11:08
Pernille Skipper (EL): Tak. Jeg skal endelig ikke blande mig i det nære forhold mellem fru Karina Lorentzen Dehnhardt og SF's medlemmer. Jeg kan bekræfte, at jeg ikke har meldt mig ind, og det kommer heller ikke til at ske efter i dag, vil jeg afsløre. Men der står jo i den her udtalelse, at det er SF's politik. Hvordan skal vælgerne så forholde sig til, hvad der er SF's politik, hvis de landsmødevedtagelser, man har, ikke står til troende? Er der forskel på det, der er SF's politik, og det, SF stemmer i Folketinget?	Kl. 11:06	Pia Adelsteen (DF): Nu er jeg lidt glad for, at ordføreren sagde, at der også skal være nogle politiske afvejninger. For alt andet lige kan ordføreren vel bekræfte, at der altså også var dissens i Offentlighedskommissionen vedrørende de tre famøse paragraffer, som vi konstant diskuterer; der var altså nogle punkter, som man ikke var enige om. Og da lovforslaget blev fremsat, var der nogle punkter, som man tidligere havde været enige om, og hvor der lige pludselig kom nogle udtalelser fra nogle, der havde siddet i Offentlighedskommissionen. De sagde: Hov, hov, det var altså ikke det her, vi mente! Så jeg spørger sådan lidt igen. For én ting er, at man sidder i 7 år og arbejder med hele det her meget komplekse område. En anden ting er jo, at der altså ikke var total enighed i forbindelse med lige præcis de her tre paragraffer. Så den politiske afvejning er, kan jeg forstå på SF's ordfører, altså gået på, at der hopper man på minister-vognen, på embedsvognen, frem for på borgervognen.	Kl. 11:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 11:06	Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 11:09
Karina Lorentzen Dehnhardt (SF): Fru Pernille Skipper skal være hjertelig velkommen i SF. Der er plads til flere. Jamen regeringens politik er jo fremlagt her i Folketingssalen, og SF er en del af regeringen. Derfor bakker vi selvfølgelig offentlighedsloven op. Vi står ved, at der er indgået en politisk aftale.	Kl. 11:06	Karina Lorentzen Dehnhardt (SF): Vedrørende de to mest diskuterede paragraffer, § 24 og § 27, var der jo ikke nogen mindretalsindstilling fra et kritisk mindretal i det arbejde, som kommissionen lagde frem. Og det kan man jo ikke tolke anderledes, end at de dengang var enige om, at det var sådan, det skulle være. Den offentlige debat har så nok taget en drejning, og man har syntes, at det har været lidt svært og har skiftet standpunkt eller holdning, eller hvad det nu kan være. Det kan man sådan set respektere, for alle kan jo blive klogere. Men jeg har svært ved at tolke det anderledes, end at man faktisk var enige om det, der blev lagt frem i betænkningen dengang.	
Første næstformand (Bertel Haarder): Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.	Kl. 11:06		
Pia Adelsteen (DF): Alt andet lige må formanden for SF jo også have vidst det, da man var til landsmøde, at man står ved en politisk aftale. Jeg vil spørge om noget helt andet, for fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde, at man egentlig fremsætter det her lovforslag på baggrund af kommissionens anbefalinger. Mener fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at man altid skal følge en kommissions anbefalinger? Når jeg spørger sådan, er det sådan lidt det overordnede principielle, jeg spørger til. For det kan da godt være, at der kommer anbefalinger – det er ikke altid, jeg følger dem, vil jeg skynde mig at sige, for jeg synes, at nogle af dem er noget møg – men det er vel ikke kun anbefalinger, vi laver love på baggrund af herinde. Vi laver dem vel også for borgerne.			

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:10

udveksles mellem ministerier og styrelser. Derfor er der behov for det her nye, udvidede fortrolige rum, ja.

Vi anerkender jo i en eller anden udstrækning alle sammen, at der er behov for det her faglige rum i dag. Det eksisterer allerede. Så lad være med at tage debatten, som om det her ikke allerede er en mulighed.

Kl. 11:13

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil så gerne have et konkret eksempel på, at de nuværende regler er et problem. Altså, jeg vil så gerne høre SF fortælle, i hvilken situation SF mener det har været et problem, at informationer er kommet ud til offentligheden på grund af de nuværende regler, informationer, som SF ikke mener burde være kommet ud til offentligheden.

Jeg synes ikke, at det er for meget at forlange at bede om sådan et eksempel. For det, vi forholder os til i dag, er altså et lovforslag, som begrænser borgernes adgang til informationer om, hvad der foregår i staten. Så vil SF's ordfører ikke nok komme med et enkelt eksempel på, at der er kommet informationer ud til borgerne, som borgerne ikke burde have fået ifølge SF?

Kl. 11:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kunne sådan set bare godt tænke mig at få at vide, hvilke sejre, indrømmelser – kald det, hvad ordføreren har lyst til – der er til SF i den aftale, der er lavet.

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:14

Kl. 11:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må nok desværre skuffe fru Johanne Schmidt-Nielsen med, at heller ikke SF vil fremlægge et konkret eksempel her i dag. Og det handler jo om, at sådan et eksempel er utrolig svært at give, da embedsværket jo allerede i dag er tilbageholdende med at give den faglige rådgivning, fordi den kan havne på forsiden af Ekstra Bladet. Så derfor kan der ikke gives sådan et konkret eksempel.

Men jeg kan berolige fru Johanne Schmidt-Nielsen med, at de eksempler eksisterer.

Kl. 11:11

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror, at hr. Simon Emil Ammitzbøll godt ved, hvordan det er, når man forhandler. Der har man en respekt for de ting, der lægges frem under en forhandling; dem går man sådan set ikke ud og lækker andre steder.

Derfor bliver jeg nødt til sige, at vi har en politisk aftale. SF er en del af regeringen. Det her er regeringens politik, og derfor bakker SF op.

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:12

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis de eksempler eksisterer, som SF's ordfører siger de gør, er det vel ikke for meget at forlange, at vi her i Folketinget og de borgere, der følger med i debatten, kan få de eksempler. Altså, kan det virkelig passe, at regeringspartierne plus Venstre plus De Konservative er villige til at indskrænke åbenheden i Danmark, at begrænse borgernes adgang til informationer om, hvad der foregår i staten, men ikke er i stand til at komme med et eneste konkret eksempel på, hvorfor de nuværende regler er et problem?

Jeg bliver da bestemt ikke mere tryk af, at SF's ordfører siger, at eksemplerne findes, men at vi bare ikke må få dem. Hvis de findes, vil jeg sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt: Så kom med dem! Jeg synes ikke, at det er for meget at forlange.

Kl. 11:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:15

Kl. 11:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er fuldstændig uenig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at der ikke er sket en forbedring med det nye lovforslag.

Det er sådan, at der er blevet strammet op i ministerbetjeningsreglen. Det er vi sådan set vældig tilfredse med. Det forhold, at pressen begærer aktindsigt i noget, kan ikke begrunde, at en aktindsigt skal afvises; ministeren skal have brug for det konkrete dokument på det tidspunkt, hvor det udveksles. Det står nu klart og tydeligt, og det betyder, at vi kan undgå, at det her forvaltes upræcist.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, at man i hele den her debat overser, at vi faktisk allerede har et fortroligt rum i dag. Man anerkender altså, at der er behov for faglig rådgivning af ministeren allerede i dag. Det foregår internt i et ministerium.

Men det forhold, at man organiserer sig anderledes i dag end i 1985, hvor den gamle offentlighedslov blev til, har medført, at det er en tilfældighed, at der er aktindsigt i ting, fordi de nu i højere grad

Der kommer faktisk også en evaluering af det her, fordi vi er meget optaget af, at det her lander rigtigt. Og vi sender vejledningen i høring. Så jeg synes, at der er mange gode instrumenter at skruer på sammenlignet med det, som den tidligere regering fremlagde.

Kl. 11:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører.

Det er min hensigt at holde en kort middagspause om en times tid, da jeg kan forstå, at nogle ordførere har et ønske om det.

Jeg tror ikke, at der bliver afstemninger før pausen, idet der også har meldt sig en enkelt privatist og justitsministeren også skal på talerstolen. Jeg vil forsøge at afvikle debatten om dette spørgsmål før middagspausen, jeg kan bare ikke garantere det. Men jeg kan garantere, at der ikke bliver afstemninger før pausen, og at pausen bliver kort.

Værsgo, fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

I morgen er det grundlovsdag. Så skal vi alle sammen ud og fejre vores grundlov, og vi skal holde skåltaler om vores demokrati og vores stolte traditioner osv.

Jeg kan forstå på mange af de ordførere, der har været heroppe i dag, at debatten har været for hård og har været fordrejet og har været for opkørt, så jeg vil forsøge at lade være med at bruge alt for store ord, for jeg kan forstå, at det kan støde nogen.

Nu er det jo sådan i et demokrati, at det at stemme hvert fjerde år er én ting, muligheden for at tage kvalificeret stilling er en anden ting. Det er lige så vigtigt at vide, hvad der foregår, som det er at stemme.

Det er det, der er problemet, og det er derfor, at vi også diskuterer demokrati i dag, og det er derfor, at det bliver så pinligt for mange af de medlemmer af Folketinget, som skal holde grundlovstaler i morgen, at de lige har stemt det her igennem i dag.

Vi har i løbet af debatten fået eksempler på en række konkrete sager, som ikke ville være kommet frem, hvis det her lovforslag, som vi behandler i dag, havde været vedtaget. Det drejer sig om skattesagen, hvor der sidder en kommission lige nu og undersøger, om der er blevet begået embedsmisbrug, det drejer sig om dele af Farumsagen og nu også om sagen med Martin Lidegaard fra sidste uge, hvor Folketinget måtte give ham en næse for ikke i tilstrækkelig grad at informere.

På trods af diskussioner og e-mails frem og tilbage, er den god nok. Den afgørende e-mail i den sag, der inkriminerer ministeren, har justitsministeren i går bekræftet ville være undtaget fra aktindsigt.

Der er også en række sager, som ville være kommet frem – og nu skal jeg sige det igen, så justitsministeren hører det, for jeg ved, at han bliver ked af det, hvis man ikke husker at nævne, at der også er en række sager, som ville have været kommet frem, og hvor Justitsministeriet siger: Ja, de dokumenter vil der være aktindsigt i for fremtiden.

Det ikke mange af dem, der er også en hel del, om hvilke Justitsministeriet siger: Det kan vi faktisk ikke helt svare på. Og det er, synes jeg, i sig selv ret sigende, at Justitsministeriet sidder med konkrete dokumenter foran sig, som har været genstand for en aktindsigt og siger: Nej, vi er ikke helt sikre på, om det her er omfattet af lovforslagets adgang til aktindsigt eller ej.

Der har også været enormt meget kritik i løbet af den her debat, og en, som jeg hæfter mig ved, er kritikken fra den internationale organisation Organisation for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, OSCE. Det er en organisation, som kritiserer sådan tvivlsomme de-

mokratier. De laver valgobservationer i Bulgarien og Østeuropa generelt.

Det er en organisation, som vi tager så alvorligt i Danmark, at vi hver eneste år har en hel folketingsdebat, der handler om den og om de redegørelser, der kommer fra den organisation. Den her gang, da kritikken kom, har man altså valgt fra regeringens side at ignorere den fuldstændig.

Men det er ikke de eneste, der er blevet ignoreret i den her debat. Det er også en række professorer og eksperter, det er medier, forbund, repræsentanter for offentligheden, redaktører for store medier, det er baglandene i alle fem partier – alle fem partier – som har tænkt sig at stemme den her lov igennem. Det drejer sig ikke kun om SF's bagland, det er også baglandet i SF og De Konservative, det er fremtrædende medlemmer af alle partierne, der har kritiseret det. Og så er det ikke mindst de knap 86.000 mennesker, som har skrevet under på en underskriftindsamling og taget aktivt stilling til det her lovforslag. Og det må man nok sige er et minimum, for formentlig er der mange flere, der har gjort det, også uden at skrive under. De mennesker er også blevet ignoreret.

Jeg og Enhedslisten har så svært ved at forstå, hvorfor man har forskanset sig i den her debat, hvorfor man ikke har ønsket at tage en ordentlig indholdsmæssig diskussion af det. Og jeg er med på, at vi har diskuteret det meget, og at vi har diskuteret det længe.

Når man hører ordførere stå her fra den her talerstol i dag og sige, at det har været hårdt, at debatten har været fordrejet, at det er, som om den har været lidt for sort-hvid, men at der ikke er en eneste af dem, der er i stand til at komme med et konkret eksempel på, hvor den nugældende åbenhed har været et problem, så er det altså ikke kritikerne – så er det *ikke* kritikerne – der ikke har ønsket at diskutere indhold, så er det fortalernes, som ikke har ønsket at diskutere, hvorfor man har et behov for at lukke ned.

Kl. 11:22

Man vil gerne forklare om centraladministrationens forandringer, man vil gerne sige Hans Gammeltoft Hansens navn enormt mange gange, og ja, vi er alle sammen klar over, at kommissionen har siddet i 7 år, men det er altså ikke et indholdsmæssigt forsvar for, at man ønsker at begrænse adgangen til aktindsigt.

Jeg vil sige – vi kan jo nå det endnu, der kan nå at komme et indholdsmæssigt forsvar for den her lov, det håber jeg sådan set – at noget af det, der er det allermest ærgerlige ved, at man ikke har haft en ordentlig indholdsmæssig begrundelse for det her, er, at i min optik må udgangspunktet være åbenhed.

Jeg synes faktisk ikke – og det siger jeg helt ærligt – jeg synes faktisk ikke, at det er kritikerne i Enhedslisten, Liberal Alliance eller Dansk Folkeparti, som skal forsvare, hvorfor vi ønsker åbenhed. Jeg synes, at det er sådan i et demokrati, at man starter med at være åben omkring processerne, alt bliver lagt åbent frem, og hvis der så er noget, man kunne finde på skulle være undtaget for offentlighedens adgang til at følge med, ja, så skal man da have en knaldhamrende god begrundelse for det. Og den har vi ikke fået i den her debat.

Derfor er jeg selvfølgelig ikke bare skuffet over, at de ændringsforslag, som vi stillede i går, hvor vi slettede de dårlige elementer, blev stemt ned, men også dem, som i dag forsøgte at inddæmme skadevirkningerne.

Jeg er især ked af det, fordi det er fuldstændig rigtigt, som flere ordførere har sagt heroppefra, at det da kunne være have været interessant, hvis vi havde brugt tid på at diskutere, hvad tematiseret aktindsigt egentlig får af betydning. Det kunne især være interessant at diskutere alle de her tekniske ændringer, og om de egentlig er udtryk for øget åbenhed eller ej.

Det er rigtigt. Endnu har vi masser i det her lovforslag, som kunne blive vendt. Vi kunne have haft mange samråd hen over mange forskellige elementer, så vigtigt et lovforslag er det, så grundlæggende et lovforslag er det.

Flertallet vil have det gennemført inden sommerferien, det får de så. Så når vi ikke så meget mere af debatten, det må jeg sige. Men hvis man havde stemt de ændringsforslag igennem, som faktisk undertager de værste tidsler, ja, så kunne vi måske også have været kommet lidt nærmere hinanden i den debat, sådan som fortalerne gerne ville have haft.

Kl. 11:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg har en lille quiz, og jeg vil høre, om Enhedslistens ordfører vil deltage i den. Hvem har sagt følgende:

Ansatte skal kunne forberede sager uden frygt for, at deres foreløbige tanker offentliggøres; der skal være plads til at tænke, at tænke forkert og drøfte sager med kollegaer under forberedelsen uden at risikere, at ideer og skitser står på avisernes forsider; det skal være sådan, at en ansat i et ministerium, der har fået en sag på sit bord, roligt kan sende en stribe mails rundt til kollegaer i andre ministerier og styrelser for at få gode ideer; beskyttelsen af embedsmænd og deres adgang til uofficiel samarbejde vejer således tungere end offentlighedens adgang til at kigge embedsmænd og politikere i kortene, når der skal træffes politiske aftale?

Var det justitsminister Morten Bødskov, var der Ruslands ministerpræsident Vladimir Putin, eller var det Oluf Jørgensen, mediejurist fra Danmarks Journalisthøjskole?

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:26

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil gerne lege med. Et kvalificeret gæt er, at det formentlig har været Oluf Jørgensen. Det er mit umiddelbare gæt.

Når jeg nu har lidt tid tilbage og jeg kan høre, at vi skal snakke om dissenser i Offentlighedskommissionen osv., vil jeg da lige benytte lejligheden til at sige, at når fru Karina Lorentzen Dehnhardt før stod på talerstolen og sagde, at der ikke var dissenser i forhold til de to mest omdiskuterede paragraffer, nemlig § 24 og § 27, er det altså decideret forkert. Næsten halvdelen af kommissionen var i dissens om § 27, nr. 2, der handler om udveksling af dokumenter mellem folketingsmedlemmer og ministre. Og det var alle dem, der repræsenterer offentligheden i en eller anden grad.

Så er det fuldkommen rigtigt, at det samme mindretal har sagt, da de så, hvordan Justitsministeriet vil bruge § 24 i praksis, at det kan de ikke støtte. Så ja, der er nogle, der heldigvis er blevet klogere, og man kunne håbe, at det samme kunne ske for hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:27

Jan E. Jørgensen (V):

Det er fuldstændig korrekt svaret af fru Pernille Skipper. Jeg ved ikke, hvad præmien skal være, men det må vi finde ud af en dag. Det var Oluf Jørgensen fra Danmarks Journalisthøjskole, der sagde det. Og det rammer vel i og for sig meget godt ind, hvorfor der er et behov for § 24, som en enig Offentlighedskommission, inklusive mediernes repræsentanter, anbefalede.

Det, jeg vil spørge Enhedslisten om, er – lad os se bort fra den konkrete udformning af paragraffen osv. – om det overordnede syns-

punkt og det overordnede argument, som Oluf Jørgensen giver udtryk for, nemlig at der skal være den her mulighed for at udveksle tanker internt i et ministerium og dets styrelser: Er det egentlig ikke et meget fornuftigt og meget godt argument, Oluf Jørgensen har frembragt?

Kl. 11:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:28

Pernille Skipper (EL):

Jeg medgiver, at der kan være behov for, at man nogle gange har et rum til at kaste lidt med boldene i, som jeg tror at De Radikales ordfører kalder det. Det kan jeg medgive, men det skal ikke være et ubegrænset rum, og det skal være så lille som overhovedet muligt.

Så længe, vi står i en situation, hvor det her frirum, som man ønsker, er et imaginært frirum, fordi man på ingen måde har kunnet konkretisere, hvor der er problemer med mangel på samme i dag, kan jeg da bestemt ikke støtte, at man lukker ned. Tværtimod er hele udviklingen omkring centraladministrationens organisering for mig at se ikke en undskyldning for at lukke yderligere ned, men en undskyldning for at kunne tage en diskussion af, hvor man kunne åbne yderligere op. Og hvis man synes, det er kontroversielt, så siger jeg det gerne en gang til: Ja, Enhedslisten ønsker, at vi åbner mere, end vi allerede gør i dag.

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så går vi til ordføreren for Liberal Alliance, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er vulgærdemokrat, kan jeg forstå på den debat, vi har haft igennem lang tid. Det gør mig ikke så meget at skulle lægge ryg til den slags ord, for jeg er jo vant til at blive kaldt ultraliberalist og ekstremist, og hvad ved jeg, så vulgærdemokrat tager jeg så også gerne på mig, når det nu skal være.

Jeg og Liberal Alliance har den holdning, at man lukker for meget ned med det forslag til ny offentlighedslov, som regeringen og Venstre og Konservative har aftalt. Derfor har vi forsøgt gennem argumentation, ændringsforslag, spørgsmål, samråd og meget mere at overbevise flertallet om, at de skulle besinde sig, overbevise flertallet om, at de måske ikke havde grund til at være så skråsikre på, at det var en god idé at lukke ned, overbevise flertallet om, at man måske godt kunne give lovforslaget lidt mere tid, appellere til justitsministeren om at udvise samme respekt for folkestyret, som daværende justitsminister Erik Ninn-Hansen gjorde i 1980'erne, og trække lovforslaget tilbage og lade Retsudvalget arbejde videre med de tvivls-spørgsmål, der var opstået.

Vi har spurgt ind til, hvordan der vil blive lukket ned på en række sager, vi har set en justitsminister, der hoverende har meddelt, at det dog ikke er alle steder, vi lukker ned, og at der derfor ikke er noget at komme efter. Men der er jo stadig en række sager, som enten helt eller delvist ikke ville være kommet frem i forbindelse med ministerens svar på spørgsmål nr. 19, 21, 24, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 39, 45, 128, 129, 130, 131, 132 og 135, hvor man kan se, at der er nuancer i det her. Der er ting, der ikke vil komme frem, der er ting, der ville komme frem, og der er ting, hvor noget ville være kommet frem, og hvor andet ikke ville være kommet frem.

Vi appellerer også til regeringspartierne om at følge det, de gik til valg på, og prøve at sige: Ah, vi er måske gået lige langt nok, vi skulle måske overholde de ting, vi sagde til vælgerne før valget, bare

på et enkelt område, endda et af dem, hvor man havde flertal i Folketinget for sin politik, det er jo også usædvanligt, men det var der faktisk. Men regeringen var åbenbart så vænnet til, at man ikke kunne lide at få sin politik igennem, så man ikke ville benytte sig af det flertal, der rent faktisk var til stede i Folketinget.

Så må vi også sige, at vores borgerlige venner i Venstre og Konservative selvfølgelig, eller ikke selvfølgelig, måske desværre, har fået lov til at køre på frihjul alt for meget i den her sag. Det er sådan, at vi hørte Venstres energidører, hr. Lars Christian Lilleholt, sige, at det ikke gjorde så meget, at man lukkede ned med den her lov, for en god journalist ville altid kunne finde frem til sagerne. Det fik mig til at tænke på et afsnit af danskernes yndlings-tv-serie Matador, hvor stakkels frøken Jørgensen fra Damernes Magasin kommer ind og klager over, at der ikke er nogen varer at sælge, og at der er ganske få ruller ude på hylderne. En ophidset hr. Arnesen meddeler hende, at en god sælger altid kan få en kunde til at vælge en fin metervare. Damernes Magasin går ned og overtages af Omegnsbanken kort efter, og det er lidt det samme med argumentet fra Venstre i sagen om solceller, for desværre kan man ikke bare sige, at en god journalist altid kan finde frem til hvad som helst, lige meget hvilken lovgivning vi laver herinde. Det har faktisk betydning, hvad vi laver, det er hverken et børneeventyr eller en sportskamp, det her er alvor.

Men Venstre er optaget af åbenhed, har jeg forstået. Det er sådan, at hr. Troels Lund Poulsen, Venstres forsvarsordfører, har stillet spørgsmål nr. 71 til lovforslag L 200 om forsvarsloven, for Venstre er bekymret for, om den åbenhed, som regeringen muligvis, muligvis ikke har aftalt med Enhedslisten på forsvarsområdet, også vil være gældende på andre ministeriers områder.

Kl. 11:35

Hertil svarer forsvarsministeren: Den i notatet af 27. maj 2013 beskrevne ordning er ikke en aktindsigtordning efter offentlighedsloven, men derimod en ordning om orientering af Folketinget som led i den parlamentariske kontrol inden for Forsvarsministeriets område. For dem, der ikke forstod hele pointen i første omgang: Bare rolig, den meråbenhed, der eventuelt måtte komme på Forsvarsministeriets område, får ingen, absolut ingen betydning for de øvrige ministerier. Jeg har forstået, at Venstre har været bekymret for åbenheden i forhold til forsvaret, men jeg er stadig væk ikke helt sikker på, om spørgsmålet og svaret i forhold til spørgsmål 71 i L 200 skal forstås som en bekymring hos Venstre i forhold til manglende øget åbenhed eller en beroligelse af, at det dog ikke bliver så åbent endda.

Så har der været diskuteret rigtig meget om § 24. Det er jo sådan, at det er det, man har lavet lidt om i i forhold til det lovforslag, som VK-regeringen kom med, og det lovforslag, som den nuværende regering er kommet med. Jeg har forstået, at det har været afgørende for Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, at man har fået denne ændring, jeg har også forstået, at ordførerne for Venstre og Det Konservative Folkeparti har været stærkt beroliget af, at det ifølge ministeriet ikke har nogen indholdsmæssig betydning, at man har lavet denne ændring.

Så kan man jo spørge sig selv: Hvem tror vi mest på i det spørgsmål? Tror vi mest på Venstre og Konservative eller på de nuværende regeringspartier? Jeg tror, at hvis vi lader det afgøre alene på det spørgsmål, vil folk sikkert hurtigt dele sig efter politiske anskuelser, og det ville alligevel være for nemt. Så derfor synes jeg, at vi i al retfærdighed skal sige, at Justitsministeriet er enig med Venstre og Det Konservative Folkeparti og ikke med regeringspartiernes ordførere. Så lad os gå ud fra, at det er Justitsministeriet og dermed Venstre og De Konservative, der har ret i, at der ingen, absolut ingen indholdsmæssig forskel er på det lovforslag, som hr. Lars Barfoed som justitsminister præsenterede, og det lovforslag, som den nuværende minister har lavet. Dermed falder ethvert argument for, at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre har foretaget et holdningsskift, bort. Det eneste argument, de havde,

passede ikke, det var ikke gyldigt, det var forkert. Så der er andre grunde, og dem kan man motivforske i, og det er der blevet gjort så rigeligt, så jeg tror, at jeg i al venskabelighed vil undlade at gøre det.

Men jeg vil ikke undlade at nævne, at især i SF's og Det Radikale Venstres bagland har der været en kæmpe modstand mod lovforslaget, og det er forståeligt, for de har jo kæmpet for at få folk i Folketinget, der skulle bekæmpe dette lovforslag, men i stedet endte de med at få folk i Folketinget, der sørgede for at få lovforslaget igennem.

Sidst, men ikke mindst, synes jeg, at jeg vil knytte en enkelt bemærkning til tidligere justitsminister Erik Ninn-Hansen. Han har selvfølgelig fået et lidt anderledes eftermæle, end han ellers kunne have fået, på grund af tamilsagen, men det må man jo nok leve med. Men ret skal være ret, Erik Ninn-Hansen sagde, da man behandlede offentlighedsloven i 1980'erne, at han ikke håbede, at det var sidste gang, man åbnede mere op, for formålet var jo, at man løbende kunne åbne mere op, få mere offentlighed, sådan at det ikke var en proces, der blev færdiggjort med den anden offentlighedslov i midten af 1980'erne.

Man kan ikke sige, at det er det, der er sket. Jo, der er kommet nogle småforbedringer hist og her, hvis ellers det er forbedringer, men der, hvor det virkelig tæller, der, hvor den politiske magt i virkeligheden er, bliver der mindre åbenhed, end der har været hidtil. Det synes vi i Liberal Alliance er en ufattelig dårlig idé, vi synes, det er trist. Men den mest triste dag er måske ikke engang i dag, hvor man stemmer det dårlige lovforslag igennem, men de dage, vi aldrig kommer til at opleve, med de skandaler, den fusk og de fejl, der fremover ikke vil blive afsløret. Liberal Alliance stemmer nej til lovforslaget.

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så giver jeg ordet til hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Mørklægningslov, fremover skal alt være hemmeligt, fremover vil ministre og regering kunne skjule alt for offentligheden, dommedagsprofetier – det har ikke skortet på ord og påstande om, hvad den her offentlighedslov går ud på. Der er endda nogle, der har givet udtryk for, at grundlovens fædre ville vende sig i deres grav, hvis de kunne opleve det, der sker i dag. Dommedagsprofetier.

Var det kommissoriet for den kommission, der blev nedsat for mere end 10 år siden? Nej, det var det ikke. De blev ikke bedt om at finde ud af, hvordan man kunne mørklægge mest muligt. Den kommission, der blev nedsat, og som i øvrigt var meget, meget bredt sammensat med en lang række faglig kompetente mennesker, havde som kommissorium at modernisere offentlighedsloven og sørge for, at vi har en offentlighedslov, der tager højde for den udvikling, der er sket i vores samfund, og den udvikling, der er sket i praksis i forhold til at give aktindsigt. For efterhånden var praksis ganske anderledes end det, der stod i lovens egentlige paragraffer. Det duer ikke på længere sigt, og det blev man opmærksom på for 10 år siden, og man besluttede sig for at nedsætte en kommission, der skulle sørge for at indrette offentlighedsloven på en sådan måde, at den var moderne og tidssvarende. Derfor hed kommissionen også Offentlighedskommissionen og ikke alt det, som dommedagsprofetierne har talt om.

Det, der var behov for, og det, der er behov for, og grunden til, at det er en god idé, at vi vedtager lovforslaget senere i dag, er, at vi skal have en offentlighedslov, som er en moderne lov, der er tilpasset nutidens indretning af den offentlige forvaltning, altså den måde,

man arbejder på. Man skal med andre ord forholde sig til den virkelighed, vi lever i. Og det er faktisk det, vi diskuterer i dag.

Kommissionen sad i mange år. Den sad som bekendt i 7 år, og der var repræsentanter for mange forskellige interessegrupper. Der var også repræsentanter for medierne, også selv om jeg kan forstå på en artikel i Information, at især repræsentanterne fra medierne havde det med at være fraværende fra møderne i kommissionen, men det må man jo selv om. Også selv om man kunne sende en stedfortræder, var det ikke altid, at det gjorde sig gældende. Men man må jo lægge i det, hvad man vil. Det er en kommission, og man kan jo arbejde så hårdt, man vil. Man kan også vælge bagefter, når det hele er overstået, at sige: Hov, vi fortrød noget af det, vi kom til at sige dengang. Vi fortrød noget af det, vi skrev under på dengang.

Fred være med det. Det kan jo ske for enhver. Men det, der er resultatet af kommissionens arbejde, er det lovforslag, som vi behandler i dag, stort set. Der kan være nogle formuleringer, der er blevet strammet lidt op. Der kan være noget, der er blevet tilpasset den politiske virkelighed. Det kan være, at der er nogle, der havde behov for, at man fik præciseret afgrænsningerne af f.eks. § 24, men indholdsmæssigt er det et lovforslag, der er i overensstemmelse med det, som kommissionen anbefalede, og det, som den borgerlige regering fremsatte i 2010, men som den ikke nåede igennem med, inden valget blev udskrevet i 2011. Men det har en ny regering så valgt at genfremsætte. Det er det, som gør sig gældende.

Her har vi så en lang række tilpasninger af offentlighedsloven, der giver mere offentlighed i den offentlige forvaltning. Det er et faktum. Lovforslaget giver mere, faktisk væsentlig mere aktindsigt, end den gamle lov gør, i hvert fald i forhold til den gamle lovs ordlyd. For det skal indrømmes og erkendes, at nogle af bestemmelserne bare præciserer den praksis, der har været udviklet over årene.

Så er vi tilbage ved det, som jeg tog udgangspunkt i. Grunden til, at man nedsatte en kommission, var jo netop, at praksis havde flyttet sig væk fra lovens bestemmelser, og så er det hensigtsmæssigt, at vi laver en lov, der svarer til den måde, vi gerne vil have det på, nemlig den praksis, der havde udviklet sig.

Et af de områder, som jeg synes er helt afgørende for, at der kommer mere offentlighed, er, at man fremover som interesseret i en sag ikke behøver at vide præcis, hvilket dokument man ønsker aktindsigt i. Fremover kan man sige: Den her solcellelovsag kunne jeg godt tænke mig at vide noget mere om. Jeg vil gerne have noget aktindsigt. Hvad er der sket i den sag?

Man behøver ikke at vide, præcis hvilket dokument man har behov for at kende til. Bare det, at man kan nævne temaet for aktindsigten, gør, at man får aktindsigt. Og ikke nok med det, men den pågældende offentlige forvaltningsmyndighed har pligt til det, der hedder meroffentlighed. Hvis man som borger eller journalist, ja, de er også en slags borgere, har bedt om aktindsigt i et tema og medarbejderen i den offentlige forvaltning kan se, at det her er der ret snævert spurgt ind til, og at det ville være hensigtsmæssigt at give meroffentlighed, så har vedkommende som udgangspunkt pligt til at give meroffentlighed, altså mere offentlighed i den offentlige forvaltning.

Kl. 11:45

Så har der også været nogle tilretninger og tilpasninger af regler efter den moderne indretning af vores offentlige sektor. Man har altså kigget ud i virkeligheden og konstateret, at den offentlige forvaltning ikke længere er indrettet, som den var i gamle dage. Det er ikke længere sådan, at ministeren har sit departement og sine embedsmænd siddende tæt på sig, og at det, når han får rådgivning derfra, er interne dokumenter. I dag er den offentlige forvaltning indrettet på en lang række andre måder, hvor ministeren kan have sine embedsmænd siddende ude i byen på andre matrikler, andre geografiske områder. Det kan have navn af styrelser, direktater osv., men i virkeligheden er det jo ministerens embedsmænd, og det er embedsmænd, som ministeren har brug for at betjene sig af, når han skal la-

ve lovgivning; når han skal sørge for at lede sit ministerium, hvilket er ministerens pligt.

Det er min klare opfattelse, at det præcis er den virkelighed, lovforslaget forholder sig til og indretter sig efter ud fra det, der var ånden i den oprindelige offentlighedslov, nemlig at ministeren har behov for, at der er et internt rum, hvor han kan drøfte sager med sine embedsmænd, og at det ikke behøver at foregå mundtligt, og at man ikke behøver at sidde i møder, men at man kan udveksle dokumenter, og at loven i øvrigt forholder sig til den teknologiske udvikling. Dokumenter behøver ikke at være papir, hvorpå der er skrevet med en blyant eller med fjerpen og med laksegl på. Det kan også være e-mail, og det kan være sms'er. Det er ret væsentligt.

Det rum for fortrolighed, hvor man kan drøfte lovgivning netop for at få den bedst mulige og den bedst tænkelige lovgivning, hvor ministeren kender både argumenterne for og imod det, der er i den pågældende sag, er helt afgørende for, at borgerne får så god en lovgivning som muligt her i landet, for ellers sker der jo det, at embedsmænd i misforstået loyalitet over for ministeren vil undlade at gøre opmærksom på ting, for hvis det kommer frem, enten under sagsbehandlingen eller efter sagsbehandlingen, så vil det være det, der bliver omdrejningspunktet for debatten mere end det, der var det egentlige indhold i en ny lov. Det kan jeg godt forstå.

Der behøver man ikke kunne fremlægge konkrete eksempler på ting, der ville have været skadelige, hvis de var kommet frem. Der er da ingen grund til at vente på, at det sker, for at man kan lave en lovgivning. Det er da rimeligt, at man kan være vågen over for, at vores offentlige forvaltning har udviklet sig sådan over årene, og hvis den ånd, der er i den oprindelige nuværende offentlighedslov, om, at der skal være et frirum for politisk drøftelse for en minister, skal gælde, så diskuterer vi i øjeblikket kun den geografiske afgrænsning og ikke princippet.

Hvor skal den afgrænsning så være? Ja, vi har den opfattelse, at lovgivningen skal følge med udviklingen i den offentlige forvaltning. Nogle mener, at nej, det skal den ikke, og at nu var der endelig en mulighed for, at man kunne få noget frem i dagens lys. Andre, jeg har talt med, har faktisk den opfattelse, at man slet ikke burde have en offentlighedslov. Det er også et standpunkt, man kan have, altså at vi slet ikke skal have nogen offentlighedslov. Dørene til ministerierne skal da stå åbne, og det skal være muligt for borgerne 24 timer i døgnet at gå ind og rode rundt i bunkerne af papir. Man har da lov til at se alt, hvad der foregår i et ministerium. Det har jeg trods alt ikke hørt nogen af partierne i Folketinget give udtryk for. Jeg har hørt nogle af partierne give udtryk for, at man ønsker at fastholde den nuværende lovs formulering, desuagtet at ånden i den oprindelige offentlighedslov rent faktisk var, at der skulle være et frirum omkring ministeren. Det er sådan set bare det, vi gør med det her lovforslag, nemlig fastholde det, der var meningen med den oprindelige lov.

Så er der et nyt område, kan man sige, men det er et område, som jeg i den grad synes berettiget er blevet taget med i lovforslaget her, og det er den såkaldte § 27, nr. 2, nemlig korrespondance mellem folketingsmedlemmer og ministre. Der bliver det fastslået, at det er der ikke aktindsigt i. Man kan have en holdning til, om det skal være sådan eller ej. Jeg vil sige til alle dem, som synes, at der skal være aktindsigt der, at det jo står ethvert folketingsmedlem frit at offentliggøre alt, hvad man har skrevet med ministeren om. Det er jo ikke sådan, at folketingsmedlemmerne ikke må offentliggøre det. Det er det ikke. Det er i forhold til aktindsigt i offentlighedsloven, og der er ministeriet ikke pligtig til at give aktindsigt. Det skal man huske i den her sammenhæng. Så det er ikke sådan, at de politiske tanker, man har, pludselig bliver hemmelige. Det gør de altså ikke. Det kan man da gå ud og tale om, som man har lyst til. Men jeg er da glad for at have det frirum, hvor man kan få lov til at skrive i en fri tone og vende nogle ting i luften med en minister på en sms eller en e-

mail, fordi man ikke lige kan få fat i ministeren på telefonen af gode grunde, uden at alle skal kunne kigge med i, hvad man har skrevet.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sådan set først og fremmest ønske Det Konservative Folkeparti tillykke. For der er vel intet parti, der mere end Det Konservative Folkeparti hele vejen igennem uden særlig meget slinger i valsen har bakket op om den her lov.

Det, jeg bare gerne vil spørge ind til, er en sag, som jeg ligesom prøvede at antyde noget om – eller måske sagde noget ret tydeligt om fra talerstolen – nemlig den forandring, der er lavet i forhold til § 24.

Jeg vil spørge, om ordføreren ikke vil give mig ret i – sådan som vi har forstået, hvad Justitsministeriet har sagt – at der ingen forandring er sket indholdsmæssigt fra den lov, der er foreslået af hr. Lars Barfoed, og til den lov, som nu ligger til tredje behandling.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:51

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti har haft den samme holdning før, under og efter valget, så vi har ingen problemer med den her offentlighedslov. Det er sådan set i overensstemmelse med det, vi selv fremlagde.

Der var så en lang diskussion om, om der var behov for at præcisere ordlyden i § 24 for at berolige dem, der havde ondt i maven. Det synes vi da var fint; det kan man sagtens gøre. Men der er alene tale om en redaktionel tilpasning, således at man ikke er i tvivl om, hvad der er meningen med § 24.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:51

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så det vil sige, at der kan være nogle af dem, der ikke kunne læse loven, som den lå i sidste folketingssamling, som nu kan være glade for, at den ligger i en lidt anden udgave, sådan at de også kan forstå den ligesom os andre. Det er jo en fordel for debatten, at alle forstår, hvad vi taler om. Men jeg er glad for den præcisering, som hr. Tom Behnke giver, nemlig oplysningen om, at der ikke indholdsmæssigt er nogen forskel. Og det synes jeg sådan set er fint.

Liberal Alliance er uenig med Det Konservative Folkeparti om offentlighedsloven, men man må dog sige, at Det Konservative Folkeparti fortjener ros for at være dem, der mest har forsvaret denne lov fra dag et og har sagt, at det var nødvendigt at lave nogle af de her nedlukninger hist og her. Så kan vi diskutere niveauet. Det synes jeg er fair. Vi har en anden holdning. Men endnu en gang vil jeg sige tillykke med sejren.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Tom Behnke (KF):

Tak.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Kl. 11:52

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil egentlig også starte med at sige tillykke, for jeg synes, at hr. Tom Behnke svarede ganske præcist, nemlig at det lovforslag, som er til behandling i dag, indholdsmæssigt er fuldstændig det samme som det, der blev fremsat tilbage i 2010. Og tak for det svar.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til det, ordføreren sagde, nemlig at man vil bevare ånden i den nuværende offentlighedslov med hensyn til at fastholde det frirum, der er. Mener ministeren, undskyld mener hr. Tom Behnke – nu skal jeg ikke gøre hr. Tom Behnke til minister før tid – at det frirum bliver fastholdt, udvidet eller indskrænket?

Kl. 11:53

Tom Behnke (KF):

Der er ingen tvivl om, at det jo geografisk bliver udvidet, for med lovforslaget her vil de embedsmænd, som ministeren har under sig, men som ministeren ikke har plads til i sit ministerium, og som derfor sidder på en anden matrikel ude i byen eller en anden landsdel for den sags skyld, men som stadig væk er ministerens embedsmænd, stadig tilhøre det interne rum. Det vil være interne dokumenter, for det er det, der er hele meningen med offentlighedsloven; det er det, der er essensen i offentlighedsloven; det er det, der er udgangspunktet, forudsætningen for vores offentlighedslov.

Jeg har heller ikke hørt nogen som helst give udtryk for, at det rum, ministeren har i dag med den nuværende formulering i den nuværende offentlighedslov, skulle gøres mindre eller helt fjernes. Så det, vi diskuterer, er altså, om embedsmænd under ministeren er embedsmænd under ministeren eller ej. Der har vi bare fra Konservativs side stukket hovedet vinduet og kigget ud i virkeligheden og konstateret, at den offentlige forvaltning er indrettet på en ny og moderne måde. Det forholder vi os til.

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pia Adelsteen.

Kl. 11:54

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Nu synes jeg måske, det er en lille smule vildledende bare at sige, at det ligger under ministeriet. Det, vi taler om, er jo styrelser osv., og ja, de hører under ministerier, det er jeg med på, men det er sådan lige for at holde begreberne lidt adskilt, for de kommer så ind under det, man kalder departementet, ikke?

Det vil sige, at hr. Tom Behnke synes, at det er, fordi man indretter sig anderledes. Kunne man ikke have gået den anden vej? Altså, det er jo svært at spørge om noget, for jeg kender næsten svaret i forvejen, men i mine øjne kunne man jo godt have gået den anden vej og sagt: Jamen hvis det, som er åbnet i dag, ikke har givet problemer – og det har jeg simpelt hen ikke kunnet få nogle eksempler på at det har – hvorfor så ikke bevare det åbent på trods af den strukturændring, der har været gennem de sidste 27 år? Kunne man ikke have gjort det? Og hvordan har De Konservative det med det, og kan De Konservative måske give konkrete eksempler på, at det har været et problem, at strukturen har ændret sig?

Kl. 11:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Tom Behnke (KF):

Se, det er jo præcis det, som lovforslaget tager højde for, for noget, som man har haft meget svært ved at kunne diskutere fra modstandernes side, er, at vi med det her lovforslag faktisk åbner dørene ind til de fortrolige interne rum, ind til departementet, ind i ministeriet ved det, at det fremover vil være sådan, at der vil være aktindsigt i både faktiske oplysninger og det, der hedder endelige faglige vurderinger. Det var der ikke før. Det er der ikke med den nuværende lov.

Så der bliver mere aktindsigt. Der bliver mulighed for mere aktindsigt – oven i købet helt ind i departementet. Helt ind i ministerens forkontor vil der være mere offentlighed i fremtiden, end der er i dag.

Kl. 11:55

fentlige forvaltning på den måde, man har gjort det, fordi der ikke er et stort nok kontorareal på Slotsholmen. Det synes jeg måske er at stramme den.

Men det er jo rigtig nok, at det er en fysisk organisering, det her handler om. Ordføreren, hr. Tom Behnke, siger så, at det handler om, at man skal kunne drøfte nogle ting i fred og ro, som man ikke kan drøfte i fred og ro i dag. Derfor må jeg jo antage, at der er et problem i dag, hvor frirummet ikke er stort nok. Der er nogle ting, som man i dag ikke kan få lov at drøfte i fred og ro, og de her ting, som man ellers ville have lov til at holde for sig selv, bliver smækket op på forsiden i tide og utide.

Kunne vi få et konkret eksempel på, hvad det er for nogle informationer – hvad det er for en forside eller bare en lille notits i en avis – der er kommet ud, som ikke burde være det?

Kl. 11:56

Kl. 11:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg synes, det er befriende, at hr. Tom Behnke er en af dem, som erkender åbent, at der bliver lukket ned for nogle ting, som der er aktindsigt i i dag, og at man mener, at det er helt og fuldstændig fair. Jeg kunne forstå, at det er, fordi loven skal følge med udviklingen. Kunne vi så ikke fra konservativ side få et konkret eksempel på et område, hvor der er åbenhed, og hvor der er kommet informationer fra frem i offentligheden, som ikke burde være kommet frem?

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Tom Behnke (KF):

Se, det er en lidt mystisk opstilling af et spørgsmål. Der bliver sagt, at man anerkender, at vi fra konservativ side med det her lovforslag ønsker at følge med udviklingen, og så bliver der spurgt, om jeg kan komme med nogle eksempler eller dokumenter, men det har jo ikke noget som helst med hinanden at gøre.

Når vi taler om at følge med udviklingen, så handler det om den måde, den offentlige forvaltning er indrettet på. Det er den fysiske indretning, som bare er anderledes i dag, end den var oprindeligt, fordi Slotsholmen ikke er stor nok til, at ministeren kan have alle sine embedsmænd siddende i forkontoret. Vi kan så have en lang diskussion om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at vi har så stor en offentlig forvaltning, det er en anden snak, men det har vi nu engang.

Derfor er det kun et spørgsmål om, at det ifølge den lovgivning, vi har, er meningen, at ministeren og hans embedsmænd skal kunne drøfte nogle ting, uden at det kommer på forsiden af aviserne, fordi det giver kvalitet i lovgivningen, at man kan drøfte tingene frit og uden fordomme, uden at det kommer ud. Det rum udvider vi til at gælde alle ministerens embedsmænd og ikke kun dem, der sidder i ministerens forkontor.

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 11:58

Pernille Skipper (EL):

O.k. Nu kan jeg forstå, at det her i virkeligheden slet ikke handler om adgang til aktindsigt; det handler om antallet af kontorer på Slotsholmen. Det synes jeg alligevel er interessant. Og jeg synes, det er interessant, at man kun har organiseret administrationen i den of-

Tom Behnke (KF):

Jamen velkommen til virkeligheden. Det er da også på tide, at modstanderne af lovforslaget her bliver bevidste om, hvad det egentlig er, vi drøfter. Det synes jeg da er rigtig godt. Velkommen til virkeligheden.

Så lad os tage udgangspunkt i den virkelighed. Der bliver spurgt til, om jeg har konkrete eksempler i forhold til § 24 – går jeg så ud fra det er – altså den såkaldte ministerbetjeningsregel. Jeg har ikke nogen på stående fod og kan ikke lige ryste noget op her af konkrete eksempler. Det ville man givetvis kunne; jeg tror ikke, det ville være hensigtsmæssigt, man gjorde det, for der er nok en grund til, at det ikke er kommet frem.

Men jeg kan i hvert fald i forhold til den der § 27, stk. 1, nr. 2, sige, at der slet ikke er nogen tvivl om, at jeg har et eksempel på noget, som er ganske uhensigtsmæssigt, nemlig en korrespondance, jeg har haft med ministeren her den 25. september 2012 om offentlighedsloven. Det var en mail, der var skrevet i en lidt munter tone, som lige pludselig blev genstand for journalisternes interesse; de syntes, at det var lidt interessant at vide, hvad jeg mente med det. Og så begynder man at diskutere mit ordvalg, frem for hvad det egentlig er, vi taler om, nemlig en offentlighedslov.

Så der er i hvert fald i forhold til § 27, stk. 1, nr. 2, konkrete eksempler på noget, hvor jeg ikke lige havde tænkt over, at der var aktindsigt. Havde jeg været bevidst om det, havde jeg i den grad sørget for at formulere mig på en anden måde. Men det duer da ikke, at vi som folketingsmedlemmer skal sidde på vores kontorer og bruge timer på, hvordan vi nu lige skal formulere os, for hvis det her kommer til at stå et sted sort på hvidt, ser det anderledes ud, end hvis det står i en mailkorrespondance. Og for mig at se er en mailkorrespondance en erstatning for det, man taler om, og ikke så meget for det, man skriver breve til hinanden om.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så har en enkelt såkaldt privatist meldt sig. Det er hr. Per Clausen.

Kl. 12:01

(Privatist)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo i grunden, at det er spændende, at hvis den kommunikation, man har med ministeren, bliver udsat for offentligheden, så skal man bruge timer på at tænke over, hvordan man formulerer sig over for en minister. Sådan har jeg aldrig opfattet det. Jeg har faktisk den grundopfattelse, at de synspunkter og holdninger, jeg har, godt kan

tåle åbenhed, også uden at jeg bruger timer på at formulere dem elegant eller smart. Men sådan kan vi have det forskelligt.

Jeg synes også, at det har været bemærkelsesværdigt i debatten i dag, at det jo kom frem, hvad formålet er. Formålet er, som flere af de ordførere, der går ind for den her lovændring, har sagt, nemlig at det er vigtigt, at embedsmændene kan give saglige råd til ministre uden at risikere, at det kommer offentligt frem, at de har påpeget, at ministre var på vildspor og var ude i et saglig set galt ærinde. Så er det rigtigt, at når sagen er færdigbehandlet, kan man få adgang til de sidste dokumenter, som er afpasset med departementschefen og ministeren, og dermed til de papirer, hvor det fremstår, som om det, ministeren mente, var saglig set forsvarligt.

Lad mig bare som en af de få politikere, som benytter sig af aktindsigt, sige, at jeg har brugt en del, nogle synes urimelig lang tid på at kontrollere ministres magtudøvelse, og at der er meget stor forskel på de første papirer, der skrives af styrelsen, og de sidste, der skrives, efter at der har været en debat. Og det er såmænd de første, som er de interessante.

Det er ikke så opsigtsvækkende, at regeringspartierne skifter holdning. Det gør de jo i mange spørgsmål. Men det er dog alligevel usædvanligt, at alle tre partier går fra et synspunkt, de havde før valget, til et andet og nyt standpunkt nu. Og når man så spørger hvorfor, får man intet svar andet end det interessante svar, at de har brug for at få rådgivning fra embedsmænd, som kan holdes hemmeligt, og at de har brug for at holde hemmelige mailkorrespondancer med forskellige politikere.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes det er et rigtig dårligt argument, for det er jo lige præcis det, åbenheden handler om, nemlig at det vil vi gerne have indsigt i. Og jeg vil sige til de socialdemokrater, SF'ere og radikale, som jeg arbejdede sammen med før valget om at tage os lidt kærligt af ministre og afsløre, når de udøvede magtmisbrug: Prøv nu at tænke over, hvilke redskaber I havde brug for dengang. Det kan godt være, at I synes det er ubehageligt og besværligt, at oppositionen skal have de samme redskaber i dag, men den tid kan jo komme, hvor I får brug det igen, altså at bruge de samme redskaber.

Jeg vil gerne sige til de folk i Venstre – ikke så meget Det Konservative Folkeparti – som jo også indimellem nu sammen med os andre forsøger at få indsigt i, hvad forskellige ministre foretager sig af mærkværdigheder: Det kan godt være, at I allerede har overtaget regeringsmagten, at I allerede har sat jer ned på ministertabureterne, og at det derfor bare handler om at beskytte ministre. Men, vil jeg godt sige til jer, selv hvis det skulle ske, kommer I nok i opposition igen, og så kan man godt have brug for de her redskaber.

Så kan man sige: Jamen betyder det noget? Ja, i sidste uge fortalte hr. Lars Christian Lilleholt mig jo, at han havde oplevet den største skandale i sit liv, næsten, i hvert fald som energipolitisk ordfører – han har sikkert oplevet større skandaler i Venstre – nemlig at det blev afsløret, at klima- og energiministeren ikke havde videregivet informationer, han havde fået af sine embedsmænd, til Folketinget.

Den banale kendsgerning er, at det ville vi ikke have vidst i dag, hvis vi havde haft den lovgivning, som vi nu lige om lidt stemmer for. Det havde vi ikke vidst. Vi havde vidst, at Lars Aagaard havde sendt en mail til Energistyrelsen – det vidste jeg i forvejen. Lars Aagaard havde sendt en kopi af den mail til mig, så det var ikke nogen hemmelighed. Det behøvede jeg ikke aktindsigt for at få oplyst.

Men det, at der er en kontorchef i Energistyrelsen, der skriver, at det bør vi gribe ind over for, at det må ministeren gøre noget ved, giver anledning til, at vi efterfølgende går dybere ind i sagen og ser, at energiministeren gentagne gange er blevet gjort opmærksom på, at der er et problem. Det havde vi altså ikke fået at vide, hvis den konservative og den radikale udgave af offentlighedsloven havde eksisteret, nemlig det med, at vi bare får slutdokumentet, altså det, hvori styrelsen skriver det, som den efter debat med departementet er nået frem til er den rigtige saglige rådgivning.

Så det, man gør nu her i dag, er, at man gør det meget vanskeligere og mere besværligt for pressen at afsløre magtmisbrug. Man gør det sværere at være oppositionspolitikere, og det synes jeg selvfølgelig er rigtig, rigtig træls. Jeg kan love alle dem, der tror, at de bliver ministre en gang, og dem, der er det, at vi skal nok stadig væk afsløre deres humbug og deres svindel, men det bliver bare sværere. Og hvorfor er det, det skal være sværere?

Altså, vi mangler sådan set forklaringen på, hvad den konkrete sag er, som kom frem i offentligheden, som ikke burde være kommet frem i offentligheden. Vi nævner 10, 20 eksempler på sager, som *ikke* var kommet frem eller var kommet frem i offentligheden med større vanskeligheder, og siger, det er en dårlig idé. Og så stiller vi dem, der går ind for den her nye lov, det spørgsmål: Hvad er det, I ville have holdt hemmeligt for offentligheden, som ikke lykkedes for jer på grund af lovgivningen, som den er i dag? Og vi får ikke noget svar. Jeg er da sikker på, at der findes masser af svar. Der er masser af ministre, som ville ønske, at der var mange ting, der ikke kom frem i offentligheden. Nogle af dem er endt med at sidde i kommissionsundersøgelser. Men vi mangler jo: Hvad er det i grunden, I gerne vil kunne holde hemmeligt?

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så giver jeg ordet til justitsministeren.

Kl. 12:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for en rigtig god debat.

Nu er vi jo efterhånden ved at være ved vejs ende. Det har været en lang debat om et meget vigtigt lovforslag, et lovforslag, som jo tog sit udgangspunkt i nedsættelsen af en kommission tilbage i 2002, hvor Folketingets tidligere ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, blev sat i spidsen for at se på, hvordan man kunne udforme en ny offentlighedslov, som skulle udbygge det grundlæggende princip, som den nuværende offentlighedslov bygger på, altså åbenhed og demokratisk kontrol med forvaltningen, med andre ord: tilpasse loven til nutidens formål, herunder også til den udvikling, som har fundet sted i centraladministrationen og i øvrigt i samfundet, når det handler om statslige selskaber, udlicitering, digitalisering og selvfølgelig også, som jeg sagde, nye og ændrede samarbejdsstrukturer i forvaltningen.

Jeg kan som justitsminister ikke være andet end tilfreds med, at to tredjedele af Folketinget bakker op om loven og lovforslaget, og jeg synes, at det har været en ganske udmærket debat. Der er ingen tvivl om, at den lange debat i hvert fald har tjent det formål, at man har kunnet se, at der er nuancer i det her forslag. Der er ikke tale om, at forslaget medfører, at nu bliver alle gardiner rullet ned på Slots-holmen. Der er ikke tale om, at der her er et forslag, som handler om, at man skal dække over magtmisbrug. Der er ikke tale om et forslag, som er udformet bevidst, så det kan stække dem, som skal kontrollere magthaverne. Der er ej heller tale om et forslag, der, som vi har hørt det tidligere fremsat i debatten, ville have forhindret, at eksempelvis tamilsagen var kommet frem.

Der er tale om et forslag, som udbygger åbenheden i den offentlige forvaltning, som udbygger det, der er den nuværende offentlighedslovs formål, og som er med til at styrke den demokratiske kontrol. Der er ingen, der har lagt skjul på, at det her forslag er udtryk for en balance. Det er i al beskedenhed derfor, der har siddet en kommission fra 2002 til 2009 og overvejet, hvordan man kunne udforme en ny offentlighedslov. Derfor er det et forslag, som efter min bedste overbevisning selvfølgelig er udtryk for en balance mellem på den ene side at finde de svar på den udvikling, der har været i vores samfund, som skal dækkes af en ny offentlighedslov, og på den anden side også at sikre, at man i sin regeringsførelse selvfølgelig kan arbejde og kan finde svar på de udfordringer, man står over for. De hensyn er allerede inkluderet i den nuværende offentlighedslov,

men tingene har forandret sig, og derfor har det som sagt været nødvendigt at finde rammerne, finde balancen i en ny offentlighedslov.

Jeg vil sige, at når jeg har lyttet lidt til debatten, synes jeg faktisk, at den har været god, fordi den dog alligevel har været med til at vise, at når der bliver sagt, at det her lovforslag er en katastrofe for demokratiet, at det er en skidt dag for folkestyret, og at nogle af de største politiske skandaler, som vi har set i danmarkshistorien, eksempelvis tamilsagen, aldrig nogen sinde ville være kommet frem, så er det ingeniørligt tilfældet. Der er tale om et godt og afbalanceret lovforslag her, som er med til at styrke åbenheden i den offentlige forvaltning. Og der er tale om masser af åbenhed i det forslag til ny offentlighedslov, som vi behandler her i dag.

Kommunernes Landsforening og Danske Regioner vil fremover være omfattet af loven. I modsætning til i dag vil det altså være muligt for fremtiden at få aktindsigt i bødeforelæg, som selskaber har vedtaget. Det kan være f.eks. Arbejds miljølitsynet, fødevaremyndighederne eller miljømyndighederne. Der vil også være tale om fremover, at man som eksempelvis journalist, når man skal søge aktindsigt, får et nyt og meget vigtigt redskab, nemlig retten til temaaktindsigt. Man skal altså ikke så at sige kende skuffen med den enkeltsag, som man går efter, men man kan søge på temaer. Det er nyt, og det vil også være et vigtigt værktøj for folk, der er på jagt efter at ville kontrollere magthaverne i fremtiden.

Kl. 12:12

Der bliver også som noget nyt mulighed for at få dataudtræk hos en forvaltningsmyndighed. Det indebærer, at en myndighed i visse tilfælde jo vil være forpligtet til at udlevere udtræk fra en database, der sammenstiller forskellige oplysninger fra den pågældende database. Den mulighed er der ikke i dag. Og der vil som noget helt nyt være mulighed for at få aktindsigt i de øverste ledelseskontrakter i den offentlige forvaltning. Den mulighed er der heller ikke i dag.

Som noget nyt, der ellers godt kan synes at være forsvundet, og som jeg i hvert fald synes at dem, der har været med i kommissionen, særlig fra mediernes side, skal være meget opmærksomme på, vil man nu i visse tilfælde kunne få aktindsigt i myndighedernes endelige, interne faglige vurderinger, ligesom det er tydeliggjort, at der fortsat er adgang til eksterne faglige vurderinger. Det første er nyt, og hvis man ikke mener, det er en landvinding for dem, som har kæmpet sammen med os andre for mere åbenhed, ja, så mener jeg sådan set, at man i hvert fald har overset et meget centralt element i lovforslaget. Det er nyt, og det er en væsentlig udvidelse.

Så er der jo ikke nogen, der har lagt skjul på, at der også er begrænsninger. Hvor lovforslaget har mange nye muligheder for at søge aktindsigt for at kontrollere magthaverne, ja, så er der også få begrænsninger, og det er der ingen der har lagt skjul på. En af de begrænsninger, der er, handler om offentligt ansattes kalendere og adgangen til at få aktindsigt heri. Tilbage i 2009 lavede vi en åbenhedsordning her i Folketinget, som Dansk Folkeparti var med i den gang. På baggrund af en bred politisk aftale indførte vi så den her åbenhedsordning, som vedrørte ministrenes udgifter og andre aktiviteter, og her blev det besluttet, at man ville undtage adgangen til ministrenes kalendere. Det er, fordi kalendere er et praktisk, personligt arbejdsredskab. Det er derfor, man nu så at sige viderefører det princip til andre offentligt ansatte.

Jeg må sige, at den bekymring, der har været om det her, selvfølgelig er tilladelig, men jeg synes, det er på sin plads at understrege noget af det, der står i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at det her også vil være en beskyttelse af offentligt ansatte, vores frontpersonale, som er i daglig og for nogle også mindre behagelig kontakt med borgere, hvor den mulighed, altså at søge aktindsigt i kalendere, kan bruges i et chikanøst øjemed. Det synes jeg fortjener at blive sagt, for det er det, der også er en af effekterne af det, vi nu laver.

Så er det også blevet sagt, at den såkaldte Farumsag, hvor en vis borgmester fra Venstre havde aktiviteter her nord for København,

aldrig nogen sinde ville være kommet frem. Men som hr. Jan E. Jørgensen meget godt redegjorde for, er virkeligheden jo den, at godt nok vil muligheden for at få aktindsigt i kalendere ikke være der, men der vil stadig være mulighed for at søge aktindsigt i bilag for konkrete udgifter, som afholdes som led i varetagelsen af det offentlige hverv. Der vil være rig lejlighed til at følge med i, hvad ministre, borgmestre og offentligt ansatte afholder af udgifter som led i varetagelsen af deres hverv. Og der er en pligt til for de bilag, vi alle sammen husker blev afbildet på forsiderne af landets aviser, at skrive, hvem der var med, og hvor mødet blev afholdt. Så påstanden om, at den type adfærd fremover ikke ville være mulig at afsløre, holder simpelt hen ikke.

Kl. 12:16

Så har diskussionen også koncentreret sig om den såkaldte ministerbetjeningsregel. Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at i dag er der et fortroligt rum, og grundlæggende handler det her spørgsmål, kan man jo høre i debatten, om, om der skal være et fortroligt rum, eller der ikke skal være et fortroligt rum. Desuden skal der gøres op med den tilfældighed, som i dag præger den faglige rådgivning, som ministre får. Det er tilfældigt, hvor rådgivningen kommer fra. Det er tilfældigt, hvad mulighederne for aktindsigt i den rådgivning er.

Jeg kan gå fire kontorer længere ned ad gangen i Justitsministeriet og stille et spørgsmål til Politikontoret og der få svar på spørgsmålet. Det svar, jeg får der, er der ikke mulighed for at få aktindsigt i. Jeg kan stille det samme spørgsmål til Rigspolitiet, som sidder en lille kilometer herfra, altså uden for min bygning, uden for Justitsministeriet – det samme spørgsmål, det samme svar – og der er der mulighed for at få aktindsigt. Og det er jo den form for tilfældighed, som det er nødvendigt at der bliver ryddet op i, og det er den form for tilfældighed, som Offentlighedskommissionen også har peget på at der skal ryddes op i.

I forbindelse med den bekymring, der har været, om, at det her ikke skulle være en ladeport til at give afslag på aktindsigt, at det ikke så at sige skulle være et carte blanche til at give afslag på aktindsigt, står det meget klart i aftalen, at lige nøjagtig den her bestemmelse skal fortolkes og anvendes restriktivt. Og så er det værd at være opmærksom på, at bestemmelsen ikke gælder, når en minister håndterer konkrete afgørelsessager. Så er der som sagt ikke mulighed for at anvende bestemmelsen. Og det gælder som sagt tilsvarende i forhold til indgåelse af kontrakter og et ministeriums udførelse af kontrol- og tilsynsopgaver.

Så er der en meget central ting, som skal understreges hver eneste gang: vigtigheden af § 28 og 29 i lovforslaget, altså mulighederne for at ekstrahere oplysninger, selv om de i udgangspunktet er omfattet af § 24 og der altså er tale om et § 24-dokument, et ministerbetjeningsdokument. Det er forsvundet lidt i debatten, men det er faktisk derfor, at vi fra flertallets side har valgt at præcisere § 24. Enhver kan se, at det er en anden formulering, der nu er i lovforslaget, i forhold til hvad det var i Offentlighedskommissionens betænkning og også i den tidligere regerings lovforslag, og det har lige nøjagtig det formål bl.a. at understrege, at selv om der er tale om et § 24-dokument, skal vi altså omkring § 28 og 29 for at se, om der er noget, der kan ekstraheres.

Folketingspolitikkerreglen, § 27, nr. 2, har også været til debat. Jeg kan helt læne mig op ad dem, som allerede har omtalt den og har argumenteret for, at det er en rimelighed, at vi som politikere kan arbejde og trykt afprøve ideer om konkrete forslag, som kan være med til at kvalificere vores arbejde. Jeg synes ikke, det er urimeligt, og jeg synes, det hører med til almindelige arbejdsbetingelser for os som politikere. Det gælder både fra ministre til folketingsmedlemmer og fra folketingsmedlemmer til ministre. Men også her er det vigtigt at huske på, at der er tale om et snævert anvendelsesområde. Det er understreget meget klart i den aftale, der ligger, at der her er

tale om et område, som skal anvendes snævert og i bestemte afgrænsede tilfælde.

Så har vi lyttet til debatten. Vi har lyttet til debatten og som sagt etableret en evalueringsordning, hvor den samlede evaluering efter 3 år vil kunne sættes til debat her i Folketinget, og så har vi aftalt i forligskredsen, at hvis det giver anledning til ændringer, ser vi på det i forligskredsen.

Der er tale om et godt forslag til ny offentlighedslov, som udbygger åbenheden i den offentlige forvaltning, som rydder op, hvor der skal ryddes op, og som betyder, at adgangen til og mulighederne for aktindsigt bliver styrket, men også, at vi får en offentlighedslov, som er indstillet på den udvikling, der har været i den offentlige forvaltning siden 1985, som den nuværende lov er fra.

Tak for en god debat. Jeg synes, den har været med til at vise, at i modsætning til, hvad man ellers kunne få indtrykket af, når man lytter til debatten, så er lovforslaget heldigvis mere nuanceret end som så. De bestemmelser, der har været til debat, skal fortolkes snævert og restriktivt, og flertallet lægger op til en ordning med en evaluering efter 3 år, som vil kunne komme til debat her i Folketinget. Og hvis det medfører ændringer, ser vi på det dér. Men samlet set et godt lovforslag, som udbygger den nuværende lovs grundlæggende princip om åbenhed og demokratisk kontrol med forvaltningen.

Kl. 12:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren.

Jeg skal her afbryde mødet, og de fire spørgere, der har meldt sig, vil således komme til kl. 13.00, når mødet genoptages.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:22).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden :

Så er mødet er åbnet.

Vi har nogle korte bemærkninger til justitsministeren. Den første er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen. Værsgo.

Kl. 13:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er en række sager, som offentligheden, den danske befolkning ville have fået færre informationer om, hvis den nye offentlighedslov havde været vedtaget, solcellesagen, dagpengesagen, skattesagen. Mener ministeren, at det er et problem, eller er det helt fint, at offentligheden havde fået færre informationer om de her sager, hvis den nye offentlighedslov havde været vedtaget?

Kl. 13:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som fru Johanne Schmidt-Nielsen ville vide, hvis hun havde fulgt debatten i Retsudvalget om forslaget, har Justitsministeriet svaret på en hel række såkaldte sager, og der er ikke nogen, der har lagt skjul på, at der vil være nogle papirer og dokumenter, som, fordi man som sagt ændrer lovgivningen, ikke vil komme ud, men der er også en hel række andre, som stadig vil komme ud. Jeg synes, at det har været godt i debatten, at så at sige det faktum, at der også er ting, der ville komme ud, har været med til at nuancere debatten, fordi nogle har jo forsøgt at tegne et billede af det her lovforslag som et forslag,

der vil rulle alle gardinerne ned. Virkeligheden er den, og det er der ikke nogen, der har indrømmet, at der er nogle steder, hvor der bliver indskrænket, og det har nogle konsekvenser. Andre steder er der udvidelser, og det har også sine konsekvenser. Der vil være sager, dokumenter, som ikke vil komme frem, men der vil også være en hel række af de tidligere såkaldte sager, som stadig vil komme frem.

Kl. 13:01

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:01

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k., men det er jo sådan set en ærlig sag. Jeg kan konkludere, at ministeren og regeringen ikke mener, at det er et problem, at offentligheden havde fået færre informationer om skattesagen, om solcellesagen, om dagpengesagen. Det synes man er helt fint i regeringen. Der er et spørgsmål, som jeg har stillet en række ordførere, og jeg ved, at ministeren har fået det før. Jeg har hverken hørt ordførerne eller ministeren svare på spørgsmålet. Jeg vil spørge ministeren igen, og jeg håber, at der nu her til tredjebehandlingen kommer et svar på det meget simple spørgsmål, nemlig om ministeren kan komme med et konkret eksempel på en situation, hvor man fra regeringens side mener, at offentligheden har fået nogle informationer, som offentligheden ikke burde få på grund af den nuværende offentlighedslov.

Kl. 13:02

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Men det er nu engang sådan, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at når et Folketing nedsætter en kommission, der sidder i 7 år og kigger på at udforme en ny offentlighedslov, så nedsætter man ikke en kommission på baggrund af enkeltsager. Man nedsætter ikke en kommission med det formål, at der er nogle oplysninger, som ikke skal komme frem. Man nedsætter, som fru Johanne Schmidt-Nielsen vil vide, en kommission med det formål at udbygge – udbygge – de grundlæggende principper, som er i den nuværende offentlighedslov. Det er det, der er sket. Derfor handler det ikke om enkeltsager. Det handler om principper. Det kan man så være enig eller uenig i, det er helt fair, og det er det, vi har haft diskussionen om, men man nedsætter ikke en stor offentlighedskommission på baggrund af enkeltsager. Man nedsætter den for at sikre, at man har en offentlighedslov, som er indrettet bl.a. på den måde, som centralforvaltningen er organiseret på i dag, og som altså er med til at udbygge det grundlæggende princip i offentlighedsloven om åbenhed og kontrol med magthaverne.

Kl. 13:03

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Per Clausen (EL):

Når vi så er færdige med principperne, står det tilbage, at der er en række sager, som ville have været dårligere belyst i offentligheden, end de nu er blevet, og det går ministeren ind for, eller hvad mener han i grunden, fordi det er lidt svært at få det rigtige indtryk af, hvad ministeren mener?

Kl. 13:03

Formanden :

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det håber jeg ikke at hr. Per Clausen har noget problem med. Hvis hr. Per Clausen havde været til stede i Retsudvalget i de mange samråd, vi har været i, ville hr. Per Clausen have oplevet, at det spørgsmål er grundigt gennemtygget. Det har været klart for enhver, at selvfølgelig er der konsekvenser, når man laver en ny offentlighedslov. Der er mange nye muligheder for at sikre åbenhed, og der er også nogle få indskrænkninger. Det er der ingen der har lagt skjul på. Det står direkte i den meget omfattende betænkning, som Folketingets tidligere ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, udgav fra Offentlighedskommissionen tilbage i 2009. Så det kan ikke komme som nogen overraskelse. Det håber jeg da ikke er tilfældet for hr. Per Clausen her ved tredjebehandlingen. Det har faktisk været et meget centralt emne, at der vil være dokumenter, som ikke længere vil komme frem, men der vil også, hvis man gennemgår de sager, som der er spurgt til, jo helt klart stadig være masser af oplysninger, som vil komme frem.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:04

Per Clausen (EL):

Nu er det ikke noget nyt, at justitsministre henviser til ikkesvar, de har givet tidligere, når de skal argumentere for, hvorfor de heller ikke behøver at svare den her gang. Der har ministeren været i god læreovre i ministeriet. Jeg vil bare spørge ministeren atter en gang: Synes ministeren, at det er godt, at vi indskrænker offentlighedens adgang til information om, hvad der foregår i ministerierne?

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kan forhåbentlig ikke komme som nogen overraskelse for hr. Per Clausen, at jeg ikke har noget problem med den lov, som jeg står og forsvarer, og derfor er mit synspunkt selvfølgelig det, at den balance, der er fundet i det lovforslag, som er lagt frem nu, og som der snart skal stemmes om, er den rette balance, hvor man både har en hel række udvidelser og også har ganske få indskrænkninger. Jeg synes, at det er den rette balance, og jeg synes, at balancen som sagt er fundet, således at vi har en offentlighedslov, som på den ene side indretter sig på, hvordan centralorganisationen er organiseret, og på den anden side også indretter sig på, hvor ministre får deres rådgivning fra i dag, og også hvordan Folketingets medlemmer og ministre arbejder sammen om de processer, vi arbejder sammen om.

Kl. 13:05

Formanden :

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan berolige justitsministeren med, at det ikke er sådan, at Enhedslisten ikke har diskuteret det her spørgsmål. Tværtimod.

Både jeg selv og alle mulige andre har jo forgæves forsøgt at spørge til, hvor det konkrete problem med den åbenhed, vi har i dag, er. Justitsministeren sagde i sin tale, at det her var en diskussion om, hvorvidt der skulle være et frirum eller ej. Det er ikke helt rigtigt. Det er en diskussion om, om det frirum skal være større eller ej. Der har vi allerydmygest anmodet om at få et konkret eksempel på, hvor

den aktindsigt, den åbenhed, den adgang, der er i dag, har vist sig at være et problem.

Kunne justitsministeren her på falderebet komme med et konkret eksempel på informationer, som er nået til offentlighedens kendskab, men som ikke burde være det – og hvis, *hvis* den her sidste chance forpasses, så forklare os, hvorfor man ikke kan komme med det konkrete eksempel?

Kl. 13:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg ved ikke, om fru Pernille Skipper hørte det, jeg sagde til hendes kollega, fru Johanne Schmidt-Nielsen, men udgangspunktet for, at man nedsætter en kommission, er ikke enkeltsager; det er et forsøg på at finde rammerne og indholdet for en ny offentlighedslov, som baserer sig på nogle principper om at udbygge åbenheden i den offentlige forvaltning. Det handler ikke om enkeltsager. Jeg tror, at fru Pernille Skipper ganske udmærket godt ved, at det er det, der er tilfældet. Man sætter ikke Folketingets tidligere ombudsmand i spidsen for en kommission i 7 år på baggrund af enkeltsager. Man sætter ham i spidsen for at sikre, at man har en offentlighedslov, som udbygger de grundlæggende principper, den nuværende offentlighedslov bygger på. Offentlighedskommissionens betænkning bygger ikke på enkeltsager. Den tidligere regerings lovforslag bygger ikke på enkeltsager. Den her regerings lovforslag bygger ikke på enkeltsager, men på principper for, hvordan vi kan få indrettet en offentlighedslov, som er svaret på både hensynet til, at vi som politikere kan arbejde, og at centraladministrationen har ændret sig, som den har.

Kl. 13:08

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 13:08

Pernille Skipper (EL):

Nu nedsætter man jo heller ikke en kommission for blindt at følge den. Det ville være ærgerligt, al den stund at der er tale om et folkestyre, hvor vi herinde i Folketinget er valgt til at træffe politiske beslutninger og stå på mål for dem selv; det ville jo være ærgerligt, hvis vi alle sammen så skulle gemme os bag ved kommissioner og bare gøre, som de siger. Det tror jeg justitsministeren vil give mig ret i.

Jeg kunne godt tænke mig, at justitsministeren kommenterede følgende: Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen, blev spurgt til, hvorfor der ikke er nogen nuværende eller tidligere ministre, som har kunnet komme med det her konkrete eksempel. Hertil sagde hr. Jan E. Jørgensen, at de eksempler findes, det vil bare se skidt ud. Han sagde: Hvis du har en eller anden historie, der har vundet Cavlingprisen, er det lidt svært at forestille sig, at du skal få en til at stille sig op og sige, at det ikke skulle være offentliggjort.

Er det derfor, at vi trods møje og besvær ikke har kunnet få et konkret eksempel, og at justitsministeren til sidst – efter at være blevet spurgt måske 50 gange – har måttet finde på et argument om, at det handler om principper, og at det i øvrigt er kommissionens skyld?

Kl. 13:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For det første er der ikke nogen, der gemmer sig bag kommissioner. I al beskedenhed kan jeg måske komme på to eller tre lovforslag, som har haft samme debatniveau i det her Ting, som det her lovforslag har, og jeg må sige, at der ingenlunde er tale om, at nogen gemmer sig bag kommissioner. Som hr. Jan E. Jørgensen og andre her har sagt fra talerstolen, er det i hvert fald svært at finde et lovforslag i den her samling, der har været mere omdiskuteret. Og man kan altså ikke bare med nogen sandhed i stemmen påstå, at dem, der forsvare det her lovforslag, har gemt sig bag kommissionen.

Det er ikke uset – og det ved fru Pernille Skipper ganske udmærket godt – at når man beder kyndige folk om at sætte sig ned og overveje indretningen af en ny offentlighedslov, læner man sig også op ad deres anbefalinger. Det er ikke uset. I den her samling har fru Pernille Skipper eksempelvis stemt for Straffelovrådets anbefalinger til, hvordan vi skal indrette straffelovens § 24 om seksualforbrydelser, vi har haft en PET-kommission, Wendler Pedersen-udvalget, som er kommet med anbefalinger til en ny lov for vores efterretningstjenester, og her har vi altså det samme princip, nemlig en kommission, som vi har bedt om at arbejde og komme med anbefalinger til, hvordan vi kan indrette en fremtidig offentlighedslov, og den læner man sig op ad. Det er der altså intet uset i.

Kl. 13:10

Formanden :

Fru Pia Adelsteen, kort bemærkning.

Kl. 13:10

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Det er jo rigtigt, at når der har været nedsat kommissioner, råd osv., som skal rådgive politikere, så læner man sig ofte op ad det. Det gælder til en vis grad, for jeg vil her så også henvise til Straffelovrådet, hvor jeg ved at justitsministeren – for jeg har rost ham for det – har taget en politisk beslutning i forhold til en anbefaling i forbindelse med prostituerede; den har man taget en politisk beslutning om at man ikke ville følge. Det er jo fair nok, og så står man på mål for den politiske beslutning.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at spørge om, er: Hvad er det, der gør, at man først her i 2013 som socialdemokratisk justitsminister vælger at læne sig op ad kommissionens anbefalinger, når man lige så vel kunne have gjort det i 2010, set i lyset af at både Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen, og Konservatives ordfører, hr. Tom Behnke, meget klart har udtrykt, at der overhovedet ikke er nogen forskel – bortset fra kosmetiske ændringer – på det lovforslag, der blev fremsat i 2010, og så det, der er fremsat nu her i 2013?

Kl. 13:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er, fordi det, den nuværende regering har fremsat, er en præcisering af den § 20, som den tidligere regering fremsatte lovforslag om. Det, der var kernen i diskussionen i forbindelse med både kommissionens offentliggørelse af deres betænkning og den tidligere regerings lovforslag, var en nervøsitet over, at det her så at sige var en automat, man bare kunne trække afslag på aktindsigt i. Nu er det skrevet direkte ind i aftaleteksten, at det skal fortolkes snævert, at det skal fortolkes restriktivt.

Det er en ny § 24. Jeg indrømmer gerne, at bundlinjen er den samme, men den er præciseret, så det står klarere, hvad betingelserne for dens anvendelse er. Og alt andet lige er det da en fordel for

dem, der skal sidde og arbejde med det her, og det er det, der er svaret på den nervøsitet, der var i den offentlige debat om det her. Så det er det enkle svar på, hvad der er indholdet i det, som regeringen har fremsat.

Kl. 13:12

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 13:12

Pia Adelsteen (DF):

Det, jeg spørger til, er ministerens egen holdning. For den nuværende minister sagde tilbage i 2010, at indholdet i den foreslåede § 24 for ham at se savnede enhver begrundelse, og indholdet er jo ikke ændret. Tilbage i 2010 udtrykte den nuværende justitsminister jo ikke en bekymring for, om det skulle tolkes på den ene eller den anden måde. Nej, da savnede han enhver begrundelse for § 24, og eftersom indholdet overhovedet ikke på nogen måde er ændret, vil jeg spørge: Hvad er det så, der, bortset fra at man er blevet minister, har gjort, at man har ændret holdning til § 24?

Kl. 13:13

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er, at regeringen har fremsat et lovforslag, som er præciseret i forhold til den tidligere regerings lovforslag – det står meget klart i bemærkningerne til lovforslaget, under hvilke rammer det her skal anvendes – og at regeringen har tilrettelagt en evaluering af ordningen i forhold til hele loven, som så at sige sikrer en sammenhæng mellem loven og dens anvendelse. Det må jeg sige at jeg sådan set synes er ganske godt, og det er med til at understøtte, at vi her har med en endog meget god offentlighedslov at gøre.

Kl. 13:14

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ministeren siger, at han ikke har gemt sig bag kommissionens arbejde, men det er, fordi ministeren roder rundt i, hvad det vil sige, at vi dog taler om det – det er der jo ingen der vil påstå at ministeren ikke har gjort – og hvilke argumenter man bruger. Det er det sidste, der er det interessante. Der må man jo bare sige, at før valget argumenterede Socialdemokratiet klart, præcist, konsekvent og konsistent imod. Efter valget siger Socialdemokraterne, at de er for, og det er de, fordi der har siddet en kommission.

Så jo, når man skifter holdning og går fra at have argumenter imod til ikke at have fået argumenter for det, men til bare at sige, at der har siddet en kommission, skjuler man sig bag en kommission.

Kl. 13:15

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg skal ikke udtale mig om, hvordan hr. Simon Emil Ammitzbøll selv er i stand til at finde rundt i det, han forsøger at fremføre her. Jeg vil bare henholde mig til, at det her lovforslag er et lovforslag, som præciserer med henblik på at sikre, at den usikkerhed, der var om både kommissionens arbejde og den tidligere regerings lovforslag, ikke længere er der.

Jeg synes sådan set, at det er et ganske legitimt synspunkt. Der er, hvis man læser den politiske aftale, der ligger bag lovforslaget, og hvis man i øvrigt ser den evalueringsordning, som forligspartierne er blevet enige om, en rød tråd i det hele, nemlig at vi har præsenteret en ny offentlighedslov, som jo helt grundlæggende udbygger åbenheden i den offentlige forvaltning, og den bekymring, der har været i debatten, har vi taget højde for ved eksempelvis at tilrettelægge en evalueringsordning. Samlet set er det jo en ganske udmærket aftale, som regeringen og to tredjedele af Folketingets medlemmer står bag.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes da, det er bekymrende, at en fremtrædende minister fra regeringen ikke er i stand til at gennemskue ganske almindelige argumentationsteknikker. Det gør det jo nærmest umuligt at have en debat her i Folketingssalen, hvis det skulle være tilfældet, men jeg tror heller ikke, at det er tilfældet, for så svagt kørende tror jeg faktisk ikke ministeren er. Men da man ikke ønsker at svare, er det nemmere at sige, at man ikke forstår spørgsmålene.

Det er trods alt ikke så svært at forstå, at hvis man klart og præcist før valget argumenterede imod noget og efter valget pludselig er for, og det er ikke på grund af argumenter, man bare siger, at der har siddet en kommission, så gemmer man sig bag den kommission. Det er det, ministeren har gjort i denne sag fra begyndelsen og til i dag, hvor vi står ved tredjebehandlingen. Jeg synes, det er ærgerligt, at man slet ikke ønsker at gå ind i en indholdsmæssig diskussion af, hvorfor man har haft det holdningsskifte, for ellers kan vælgerne heller ikke følge med i, hvad der er sket, og vi andre får ikke noget indblik i, hvad det er for et ræsonnement, der ligger bag, at Socialdemokratiet med ministeren i spidsen har skiftet holdning.

Kl. 13:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kunne være, at vi havde fået en meget bedre diskussion om det her lovforslag, hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll frem for at blive i standardkommentarerne og standardbemærkningerne og udvise en endog meget stor interesse for, hvad der sker i andre partier og andres baglande, havde koncentreret sig lidt om de ændringer og præciseringer, der rent faktisk har fundet sted. Så tror jeg vi havde fået en rigtig god diskussion.

Det, der er måske hovedforklaringen, er, at debatten har vist, at der har været behov for de ændringer og præciseringer, regeringen har lavet sammen med to tredjedele af Folketingets medlemmer, og samtidig har debatten jo også været god, fordi den har bidraget til, at nuancerne er kommet frem. Det billede, spørgeren og andre har forsøgt at tegne af det her lovforslag, nemlig at det er en skidt dag for folkestyret – tror jeg at spørgeren sagde sidste gang – er jo ingenlunde rigtigt. Her er der tale om et lovforslag, som udbygger åbenheden i den offentlige forvaltning, som er med til at sikre, at de principper, som vores nuværende offentlighedslov bygger på, bliver udbygget og videreført.

Kl. 13:18

Formanden :

Tak til justitsministeren. Ønsker flere at udtale sig? Fru Pia Adelsteen i anden runde.

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Alt andet lige må man jo sige, at når man har kæmpet imod det her i omkring 4 måneder, så skal man også udnytte sin anden runde, så dan må det være. Så har man 5 minutter til lige at runde af inden det sidste slag, kan man sige, inden slaget er slut.

Alt andet lige må man sige, at formålet med offentlighedsloven bl.a. er at kontrollere den offentlige forvaltning og have tillid til den offentlige forvaltning. Jeg ved, at jeg nævnte under vores første behandling af sagen, at hvis man ikke har mulighed for at kontrollere den offentlige forvaltning godt nok, så mister man helt automatisk tilliden. Det, der også er vigtigt, er, at når man fremsætter et lovforslag eller et beslutningsforslag, hvad det nu måtte være, så skal man stå på mål for de politiske beslutninger, man nu engang træffer. Vi lever jo i et samfund, hvor vi kan få ti eksperter til at sige gå til højre, og ti eksperter til at sige gå til venstre. Vi kan sikkert finde ti embedsfolk, der siger gå til højre, og ti embedsfolk, der siger gå til venstre. Uanset hvad er vi valgt ud fra vores politiske overbevisning, ud fra vores holdninger, og det er jo dem, vi skal stå på mål for. Og så er det i øvrigt, uanset hvad eksperter og embedsfolk osv. har rådgivet os til og alt det her.

Derfor er det mig også komplet uforståeligt, at man ikke synes, at der skal gives en større mulighed for at se, hvad det er for nogle råd, hvad det er for nogle tal, hvad det er, der ligger som baggrund for de forslag, der nu engang kommer frem, som helt åbenlyst er lavet ud fra en politisk overbevisning, og det er jo fair. Men det er jo også det, vi skal stå på mål for, og ikke nødvendigvis, at der sidder nogle eksperter rundtomkring og siger, at hvis I gør det, så sker der sådan og sådan. Det er jo heller ikke altid sandt, skulle man hilse at sige.

Jeg kan huske, da jeg kom i Folketinget. Da var arbejdsløsheden meget lav, og der havde vi et møde med vismændene, hvor vi fik at vide – jeg tror, arbejdsløsheden var omkring 80.000-90.000 på det tidspunkt – at den simpelt hen ikke kom længere ned. Vi ved jo nu, at det ikke passede. Men vi gjorde da et forsøg på at komme videre, fordi man har en eller anden tyrkertro på, at man selvfølgelig kan det. Det er jo derfor, vi er blevet politikere. Vi er jo ikke blevet politikere for at gøre, som man plejer, vi er jo blevet politikere, fordi vi har en overbevisning om, at vi kan ændre nogle ting, og det er det, vi skal stå på mål for.

Alt andet lige vil jeg så godt rose – om ikke andet – De Konservatives meget standhaftige synspunkt i forbindelse med offentlighedsloven. Det her er det, vi vil, det er det, vi gør. Det fremlagde vi i 2010. Vi er med på den stadig væk, uanset at man har lavet en lille smule såkaldt præcisering i en tekst, men det er det her, vi står på mål for. Det er egentlig også det, Venstres ordfører siger. Der er ikke nogen indholdsmæssig forskel, det her er, hvad vi står på mål for. Men regeringen har vendt på en tallerken i forhold til 2010, og så kan justitsministeren stå her på Folketingets talerstol og sige nok så mange gange: Vi læner os op ad, hvad kommissionen siger, for ikke desto mindre ved vi jo, at i sagen fra Straffelovrådet tog man også en politisk beslutning, for der ønskede man ikke at følge en anbefaling fra Straffelovrådet, og det er jo helt fair, for der har man taget en politisk beslutning, man har en holdning til sagen. Helt fair.

Det, vi er nervøse for fra Dansk Folkepartis side, er jo helt klart, at vi kommer ind og får lukket så tilpas meget, så vi går hen og får embedsmandsvælde, vi får et ekspertvælde i det danske demokrati, og det er bare ikke i orden. Så kan man godt tale om, at der skal være balance i tingene. Jeg ved efter et samråd med ministeren, at jeg ikke længere må bruge udtrykket ligning. Det var ministeren selv, der kom frem med, at det her var en ligning, men nu hedder det balance, fair nok, det skal jeg nok bruge fremover, balance, men det er jo noget vrøvl, for mange gange er der i de forslag, vi fremsætter, overhovedet ikke spor balance i noget som helst, for vi stiller dem,

fordi vi har en overbevisning om, at det er det her, der er det rigtige, og så er den ikke længere. Det er så det, vi står på mål for.

Jeg håbede til det sidste, at der var nogle, der ville komme på bedre tanker og stemme imod det, jeg tidligere har kaldt bras.

Kl. 13:23

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 13:23

Tom Behnke (KF):

Jeg vil lige høre fru Pia Adelsteen i forhold til hele det tema, der handler om, at der nu bliver åbnet op – eller lukket op, hvordan man nu vil formulere det – for det, der hedder interne faglige vurderinger i endelig form helt ind i ministerens eget kontor. Er det ikke en markant udvidelse af muligheden for aktindsigt?

Kl. 13:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:23

Pia Adelsteen (DF):

Jo, det er en udvidelse. Det, jeg synes er problematisk, er, at vi ikke må få de løbende beregninger. Når jeg siger det, er det også set i lyset af den dagpengesag, der har kørt, hvor man trods alt har et højaktuelt politisk emne, der bliver debatteret – hvor mange der kan falde ud over dagpengekanten – og hvor tallene bliver beregnet løbende. Jeg er ikke i tvivl om, at man i ministeriet har siddet og knoklet for at få en eller anden endelig vurdering. Men eftersom de løbende tal stiger, hver gang man laver en beregning, kunne de måske have været nok så interessante for folketingsmedlemmerne at få at vide.

Kl. 13:24

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:24

Tom Behnke (KF):

Jo, jo, men det kan man jo så forholde sig til. Det andet var, at fru Pia Adelsteen sagde, at hun savnede, at der havde været sådan en politisk tilkendegivelse, en politisk holdning til det her, en politisk overbevisning bag det, at man bare tager det forslag, som kommissionen kom med, og så lægger det op som et lovforslag. Men når nu kommissionen er kommet med noget, som man er enig i, og som har været drøftet i 3 år – altså først i kommissionen i 7 år og derefter som en politisk drøftelse i 3 år – og man altså er nået frem til, at man politisk set er enige i det, som kommissionen er kommet med, skal man vel ikke ændre kommissionens forslag bare for at ændre det? Man kan vel også være i den situation, at det viser sig, at hov, der er et markant politisk flertal, der faktisk er enig i det, som en kommission meget grundigt er nået frem til.

Kl. 13:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:25

Pia Adelsteen (DF):

Det er også helt rigtigt, og hvis det havde været tilfældet tilbage i 2010, så værsgo, var jeg ved at sige. Men det var jo lige præcis det, Venstre og Konservative gjorde alt andet lige. De fremlagde det, kommissionen var kommet, med som et lovforslag. Men der sidder vi altså nu med en regering, som kæmpede bravt imod dengang – og jeg ved det, for jeg kæmpede sammen med den på det tidspunkt – og sagde: Det her er hul i hovedet.

Nu er man altså vendt på en tallerken. Alt andet lige er det jo ikke at tage stilling til noget som helst, det er jo bare at være modstander eller tilhænger, og det er jo egentlig det, jeg brokker mig over.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kan berolige salen med, at jeg nok skal lade være med til at tale alt for længe i den her omgang.

Jeg har egentlig taget ordet, fordi justitsministeren ikke i løbet af en ellers utrolig lang debat har formået at komme med nogen konkrete eksempler på, hvor den gældende offentlighedslov er et problem. Hvor har vi set informationer, der er kommet til offentlighedens kendskab via aktindsigt, som ikke burde have været ude?

Justitsministeren svarede lige før på spørgsmålet om, hvorfor han ikke vil komme med konkrete eksempler, at det var, fordi kommissionen ikke blev nedsat på baggrund af enkeltssager. Omvendt mener justitsministeren ikke, at han gemmer sig bag ved en kommission. Det kan godt være, at det bare mig, men det virker for mig som en cirkelslutning.

Det burde være sådan i et demokrati, at åbenheden er udgangspunktet. Man må konkret argumentere, hvis man vil indskrænke åbenheden. Justitsministeren har ikke været i stand til konkret at argumentere for, hvor åbenheden er et problem i dag, med andet, end at »det var der en kommission, der sagde«. Så vil jeg bare sige: Man behøver ikke at følge en kommissions anbefalinger. Lige så vel som justitsministeren har ret, når han siger, at Enhedslisten stemte for et lovforslag, der var lavet på baggrund af en kommissions rapport for få dage siden, ved han også godt, at vi faktisk lavede ændringer i det lovforslag, på trods af hvad kommissionen havde anbefalet. Så det kan lade sig gøre selv for justitsministeren.

Det er os herinde, der skal stå på mål for det lovforslag, der bliver vedtaget nu. Det er ikke en kommission, det er ikke en tidligere ombudsmand – det er ikke kun justitsministerens lovforslag – det er alle folketingsmedlemmer, der har et ansvar. Derfor vil jeg da bede en allersidste bøn om, at man genovervejer sin stemme og stemmer nej.

Kl. 13:28

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance i anden omgang.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har haft en lang debat. Vi har fået at vide, at regeringspartierne har skiftet holdning på baggrund af de ændringer, der er af § 24. Vi har igen i dag fået bekræftet, at der ikke er nogen indholdsmæssig ændring af § 24 i forhold til det lovforslag, hr. Lars Barfoed fremsatte, da han var landets justitsminister. Vi har spurgt igen og igen efter eksempler. Vi har ikke fået et eneste. Jeg medgiver, at det er sådan, at man selvfølgelig skal passe på med at lave lovgivning på baggrund af enkeltssager, men det er dog alligevel usædvanligt, at man laver lovgivning uden at have et eneste eksempel fra den konkrete virkelighed.

Så synes jeg også, at det her til sidst skal gentages, at det er hyklerisk og pinligt at høre justitsministeren sige, at det er 120 medlemmer af Folketinget, der stemmer det her lovforslag igennem, som et særligt argument, når vi ved, at der er præcis 120 medlemmer af Fol-

kettinget, der er valgt for partier, der er imod dette lovforslag. Han burde skamme sig over det faktum i stedet for at reklamere med det.

Det allersidste er, at denne regering var i et sort tårn, og der kom hvid røg og mere mørke, men der kom også et regeringsgrundlag, hvor man bl.a. har side 76, der handler om god regeringsførelse. I det afsnit indleder man med at sige:

»Det danske folkestyre trænger til fornyelse. Regeringen vil derfor forpligte sig til et program for god regeringsførelse, som med konkrete tiltag skal sikre en bedre lov kvalitet – og nu kommer det – »og forbedre de generelle muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse«.

Dette lovforslag forbedrer ikke mulighederne for at kontrollere regeringens embedsførelse. Det forværrer mulighederne for at kontrollere regeringen embedsførelse.

Når det med regeringsprogrammet skal nævnes, er det, fordi det jo driver af en selvgodhed af den anden verden om, at nu kommer man til magten, og så vil man regere efter nogle helt andre og bedre og finere principper end dem, der har haft magten tidligere. Men hvad er sandheden? Sandheden er, at man hverken er bedre eller finere; men jo, man er anderledes, for man gør det værre og mindre godt. Og derfor skal man måske strege den side i regeringsprogrammet og indrømme, at man ikke mente det, det var en smutter, magten var egentlig for dejlig, og det var dejligt at have den for sig selv og skjule den for befolkningen på trods af det, man var gået til valg på.

Lige om lidt skal vi stemme. Jeg nærer ingen illusioner, men på borgernes vegne håber jeg det bedste.

Kl. 13:32

Formanden :

Tak til ordføreren.

Så er der ikke flere, der over for mig har sagt, at de ønsker at udtale sig, og da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:32

Afstemning

Formanden :

Vi skal stemme om lovforslagets endelige vedtagelse, og vi kan stemme nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 99 (V, S, RV, SF og KF), imod stemte 42 (DF, EL, LA og 1 RV (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og retsplejeloven. (Ændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

Kl. 13:33

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:33

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 99 (V, S, RV, SF og KF), imod stemte 39 (DF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om aktindsigt m.v. (Konsekvensændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen og af ændringer i forvaltningsloven og retsplejeloven).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 07.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 28.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

Kl. 13:33

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:34

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 99 (V, S, RV, SF og KF), imod stemte 41 (DF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om Statstidende. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital levering af meddelelser til optagelse i Statstidende).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

Kl. 13:34

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:34

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 113 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 113 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.]

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår ansøgning om økonomisk fripladstilskud, meddelelse om valg af læge, ansøgning om navngivning og navneændring, indgivelse af erklæring om faderskab, anmeldelse af cykeltyveri m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

Kl. 13:35

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:35

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ophævelse af lov om anvendelse af Christianiaområdet.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 28.05.2013).

Kl. 13:36

Forhandling

Formanden :

Hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Argumentet for at fremsætte lovforslaget her om at fjerne den såkaldte Christianiasærlov har været, at lovforslaget er fremsat som et led i, kan man sige, normaliseringen af Christiania. Det er såmænd også et formål, som vi i Dansk Folkeparti bakker op om, nemlig at der sker en normalisering af Christianiaområdet. Men det, som har været brugt som argument for at vedtage lovforslaget lige netop nu, er, at man i Klima-, Energi- og Bygningsministeriet er godt i gang med at få ryddet op i de overtrædelser af bygge Lovgivningen, som sker på Christiania.

Det er sikkert også et ganske udmærket arbejde, såmænd, at man får ryddet op i ulovligt byggeri på Christiania, at der bliver revet nogle ulovlige bygninger ned, og at der måske bliver givet nogle dispensationer hist og her, men jeg vil nu godt sige, at i Dansk Folkeparti anser vi altså ikke det, at man får ryddet op i byggesager, som at nu er alle problemer løst på Christiania. Byggesagerne er da det mindste af alle de problemer, der er på Christiania.

Problemet på Christiania er for os, at der foregår narkotikasal, at politiet ikke kan patruljere normalt, at man har selvbestaltede vagtværn, og at man har fotoforbud og meget andet. Det er jo ting, som der intet er blevet gjort ved i denne sammenhæng, og vi kan derfor ikke være med til, at vi tager skridtet videre og normaliserer Christianias forhold juridisk, når der overhovedet ikke er ryddet op på Christiania. Og det er faktisk uforståeligt for Dansk Folkeparti, at der er så mange partier her i Folketinget, som bakker op om lovforslagets vedtagelse. Vi undrer os over, at vi står alene med det her.

Så vi stemmer imod.

Kl. 13:37

Formanden :

Fru Mette Reissmann har åbenbart en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 13:38

Mette Reissmann (S):

Tak. Jeg skal bare forstå Dansk Folkepartis ordfører helt korrekt. Nu er det sådan, at den her lov, som vi er ved at få gennemført i dag, faktisk giver Christiania et ejerskab, således at området lovgivnings-

mæssigt bliver lige så normalt som Valby, som Skjern, som alle mulige andre steder, og dermed vil det også være muligt at kunne skabe netop ro og orden og juridiske tilstande, som man finder det i de nævnte områder.

Vil Dansk Folkeparti ikke være med til at fremme lov og orden, eller er det mig, der fuldstændig har misforstået, hvad Dansk Folkeparti har ytret sig så voldsomt om i alle mulige andre sammenhænge?

Kl. 13:38

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:38

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror ikke, at der er ret mange, der er i tvivl om, at Dansk Folkeparti går ind for lov og orden, og det gør vi sandelig også på Christiania. Det er jo netop derfor, at vi ikke vil være med til at afskaffe særlovgivningen; det er, fordi Christiania stadig væk er et så specielt sted med så megen kriminalitet, som der ikke er i resten af samfundet, at det overhovedet ikke giver nogen mening at sammenligne Christiania med Valby, Skjern eller andre steder i landet.

Det her område er så specielt og så kriminelt, at der ikke kan blive tale om, at vi normaliserer forholdene, før de ting er bragt på plads. Med andre ord er det altså politiet, der må rydde op i det, og det er også christianitterne selv, der må smide alle de kriminelle ud, før der kan blive tale om en juridisk normalisering.

Kl. 13:39

Formanden :
Fru Mette Reissmann.

Kl. 13:39

Mette Reissmann (S):

Nu nævner ordføreren for Dansk Folkeparti så, at der overhovedet ikke er sket noget, fra bl.a. politiets side, i forhold til at skulle skabe lov og orden. Må jeg lige minde ordføreren om, at Dansk Folkeparti selv er med i en aftale, der bl.a. har givet ekstra ressourcer til, at man kunne sætte ind over for lige præcis de problematikker, som ordføreren nævner?

I den her sammenhæng vil jeg, altså når vi nu taler om en særlovgivning, sige, at det hidtil har været min opfattelse, at Dansk Folkeparti ikke gik ind for, at man skulle fremme særlovgivningen, men tværtimod give plads for, at man fik en mere sammenhængende lovgivning på det her område i hele Danmark. Har Dansk Folkeparti nu fraveget det motto?

Kl. 13:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:40

Mikkel Dencker (DF):

Vi ville da ønske, at der ikke var noget behov for nogen særlovgivning, og derfor kan jeg da også give tilsagn om, at så snart Christiania fungerer lige så godt som Valby, kan vi godt være med til at afskaffe den her særlovgivning. Det er der garantier for.

Kl. 13:40

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?
Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Her slutter afstemningen.

For stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 08.05.2013. 2. behandling 23.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 03.06.2013 til 3. behandling af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)).

Kl. 13:41

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:41

Afstemning

Formanden :

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 og nr. 2 af klima-, energi- og bygningsministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Kl. 13:41

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:41 **ger som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.).**

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og 1 LA (ved en fejl)), imod stemte 4 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 24.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 29.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:42

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:43

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Forbud mod fremme af terrorisme i programvirksomhed m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 22.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

Kl. 13:42

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Der er ikke nogen, der ønsker at udtale sig. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:42

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 98 (V, S, DF, RV, SF og KF), imod stemte 13 (EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), imod stemte 18 (DF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Udvidelse af sælgerens oplysningsforpligtelse ved salg af andelsboliger og indførelse af karenperiode for anvendelse af valuarvurdering og offentlig vurdering ved værdiansættelse af foreningens ejendom m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 05.04.2013. Betænkning 29.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:43

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:43

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 60 (S, RV, SF og EL), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændrin-

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:45

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om socialtilsyn.

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:44

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:44

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om forpligtende kommunale samarbejder. (Konsekvensændringer som følge af lov om socialtilsyn m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:44

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af børneloven, lov om adoption, retsplejeloven og forskellige andre love. (Medmoderskab m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 10.04.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 23.05.2013. 2. behandling 31.05.2013).

Kl. 13:45

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:45

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 93 (V, S, RV, SF, EL, LA og Benedikte Kiær (KF)), imod stemte 17 (DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om barselsudligning for selvstændigt erhvervsdrivende.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 22.05.2013. 2. behandling 30.05.2013).

Kl. 13:46

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:46

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 89: Forslag til folketingsbeslutning om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.
(Fremsættelse 02.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

Kl. 13:47

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:47

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 106: Forslag til folketingsbeslutning om ret til supplerende dagpenge i 52 uger.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

Kl. 13:47

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:48

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 113: Forslag til folketingsbeslutning om ret til en 4-årsdagpengeperiode.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.
(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

Kl. 13:48

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:48

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af genoptjeningskravet for ret til dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 23.05.2013. Betænkning 29.05.2013).

Kl. 13:49

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:49

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om akuthuse til stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 11.12.2012. Betænkning 28.05.2013).

Kl. 13:50

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:50

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 23 (DF, LA og KF), imod stemte 86 (V, S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om et dyreværnspoliti.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2013. 1. behandling 17.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

Kl. 13:49

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:50

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse om et øjeblik.

Nu går vi til afstemning.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af de økonomiske konsekvenser forbundet med indvandringen.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 16.04.2013. Betænkning 22.05.2013).

Kl. 13:51

Forhandling

Formanden :

Hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, at det er tankevækkende, at lige om lidt er det kun den ene side i Folketingssalen, der stemmer for, at man skal afdække de økonomiske konsekvenser, der er forbundet med den indvandring, som vi har haft til Danmark, og som vi har til Danmark.

Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere for, at Venstre, Konservative og Liberal Alliance bakker op om Dansk Folkepartis forslag. Under den tidligere regering var vi faktisk gået i gang med at lave beregninger på det her område. Der kom beregninger i 2010 og 2011, der viste, at ikkevestlig indvandring kostede det danske samfund 15,7 mia. kr. om året. Og der var så lagt op til, at man skulle regne videre på det, fordi man ikke havde det fulde billede.

Den nuværende regering besluttede at droppe de beregninger. Og jeg synes, det er urimeligt, at man på den måde holder oplysninger tilbage fra befolkningen. Befolkningen har krav på at vide, hvilke

økonomiske konsekvenser den førte udlændingepolitik har nu, og hvilke økonomiske konsekvenser den har fremadrettet.

Men jeg vil som sagt gerne kvittere for, at der er borgerlige partier, der bakker op om det, og jeg håber, at når der forhåbentlig på et eller andet tidspunkt kommer et regeringsskifte, kan vi genoptage de beregninger, så befolkningen kan træffe beslutninger på et så oplyst grundlag som overhovedet muligt. Det kunne jo også være, at nogle politikere herinde ville begynde at træffe nogle mere fornuftige beslutninger, hvis det rent faktisk var sådan, at oplysningerne var tilgængelige. Tak.

Kl. 13:52

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:53

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om klare regler for definitionen af enlige forsørgere og enlige pensionister.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 08.02.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

Kl. 13:53

Forhandling

Formanden :

Hr. Finn Sørensen som ordfører for Enhedslisten og forslagsstillerne.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Enhedslisten har fremsat forslag om, at der skal skabes klare regler for, hvad det vil sige at være enlig forsørger og enlig pensionist, så den nødvendige indsats mod socialt bedrageri kan foregå i respekt for borgernes retssikkerhed.

Vi mener, at man skal tage udgangspunkt i Ældre Sagens forslag, som siger, at man er reelt enlig, hvis man har en selvstændig bolig som egen folkeregisteradresse, hvis der er tale om en reel bolig med tilhørende almindelige forbrugsafgifter, og hvis det kan dokumenteres, at man selv betaler de almindelige forbrugsafgifter. Det er en klar, enkel definition. Den vil give en masse borgere ro i sindet. Den vil løfte borgernes retssikkerhed mange meter. Den vil frigøre ressourcer i kommunerne, som kan bruges til en bedre service for borgerne.

Alle andre partier end Liberal Alliance vil stemme imod. De vælger at vende det døve øre til de mange, der har efterlyst klare regler.

Det gælder f.eks. Dansk Socialrådgiverforening, Kommunernes Landsforening, det store flertal af kommunerne, en række socialchefer, Ældre Sagen, Den Sociale Retsbistand og fremtrædende eksperter i socialret. Klare regler har ikke mindst været efterlyst af mange, mange borgere, der er bekymrede for, om de nu overholder reglerne, opskræmt af de mange sager om socialt bedrageri og visse kommuners aggressive adfærd i kontrollen af borgerne.

Men hvad sker der, når borgerne henvender sig til kommunen for at få at vide, hvad reglerne er? Så kan de ikke få noget svar. Den eneste mor kan ikke få at vide, hvor meget samkvem hun må have med eksmanden, og hvor meget samarbejde de må have om børnenes tarv, selv om de jo skal have dette samarbejde i henhold til forældreansvarsloven. Den eneste pensionist kan ikke få klar besked om, hvor meget de må være sammen med deres ven. Er det kommunen, der er noget galt med? Nej, det er reglerne. De gældende regler bygger nemlig på, at der er et stort rum for, at myndighederne kan skønne, om der er tale om et ægteskabslignende forhold, der defineres som et samlivsforhold, der kan føre til ægteskab eller registreret partnerskab efter dansk ret.

Med sådan et regelgrundlag er det ganske enkelt ikke muligt at give borgerne et klart svar på, hvad de må og hvad de ikke må. Det er ikke bare Enhedslistens konklusion. Jeg vil gerne citere fra et svar, som Statsforvaltningen Sjælland har givet til en borger den 16. april 2013. Jeg citerer:

Der er ikke, heller ikke efter de seneste principafgørelser på området, nogen endegyldig facitliste, og vi har som myndighed derfor ikke grundlag for at vejlede borgerne i, hvordan de helt præcis skal indrette sig for at være berettiget til ydelser som enlige.

Det er da en tilståelsessag, der vil noget, men det preller af på regeringspartierne, på Venstre og på Dansk Folkeparti. Vi har ikke konkret kunnet få at vide, hvad der er i vejen med vores forslag, ud over at det er for stift og for firkantet. Den socialdemokratiske ordfører, fru Maja Panduro, var nok den mest ærlige. Hun frygter, at hvis man følger Enhedslistens forslag, vil det for nogle være en tjekliste i, hvordan man så kunne omgå reglerne. Det er da også en tilståelsessag.

Det må ikke være for nemt at snyde, så skidt være med, at de gældende regler åbner for vilkårlighed fra myndighedernes side og giver usikkerhed og utryghed for en masse retskskadede borgere. Problemet forstærkes af, at myndighederne blot skal sandsynliggøre, at borgerne begår socialt bedrageri, og at de på den baggrund kan stoppe borgernes sociale ydelser og kræve dem tilbagebetalt. Det er herefter op til borgeren at anke sagen og bevise sin uskyld gennem et langstrakt sagsforløb, hvor ofte meget udsatte borgere må leve på et eksistensminimum, indtil sagen bliver afklaret, og mange borgere giver op på forhånd.

Problemet bliver endnu større, når regeringens forlig med højrefløjen om kontanthjælpsreformen træder i kraft. Fremover vil også samlevende kontanthjælpsmodtagere blive udsat for mistænkeliggørelse og vilkårlige afgørelser på dette grundlag.

Problemet er, at denne lovgivning bygger på regler, som blev skabt i 1925, da ligestilling ikke var på dagsordenen, og da samlivsformer, som er blevet almindelige og udbredte i dag, blev betragtet som den rene utugt og anormalitet. Det er på tide, at vi får gjort op med det.

Ministeren henviser så til, at der er nedsat nogle arbejdsgrupper, og at man gerne vil kigge på reglerne. Jeg er ikke særlig optimistisk, når man af samme minister og flertallet får at vide, at man grundlæggende er godt tilfreds med reglerne, som de er.

Men selvfølgelig vil Enhedslisten, hvis det bliver stemt ned i dag, hvad det jo nok bliver, følge meget nøje og opmærksomt med i det her arbejde, og så er der jo i hvert fald den afklaring, at Enhedslisten ved man, hvor man har i det arbejde. Vi ser frem til at få at vide, hvor vi har regeringspartierne.

Kl. 13:58

Formanden :

Er der flere, der ønsker ordet?

(*Der klappes fra tilhørerpladserne*). Det er ikke tilladt med mis-hags- eller bifaldsytringer i Folketingssalen. Hvis man har trang til det, bliver man nødt til at forlade salen.

Der er ikke flere, der ønsker ordet, og det vil sige, at vi går til afstemning.

Kl. 13:59

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (EL og LA), imod stemte 95 (V, S, DF, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

_____

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 93: Forslag til folketingsbeslutning om, at flygtninge skal have ret til fuld folkepension.

Af Finn Sørensen EL (m.fl.).

(Fremsættelse 02.04.2013. 1. behandling 24.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

Kl. 13:59

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:59

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

_____

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 110: Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

Kl. 14:00

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning om forslaget endelige vedtagelse.

Kl. 14:00

Afstemning**Formanden :**

Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 26 (DF, EL og LA), imod stemte 84 (V, S, RV, SF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

_____

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 111: Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk brug af familierådslagning i anbringelsessager.

Af Karina Adsbøl (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013. 1. behandling 14.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

Kl. 14:01

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig om ændringsforslagene? Fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordet, formand. Ja, Dansk Folkeparti har stillet de her ændringsforslag, fordi vi under førstebehandlingen kunne forstå, at de øvrige partier ikke følger trang til at lægge sig fast på en bestemt metode, man kunne bruge i forhold til at inddrage netværket i anbringelsessager også med fokus på netværksanbringelser. Det har Dansk Folkeparti lyttet til, så derfor har vi stillet et ændringsforslag, som gør, at kommunerne skal inddrage en af de metoder, der forefindes.

I dag er det jo sådan, at der er lavet en værktøjskasse til brug i forbindelse med inddragelse af netværket, men kommunerne kan selv bestemme, hvilken metode af dem, der forefindes i dag, de vil

anvende. Derfor ønsker Dansk Folkeparti opbakning til det her beslutningsforslag, også fordi der i servicelovens § 47 står, at kommunerne skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af netværket i anbringelsessager. Desværre har vi jo været vidne til, at det ikke altid er lykken at blive anbragt. Det viser sagen fra Mern jo, hvor nogle i plejefamilien blev dømt for seksuelle overgreb og misrøgt af børn. Dertil skal siges, at der også er rigtig mange plejefamilier, der gør det rigtig godt.

Dansk Folkeparti ønsker fokus på familierådslagning i forbindelse med netværksanbringelse. Det skal lige siges, at der også om værktøjskassen står, at det er en kan-bestemmelse – der står på Servicestyrelsen hjemmeside, at kommunerne *kan* anvende de metoder, der forefindes. Det vil sige, at kommunerne i dag ikke *skal* anvende de metoder, der forefindes.

Jeg har lige modtaget et svar fra socialministeren på et spørgsmål fra Dansk Folkeparti om, om ministeren vil lave en undersøgelse af, hvor mange kommuner der arbejder med inddragelse af netværket også i forbindelse med anbringelsessager, og om ministeren er villig til at ændre servicelovens § 47, så kommunerne ikke blot skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af netværket. Ministeren svarer, at hun har bedt Ankestyrelsen om at foretage en undersøgelse, der bl.a. skal afdække og give eksempler på, hvordan kommunerne arbejder systematisk med at inddrage og afdække ressourcer hos familie og netværk til udsatte familier, og herunder også brug af familierådslagning. Undersøgelse skal desuden afdække, i hvilket omfang anbragte børn og unge har samvær med familie og netværk.

Der ved vi jo nu også, at der ligger en række klagesager hos Ombudsmanden, hvor familier har klaget over, at de ikke har kontakten til deres børn. Jeg tænker også, at det tit og ofte vil være sådan, at man ved brug af familierådslagning allerede hurtigt får afdækket familiens og netværkets ressourcer, så man hurtigt kan sætte de foranstaltninger i gang. Der sker jo ikke noget ved at gøre et forsøg på at afdække familiens ressourcer.

Men ministeren svarer også, at hun ikke mener, at der er grund til at ændre serviceloven, da hun mener, at serviceloven allerede i dag giver kommunalbestyrelsen pligt til både at sikre inddragelse af familie og netværk i konkrete sager og at se på, hvordan det kan ske systematisk. Det er dermed sagt, at det er ministerens opfattelse, at det er, som det skal være. På trods af det siger ministeren, at vi skal udbrede de her metoder noget mere, men ministeren vil ikke gøre de her metoder obligatoriske.

Det synes jeg er meget tragisk for de familier og netværk, som ikke altid bliver hørt i de her anbringelsessager. Jeg forstår heller ikke, at man er modstander af at gøre de her metoder obligatoriske, for jeg kan huske et samråd, vi var til for nylig, om exit prostitution. Der har ministeren brugt satspuljemidler på at lave en bestemt metode, som ligesom skulle få prostituerede ud af prostitution. Der vil man anvende en bestemt metode, men her vil man altså ikke nødvendigvis anvende de rigtig gode metoder, der er i dag, og som forefindes i værktøjskassen, for man *kan* anvende dem. Tak for ordet.

Kl. 14:05

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører for SF.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Jeg har stor respekt for fru Karina Adsbøls engagement i børnesager. Det, jeg bare vil benytte lejligheden til, er lige at forklare, hvorfor vi stemmer imod. Sagen er den, at det er et beslutningsforslag, som er en afskrift af servicelovens § 47. Og det er rigtigt, at vi har rigtig mange sager her i Folketinget, men der må være en grænse for, hvor

mange beslutningsforslag vi skal vedtage, som er en afskrift af loven.

Så derfor opfordrer jeg folk til at stemme imod beslutningsforslaget. Og det har intet at gøre med, at der ikke skal være en systematisk inddragelse af forældrene, for fru Karina Adsbøl og vi andre ved, at sådan er loven. Og derfor vil vi anbefale, at man stemmer imod. Men selvfølgelig skal kommunerne overholde loven.

Kl. 14:06

Formanden :

Så vil fru Karina Adsbøl gerne have en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Karina Adsbøl (DF):

Jamen det er jo det, jeg ikke forstår, i forhold til at regeringspartierne stemmer imod, for der står jo i dag, at man skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse. Men så er der jo udarbejdet en række metoder, som er rigtig gode metoder, og dem arbejder man på at få implementeret.

Men man vil ikke gøre dem obligatoriske; man vil ikke gøre det obligatorisk, sådan at kommunerne skal gøre det, og det vil sige, at der ofte er en række bedste-forældre eller netværk, der simpelt hen ikke kan få lov til at få en tilladelse til at have barnet i netværksanbringelse. Eller også får de måske tilladelse til at besøge barnet 2 timer i en sandkasse et eller andet sted. Det har jeg set eksempler på, så jeg forstår ikke fru Anne Baastrups begrundelse.

Fru Anne Baastrup ved også, at socialministeren nu har iværksat en undersøgelse, og det har ministeren jo gjort på baggrund af, at hun måske tænker, at der er noget, der kan gøres bedre her. Og nu har man muligheden for det.

Kl. 14:07

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:07

Anne Baastrup (SF):

Ifølge serviceloven skal kommunen overveje systematisk inddragelse af forældrene. Vi går ikke ind for, at vi skal sætte bestemte typer af metoder ind i lovgivningen. Det har fru Karina Adsbøl forstået, og derfor foreslår hun noget generelt. Men det generelle ændringsforslag, som fru Karina Adsbøl så efterlader et beslutningsforslag om, er en afskrift af servicelovens § 47, og derfor mener jeg, at det vil være spild af Folketingets tid, og at det vil skabe en dårlig præcedens, hvis det er, at det er den måde, vi skal forhandle beslutningsforslag på.

Kl. 14:08

Formanden :

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:08

Karina Adsbøl (DF):

Det kan aldrig nogen sinde være spild af Folketingets tid at diskutere, at man ikke inddrager netværket og barnet i anbringelsessager. Det kan det overhovedet ikke, vil jeg sige til fru Anne Baastrup.

Må jeg ikke bare lige sige i forhold til det, man mener der skal afdækkes, at hvis fru Anne Baastrup tænker på § 50-undersøgelser, så ved vi jo, at der har været ret mange fejl i de undersøgelser.

Så er fru Anne Baastrup ikke enig i, at når ministeren nu iværksætter en undersøgelse, så er det måske, fordi der er noget at tage fat på i forhold til de anbringelsessager her, hvor man ikke får afdækket de problemstillinger, der er, nok?

Man kunne se på, om der er nogle rigtig gode ressourcer i netværket og familien, som eventuelt kan bruges, også sådan at barnet

ikke skal have en plejefamilie og en aflastningsfamilie, men måske have bedstemor og bedstefar som aflastningsfamilie hveranden weekend.

Der er rigtig gode muligheder for at bakke op om det her forslag og gøre de her metoder obligatoriske, så kommunerne skal anvende de gode metoder, der forefindes allerede i dag. Og det er ikke nødvendigt at sætte en undersøgelse i gang for det.

Kl. 14:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:09

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Karina Adsbøl i, at vi i Folketingets Socialudvalg skal følge op på de ændringer af lovgivningen, der har været gennem tiden. Og vi har nu lavet en overgrebspakke, vi har lavet en tilsynsreform, og samlet set er der sket adskillige ændringer af lige præcis det afsnit om børn og unge i serviceloven.

Men jeg synes, at det er dårlig stil, at vi i en folketingsbeslutning træffer en afgørelse om, at serviceloven skal vedtages en gang til. Jamen altså, hvad ender det så med?

Kl. 14:09

Formanden :

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:10

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2 af et mindretal (DF), tiltrådt af et andet mindretal (V og KF)?

Det er vedtaget.

Kl. 14:10

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig herefter om forslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om forslaget?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 14:10

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 13 (DF), imod stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om vielser foretaget af borgmestre og byrådsmedlemmer.

Af Eva Kjer Hansen (V) m.fl.

(Fremsættelse 23.04.2013. 1. behandling 31.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

Kl. 14:10

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:11

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V), tiltrådt af et andet mindretal (DF, LA og KF)?

Det er vedtaget.

Kl. 14:11

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig herefter om forslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 14:11

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 61 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**27) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 76:
Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af stillerlister i forbindelse med kommunale og regionale valg.**

Af Morten Marinus (DF) m.fl.

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 16.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

Kl. 14:11

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Morten Marinus som ordfører for forslagsstillerne i Dansk Folkeparti.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Det forslag, som vi her skal stemme om, handler om, at man kan fjerne kravet om at lave stillerlister for de partier og lister, der allerede er valgt ind og er repræsenteret i en hel periode i byrådene. Det ville kunne fjerne en del administrative byrder fra kommunerne, der skal sidde og kontrollere de her stillerlister, og det ville også indføre en form for demokratisk retfærdighed.

Regeringen har derimod peget på, at den mener, der er nogle problemer med det, at det ikke kan udarbejdes i praksis, og at der vil være en del tvivlsspørgsmål. Det er jeg selvfølgelig ked af. Derfor blev jeg også glad, da jeg læste Bladet Kommunen i dag, hvor en række socialdemokratiske byrådsmedlemmer ude i landet faktisk siger, at de bekymringer, regeringen har, ikke holder vand. De mener absolut ikke, at det vil skabe de her problemer ved at fjerne den regel, der er for at lave stillerlister. De beder jo Socialdemokraterne om at tænke sig om en ekstra gang, og det vil jeg da også gerne opfordre til.

Samtidig vil jeg gerne sige tak til de øvrige ikkesocialistiske partier, som har valgt at støtte op om det her forslag, og så håber jeg selvfølgelig, at de partier har et flertal efter næste folketingsvalg, så det bliver sidste gang for de partier, der er repræsenteret, at de her til efteråret skal ud at samle underskrifter til stillerlister til byrådsvalgene. Til den tid kan det jo være, at Socialdemokraterne har tænkt sig om, som deres bagland har opfordret til, og så skal de da være velkomne til at stemme for forslaget til den tid. Tak.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 14:13

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 60 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**28) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 129:
Forslag til folketingsbeslutning om ændrede regler for opkrævning af grundskyld.**

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 02.05.2013. 1. behandling 31.05.2013. Betænkning 31.05.2013).

Kl. 14:14

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 14:14

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**29) Fortsættelse af 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:
Forslag til folketingsbeslutning om fortolkning af regler for cabotagekørsel.**

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.10.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 09.04.2013. 1. del af 2. (sidste) behandling 23.04.2013. Tilføjelse til betænkning 28.05.2013).

Kl. 14:15

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henning Hyllested som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Jeg tillader mig uden at have spurgt formanden – men jeg tror han vil glæde sig over det – samtidig at kommentere næste beslutningsforslag, B 108, fremsat af os selv.

Vi har adskillige gange i det her Ting, i den her sal, diskuteret det her problem, og vi har tilkendegivet, at det forslag, der ligger her, af Dansk Folkeparti, og også det, vi så selv har fremsat, altså B 108, ville være i stand til at rette op på nogle af de problemer, som vi har konstateret der er med cabotagekørsel i det her land, med løndumping og undergravelse af danske overenskomster for danske chauffører. Det, der er problemet – og jeg synes faktisk, det er et ganske alvorligt problem – er, at vi jo er kommet i den situation, at Trafiksty-

relsen med deres fortolkning af EU's cabotageforordning administrere i strid med forordningen. Det synes vi jo er en alvorlig sag.

Det sker ganske vist på baggrund af, at EU-forordningen i virkeligheden er selvmodsigende. Den giver anledning til, at man, hvis man har en international transport, der kører ind i et land, i forlængelse af den internationale transport kan køre tre nationale kørsler, de såkaldte cabotagekørsler. Det er det, forordningen siger man har lov til, men samtidig siger forordningen, at den internationale transport, som giver anledning til de her tre kørsler, ikke må have som sit primære formål at skaffe sig adgang til at køre cabotagekørsel. Cabotagekørslen må heller ikke udføres på en sådan måde, at der skabes en permanent og løbende aktivitet – i det her tilfælde i Danmark – tværtimod skal kørslen have midlertidig karakter.

Det er lige nøjagtig der, problemet kommer, for med den måde, som det har udviklet sig på i Danmark, som er et lille land med kort afstand til grænsen i Tyskland, med kort afstand til grænsen i Sverige, betyder det rent faktisk, at man sagtens kan nå at køre tre cabotagekørsler på et døgn. Og det er rent faktisk det, der sker. Der køres cabotagekørsler dag ud og dag ind, 24 timer i døgnet, 7 dage om ugen, 365 dage om året – stort set, ah, der holdes vel nok lidt juleferie. Hvis ikke det er en permanent og løbende aktivitet, som bestemt ikke har midlertidig karakter, så ved jeg ikke, hvad det er. Og alligevel oplever vi, at Trafikstyrelsen administrerer ved at lægge vægt på det, som cabotageforordningen giver lov til, nemlig de tre kørsler i forlængelse af den internationale transport.

Men man kunne jo lige så godt sige til Trafikstyrelsen: Læg nu vægt på det andet. Læg nu vægt på, at der må ikke være en løbende aktivitet; der må ikke være en permanent aktivitet; det *skal* have midlertidig karakter. Så ville man i virkeligheden kunne stoppe meget af den cabotagekørsel, der finder sted.

Hvorfor gør regeringen ikke det? Hvorfor gør vores transportminister ikke det? Det kan gøres rent administrativt ved at gå over i Trafikstyrelsen og sige: Kære embedsmænd, nu stopper den der form for administration; nu lægger I vægt på de andre ting, der står i EU-forordningen.

Det har man gjort i Finland, hvor man har sagt: O.k., der må ikke udføres mere end ti cabotagekørsler inden for 3 måneder; så forhindrer man, at det får permanent karakter. Og det har vi selvfølgelig opfordret transportministeren til at gøre.

Dansk Folkepartis forslag vil begrænse noget af cabotagekørslen, helt klart. Derfor støtter vi det. Cabotageforordningen fra EU giver mulighed for, at man sætter cabotagekørsel i sit eget land – i det her tilfælde jo altså Danmark – på standby og optager forhandlinger med Kommissionen om at iværksætte beskyttelsesforanstaltninger, hvis man ellers kan påvise, at der sker en forvridning af markedet. Det er det, der ligger i artikel 10 i forordningen. Det er det, vi har stillet forslag om at bringe i anvendelse.

Kl. 14:20

Vi må sige, at der finder en forvridning af markedet sted. Der er en voldsom konkurrence på løn. Når man kan lønne bulgarske, rumænske – og om ikke ret lang tid vil vi også se filippinske chauffører, for der er blevet opdaget et hul, som betyder, at nu kan man også bruge filippinske chauffører til at køre cabotagekørsel – med lønning, som er, hvis det går godt, en tredjedel af en dansk chaufførlønning, men i mange tilfælde langt mindre. Hvis ikke det er en forvridning af markedet for løn, så ved jeg ikke, hvad det er. Og hvis ikke det er en trussel mod danske vognmænd, som gerne vil overholde danske overenskomster om løn- og arbejdsvilkår, men som selvfølgelig ikke kan klare sig i konkurrencen, så ved jeg ikke, hvad det er.

Så der er al mulig grund til, ikke mindst for regeringens partier, ikke mindst for Socialdemokraterne og SF'erne at stemme for de her forslag. Det ville være et alvorligt slag mod den løndumping, som finder sted over for vores chauffører på området for landevejstransport. Jeg kan ikke få ind i mit hoved, at SF'erne og Socialdemokra-

terne ikke kan se, at det her ville være rigtig godt at stemme for. Og som sagt: I første omgang kræver det egentlig bare, at man går over i Trafikstyrelsen og siger: Nu bliver der administreret *efter* forordningen; vi lægger bare vægt på nogle andre ting i forordningen.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der andre, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:21

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 22 (DF og EL); imod stemte: 88 (V, S, RV, LA og KF); hverken for eller imod stemte: 0

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

30) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om at tage artikel 10 i EU-forordning 1072/2009 om cabotagekørsel i brug, således at der træffes de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for de i Danmark berørte transportvirksomheder.

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013. 1. behandling 21.05.2013. Betænkning 28.05.2013).

Kl. 14:22

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 14:22

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 20 (DF og EL), imod stemte 89 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

31) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en gebyrfri bankkonto til alle.

Af Frank Aaen (EL) og Stine Brix (EL).

(Fremsættelse 12.03.2013. 1. behandling 21.05.2013. Betænkning 30.05.2013).

Kl. 14:23

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, eller var det tilfældet? Ja, så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:23

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Det undrer mig meget, at der ikke er nogen af de øvrige partier i Folketinget, der ønsker at tage ordet til den her sag, for vi havde jo en ganske udmærket første behandling, hvor det kun var Liberal Alliance, der har deres særlige forhold til banker, som ikke syntes, at det skulle være en ret at kunne få udbetalt sine penge gebyrfrit fra det offentlige, hvis det er pension, kontanthjælp, eller hvad det måtte være. Alle andre partier udtalte sig positivt om, at selvfølgelig skulle man kunne få sine ting udbetalt gebyrfrit. Man må også sige, at sådan skal det være, ellers er det jo en særskat. Altså, har man ret til pension eller kontanthjælp, skal man selvfølgelig kunne få adgang til sine penge uden at skulle betale for det. Det giver sig selv, og det giver jo sig selv i en situation, hvor vi ved, at millionæren, der har masser af forretninger kørende med sin bank, uden videre bare kan få sine penge udbetalt uden gebyrer og har en gebyrfri konto, mens fattigrøvene – det håber jeg man må sige – jo ikke kan få en konto, og at de derfor har svært ved at få deres penge udbetalt, fordi vi jo også har besluttet her i Folketinget, at alle for at få penge fra det offentlige skal have en Nemkonto.

Så spurgte vi jo til det med det her forslag, altså hvordan vi så sikrer, at alle kan få adgang til deres penge uden at betale gebyrer. Ministeren var meget klar i sine svar, nemlig at selvfølgelig skal man have ret til at kunne få sine penge udbetalt uden gebyrer. Og de fleste partier, alle på nær et, udtalte deres støtte til ministerens udtalelse.

Så spurgte vi jo til det. Hvordan får folk så deres penge udbetalt gebyrfrit? Vi fik et svar i udvalgsarbejdet, hvor der står, at man kan få sine penge udbetalt som check. Ja, hallo, er der nogen, der ved, hvor man får en check vekslet uden at betale gebyr eller have en konto? Nej, jeg gør ikke. Jeg tror ikke, at nogen gør. Check er ikke nogen løsning for dem, der ikke har nogen konto. Så fik vi at vide, at man kunne få det udbetalt kontant, men det tilføjes så, at det er ganske få kommuner, hvor det kan lade sig gøre at få pengene udbetalt kontant. Så det er altså heller ikke en rettighed, folk har. Det sidste er en ventekonto. Alene navnet synes jeg lyder meget mistænkeligt. Det viser sig jo også, at man bare får sat pengene ind, og så kan man vente på at få dem taget ud på en check eller på en konto til kontooverførsel. Det kræver altså igen, at man har en konto.

Så vi har altså ca. 100.000 betalinger om året, som ender på en ventekonto, hvor folk ikke har mulighed for at få pengene uden at have en konto og dermed ikke har garanti for at kunne få deres ydelser udbetalt – pension, kontanthjælp osv. – uden at betale gebyr. Det her er selvfølgelig affødt af, at Danske Bank, men det gælder jo for alle de store banker, og det gælder faktisk alle banker på nær i virke-

ligheden en håndfuld, tager gebyrer for at have en konto, hvis folk bare skal modtage f.eks. deres pension eller deres kontanthjælp.

Det, der undrer mig, er så, at der ikke er nogen, der siger, at så må vi jo sørge for, at det er en ret for alle, når nu ministerens eget svar dokumenterer, at det ikke er en ret for alle. Jeg kan ikke forstå, at der ikke er nogen, der har lyst til at kommentere og sige, at det er et problem, vi må kigge på.

Kl. 14:26

Formanden :

Tak til ordføreren. Er der andre, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 14:26

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

32) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2011.

(Fremsættelse (i betænkning) 16.05.2013. Anmeldelse 23.05.2013. 1. behandling 31.05.2013).

Kl. 14:27

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 14:27

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til finansministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

33) 1. behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-17.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 29.05.2013).

Kl. 14:29

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Peter Christensen fra Venstre.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Tak for det. Med lovforslaget her tager vi første skridt til at få budgetloven til at virke. Vi fastsætter udgiftslofterne for de næste 4 år. Og hvor vi havde en politisk aftale og et forlig i forhold til budgetloven, er det i forbindelse med udgiftslofterne jo en del af den politiske aftale, vi har indgået om vækstpakken – en vækstpakke, hvor vi enedes med regeringen om at lave reformer og samtidig sænke skatter og afgifter. Det drejer sig om SU-reformen, kontanthjælpsreformen og en sænkelse af selskabsskatten, og desuden har vi gjort det, at vi ved at mindske det offentlige forbrug har fået råd til at lave yderligere skattelettelser i fremtiden. Det er en god aftale. Vi havde gerne set, at vi var nået videre, men et skridt i den rigtige retning er et skridt i den rigtige retning, og derfor stemmer vi for lovforslaget, der fastsætter de her udgiftslofter for de næste 4 år.

DØR har i deres høringssvar været kritiske over for, at der ikke er dokumentation for, hvordan Finansministeriet og regeringen når frem til at fastsætte de konkrete udgiftslofter. Og jeg vil gerne opfordre regeringen til, når man giver det svar i høringssvarene, at man vil komme med den her dokumentation over for DØR hurtigst muligt, og at det selvfølgelig er, inden vi tredjebehandler lovforslaget. For begrebet hurtigst muligt kan jo dække over meget, men vi har alle en interesse i, at vi har den dokumentation, der ligger bag, og hvor man er nået frem til de konkrete udgiftslofter, inden tredjebehandlingen.

Men ellers glæder jeg mig over, at vi fastsætter og udmønter selve budgetloven nu. Budgetloven er et forlig, og det kan ikke ændres uden enighed. Det kan lofterne, men jeg vil anbefale, at man fortsætter en linje, hvor man holder igen med størrelsen af den offentlige sektor og netop i den ånd, aftalen er lavet i, sikrer, at der er råd til at sænke skatter ved at lade være med at lade verdens største offentlige sektor vokse.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:32

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg kan forstå, at Venstre synes, det er en god idé at tage penge fra velfærden og give dem i skattelettelser til selskaberne. Det er jo særlig de store, der får gavn af det, dem, der tjener penge, for det er i sagens natur kun dem, der får gavn af en skattelettelser. Så det er at tage fra velfærden og give til dem, der tjener penge. Det har jeg forstået. Og hvis man kunne komme igennem med det, ville man i virkeligheden helst have en vækst på 0,0 i den offentlige sektor, så man kunne give endnu flere penge til selskaberne. Det er ikke overraskende, det er bare fint at få det illustreret.

Men der er noget, der undrer mig, og ordføreren var selv inde på det: Hvordan kan Venstre stemme for et lovforslag, som man ikke ved hvad går ud på, fordi man ikke ved, hvordan loftet er sammensat, som de økonomiske vismænd f.eks. peger på?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Peter Christensen (V):

Det, der er afgørende for os, er sådan set, at man får sat et loft. Det er i sidste ende jo et politisk valg, hvor man vil sætte det pågældende loft. Hvordan vi så sikrer, at man ikke overskrider det loft under udmøntningen af statens økonomi, regionernes økonomi og kommunernes økonomi, er jo ligesom det, vi skal have dokumentation for. Men det ændrer ikke ved den del af det, der er den politiske beslutning, nemlig hvor meget man egentlig vil have at den offentlige økonomi samlet set vokser i årene fremover, og det er der en aftale om her.

Det er fuldstændig korrekt, at vi gerne havde set, at det var lave-re, fordi vi mener, at der er behov for at gøre endnu mere for arbejdspladserne i Danmark, for virksomhedernes konkurrenceevne, og det ville vi kunne have gjort, hvis vi havde holdt endnu mere igen med det offentlige forbrug. Men det er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:34

Frank Aaen (EL):

Når jeg spørger, er det, fordi vismændene jo siger – og det har de helt ret i – at der ikke er en oversigt over, hvilke konti der er omfattet af hvilket loft, herunder ikke delloft for driftsudgifter, delloft for indkomstoverførsler og udgifter uden for loft. Det er altså ret afgørende. Det kan godt være, man siger, at 0,4 pct. er den overordnede målsætning, men når man ikke kan vide, hvordan det så virker på indkomstoverførsler, hvordan det virker i forhold til drift, og hvordan det foregår i forhold til ting, der ikke er omfattet af loft, så kan man da ikke stemme for det.

Så mit sidste spørgsmål er: Kan vi regne med, at Venstre ikke stemmer for det her lovforslag, medmindre der er klarhed over, hvad det i virkeligheden indeholder?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Peter Christensen (V):

Lovforslaget er forudsætningen for, at vi har kunnet sænke bl.a. selskabsskatten. Det var det, regeringen spillede ud med, og grunden til, at det er en forudsætning, er, at noget af finansieringen til vækstpakken simpelt hen kommer ved netop at sætte et loft for udviklingen af den offentlige økonomi. Det er vigtigt for os, at vi tager det skridt.

Jeg konstaterer, at regeringen også siger, at man vil tilvejebringe den bagvedliggende beregning for, hvordan man er nået frem til de her lofter. Det manglede jo også bare, og min opfordring til regeringen er, at det selvfølgelig sker inden tredjebehandlingen, så vi alle sammen har den gennemsigtighed. Men hvis hr. Frank Aaen og Enhedslisten har et lille håb om, at en teknikalitet i sidste ende skal afgøre, om man kan føre det, jeg kalder en god borgerlig politik, så er svaret nej.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:36

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

L 230, som vi nu behandler her, vedrører jo udgiftslofter i de offentlige budgetter. Man skal huske på, at baggrunden for det her lovforslag selvfølgelig er aftalen om budgetloven, som vi vedtog i dette Folketing for 1 år siden, men baggrunden for den budgetlov var jo de store underskud på de offentlige finanser, den europæiske gælds-krise og vores tilslutning til EU's finanspagt, men først og fremmest vel de krav, der var til en sund finanspolitik og en bedre udgiftsstyring generelt.

Det har jo i mange år været svært for skiftende regeringer at styre væksten i de offentlige udgifter. Det gør budgetloven noget ved, og her sætter udgiftslofterne, som vi nu er ved at behandle, prikken over i'et. For de skal jo bidrage til, at der føres en ansvarlig, troværdig økonomisk politik, og at de offentlige finanser udvikler sig i overensstemmelse med målene. Men i målene ligger jo også, at man kan fortsætte med at udvikle den offentlige sektor, og den aftalte forbrugsvækst, altså det, der er indeholdt i udgiftslofterne, indebærer isoleret set en stigning i de samlede udgifter på over 10 mia. kr. frem til 2017.

Det er jo sådan, at udgiftslofterne fastsættes med afsæt i den udgiftsudvikling, der er forudsat i fremskrivningen af dansk økonomi, hvor de årlige strukturelle offentlige underskud højst må udgøre ½ pct. af BNP og der mindst skal være strukturel balance i de offentlige saldi i 2020. Det tjener alt sammen det formål, der står og må stå, hvad angår både budgetloven og udgiftslofterne, nemlig at få styr på de offentlige udgifter.

Der er en lille teknisk finurlighed i lovforslaget. Der er alene forudsat en realudvikling i udgiftslofterne for staten, og det vil sige, at udgiftslofterne for kommunerne og regionerne er de samme i alle årene målt i faste priser. Det skyldes udelukkende, at fordelingen mellem stat, kommuner og regioner jo fastlægges ved de årlige økonomiforhandlinger og dermed formelt i forbindelse med det, vi kalder det årlige bloktilskudsaktstykke – og det er altså finansministeren, der varetager de forhandlinger med regionerne og kommunerne.

Det er rigtigt, som min kollega fra Venstre sagde, at forslaget har været sendt i høring, og jeg har også med interesse læst høringssvaret fra Det Økonomiske Råd, det, vi i daglig tale kalder vismændene, og som har bedt om yderligere konkretisering af de overvejelser eller beregninger, der ligger til grund for de endelige udgiftslofter. Det synes jeg der er meget sund fornuft i set fra Det Økonomiske Råds side, og Finansministeriet har jo også i deres kommentar til høringssvarene sagt, at de finder det rimeligt, og at de vil gå i gang med det.

Så alt i alt kan Socialdemokraterne naturligvis støtte lovforslaget.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:39

Frank Aaen (EL):

Nu bygger det lovforslag, vi behandler her, jo på budgetloven, hvor der står, at det strukturelle underskud maksimalt skal være 0,5 pct. Siden da er der sket det, at EU har sagt, at man for Danmarks vedkommende gerne må have et strukturelt underskud, der er større, altså på 0,75 pct., fordi man på den måde jo så kan sætte gang i be-

skæftigelsen. Det er et synspunkt, som vismændene har bakket op om, som tidligere finansministre i Socialdemokratiet har bakket op om, som vi kan se at en stribe økonomer har bakket op om, og som fagbevægelsen bakker op om.

Gør det ikke indtryk på Socialdemokratiet, at der er et relativt stort pres for, at man skal lempe den økonomiske politik for at sikre mere beskæftigelse, og at det er i modstrid med det lovforslag, vi behandler i dag?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:40

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, jeg synes altid, at de her lidt fagøkonomisk prægede diskussioner gør indtryk, og jeg synes, de er spændende at deltage i, men jeg må korrigere hr. Frank Aaen: Det er jo ikke sådan, at EU har sat det op med henblik på at give plads til en eller anden finanspolitisk lempelse, det er ikke det, der er baggrunden for, at EU har ændret sin vurdering af det strukturelle underskud i Danmark, men det er jo noget rent beregningsteknisk i forhold til det strukturelle underskud.

Men jo, jeg synes, det er en væsentlig diskussion, og jeg deltager med glæde i den. Jeg vil bare holde fast i, at de beregninger, vi har set fra Finansministeriet, jo ikke indikerer, at der umiddelbart er plads inden for de målsætninger, vi har for den økonomiske politik. Og det er ikke, fordi der er en meget stor uvilje mod det her; tværtimod, det er de største investeringer, vi har haft i over 30 år i den offentlige sektor. Men det er, fordi vi er bundet i forhold til at holde styr på de offentlige finanser, og det indebærer altså, at vi holder de måltal, vi har sat os.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:41

Frank Aaen (EL):

Man kan snakke meget om det, men det ændrer jo ikke ved, at EU har lempet på de krav, der tidligere var til Danmarks økonomi i 2014, og at vismænd og økonomer i stribevis har sagt, at der med den nye linje, der er kommet fra EU, er rum til at kunne sætte gang i mere beskæftigelse i 2014. Det kan man så kalde for noget beregningsteknisk – det må man gerne – men det har alligevel det indhold i sig, at der er rum til det. Hvorfor tager man her i dag så bare og vedtager et lovforslag, der bygger på et gammelt EU-krav til dansk økonomi, i stedet for at se på de muligheder, der er, for at kunne gøre noget for beskæftigelsen?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:42

John Dyrby Paulsen (S):

Det er, fordi tingene hænger sammen. Man skal ikke bare se på det strukturelle underskud alene, man er nødt til at tage selve holdbarhedsindikatoren med ind i det, og man er også nødt til at tage det løbende krav, der er til et underskud på under 3 pct. af BNP, med ind i det. Hvis man tager alle de ting med ind i det, vil man opleve, hvis man går længere ned i forhold til det strukturelle underskud – det vil være specielt for dansk økonomi, som har nogle meget store stabilisatorer indbygget – at det betyder, at man så risikerer at komme i karambolage med nogle af de andre mål. Det er derfor, vi holder fast i den struktur, der er lagt for udgiftsmålsætningerne i dansk økonomi.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har en kort bemærkning, og det er hr. Peter Christensen, Venstre.

Kl. 14:42

Peter Christensen (V):

Jeg vil bare spørge Socialdemokratiet, om man er enig i, at det, der er hovedkravet fra Enhedslisten til regeringen ved de næste finanslovsforhandlinger, ikke vil kunne imødekommes, uden at der er enighed med bl.a. Venstre, fordi der er et forlig i forhold til budgetloven.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:43

John Dyrby Paulsen (S):

Nu tror jeg ikke, jeg har lyst til – eller det ved jeg at jeg ikke har lyst til – at begynde at kommentere presseforlydender om hovedkrav fra Enhedslistens side. Det tror jeg man skal gemme, til vi sidder ved forhandlingsbordet.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:43

Peter Christensen (V):

Jamen det lader vi så bare stå dér. Men er Socialdemokratiet så enig i, at der er et forlig, der gør, at hvis man vil ændre på det strukturelle underskud, så kræver det enighed, bl.a. med Venstre, og at Enhedslisten ikke er en del af det forlig?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:43

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er enig i, at det er en del af budgetloven. Jeg er også enig i, at når vi vedtager de her udgiftslofter, så er det de udgiftslofter, der er styrende for finanspolitikken, også med hensyn til finansloven for 2014.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. René Christensen.

Kl. 14:44

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Så står vi her med L 230 om fastsættelse af udgiftslofterne, og jeg kan starte med at sige, at Dansk Folkeparti ikke er en del af budgetloven, så derfor følger vi os ret frie i den her debat.

Som udgangspunkt kan man jo sige, at det at lægge flerårige budgetter kan være sundt nok i en stram økonomi, og derfor kan udgangspunktet om at se længere frem end 1 år ad gangen være rigtig fornuftigt. Men når vi så kigger på, hvordan man gør det, nemlig ved at man her går ind og skærer voldsomt i væksten, og særlig kigger på, hvorfor man gør det, netop for at finansiere selskabsskattelettelserne, så er vi ikke så enige mere.

Det, jeg egentlig havde lyst til at tale om her, er, hvad det her kommer til at betyde ude i den virkelige verden. Derfor er det lidt ærgerligt, at det er finansministeren, der har fremsat det her forslag. Det er jo sådan en hård mand, som har fremsat det, og det kunne have været dejligt, hvis det havde været socialministeren eller sundhedsministeren, som havde fremsat det her forslag. For hvad er det, det betyder i den virkelige verden?

Det betyder netop, at man ude i kommunerne bliver lagt i et jerngreb herindefra, i forhold til hvordan driften skal føres. Og derfor vil vi også stille en hel del spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, eksempelvis hvordan man kommer til at finansiere enkeltsager. Vi kunne jo se i tv så sent som i går, hvordan en enkeltsag, der ikke bliver behandlet ordentligt, kan få fatale konsekvenser for det enkelte menneske. Og det, vi kan frygte, er jo, at pengene kommer til at stå over det enkelte menneske, når driftsloftet er lagt ned over kommunerne.

Man kan også frygte, at når driftsloftet bliver lagt ned over regionerne, kan regionerne udskrive patienter videre til kommunerne, og så står kommunerne med udgiften. Der har vi altså en hel del spørgsmål til, hvordan man forventer kommunerne skal forvalte det driftsloft.

En anden ting, som der står i lovforslaget, og som jeg også synes er ret interessant, er det om satspuljen. Der står netop:

»En eventuel satspulje vil indgå i opregningen af det statslige delloft for driftsudgifter på finanslovsforslaget.«

Det er sådan set fint nok, men så står der:

»Efter den konkrete udmøntning af satspuljen kan der foretages en ændring af de gældende udgiftslofter for stat, kommuner og regioner.«

Der er det jo altså ret vigtigt at få at vide i dag, om ministeren ønsker at bruge den »kan«-mulighed i forhold til satspuljen. For hvis en kommune nu byder ind med et rigtig godt forslag, hvor man får eksempelvis 20 mio. kr. over en 4-årig periode, så er det jo rigtig ærgerligt, hvis man så på den anden side skal spare 20 mio. kr. på et andet område. På den måde udvandes satspuljen og formålet med satspuljen jo fuldstændig, så det har vi i hvert fald også en hel del spørgsmål til.

Så er der også en anden ting, jeg kan undre mig over. Jeg kan forstå, at den 19. februar udtrykte vores skatteminister en holdning til, hvordan tingene skulle se ud i forhold til driftslofterne og i forhold til væksten i det danske samfund:

»At tale om nulvækst, som Venstre gør, det er helt ved siden af. Det er helt uacceptabelt. Derfor synes jeg også, at Venstre bør forklare vælgerne, hvad nulvækst vil betyde.«

Det var da noget af en udmelding at komme med fra en minister fra SF i forhold til det, som vi så står med her i dag, hvor vi jo kan se, at kommunerne får rigtig svært ved at vækste, og at økonomien – og det tror jeg vi alle ved herinde – strammer til både i kommuner og regioner.

Derfor vil jeg sige fra Dansk Folkepartis side, at vi har en hel del spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet for at finde ud af, hvordan det her kommer til at virke i den virkelige verden, så det ikke kun bliver et spørgsmål om, at der skal gives selskabsskattelettelser, som vi vil kunne se bliver finansieret, ved at der er enkeltsager ude i kommunerne, der ikke kan blive ført ud i livet.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, fru Sofie Carsten Nielsen.

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det er jo kendt for de fleste, at skiftende regeringer har haft problemer med at styre de offentlige udgifter. Siden starten af 1990'erne er de vokset betydeligt, og budgetaftaler er blevet brudt år efter år, selvfølgelig særlig når det gælder det offentlige forbrug. Det her handler jo om, at det vil vi ikke fortsætte med, og jeg er rigtig glad for, at der er et bredt politisk flertal, der bakker op om en gang for alle at stoppe den praksis.

Vi har valgt en konkret politisk retning i den her regering med reformer og ansvarlig økonomisk politik, og vi tager også ansvaret for konsekvenserne af den. For alternativet med at sprænge budgetterne år efter år, øge det nuværende, jo store underskud på de offentlige finanser vil vi ikke tage ansvar for; det sender regningen videre og skaber usikkerhed om dansk økonomi, og det vil vi ikke være med til.

Det er også derfor, at vi på baggrund af den europæiske gældskrise anbefalede tilslutning til EU's finanspagt, hvor kravene til, at der føres en ansvarlig og troværdig økonomisk politik, øges. Det var jo derfor, vi vedtog budgetloven i foråret 2012; den hjælper til at nå de finans- og udgiftspolitiske målsætninger og sætter en ny ramme for den måde, som de offentlige udgifter styres på.

Det følger af budgetloven, at vi skal indføre udgiftslofter for 2014, og det er det, vi førstebehandler her i dag.

Vedtagelsen af udgiftslofterne ved lov i Folketinget vil skabe, mener vi, en klar politisk forpligtelse til, at udgiftslofterne overholdes år for år, og derfor medvirke til at understøtte, at det her udgiftspolitiske styringssystem har bred opbakning.

I Radikale Venstre tror vi på, at vi har et ansvar både over for os selv og vores samfund, også i fremtiden, og derfor er det vigtigt for os, at vi både har kunnet gennemføre langsigtede reformer, og at vi får en ansvarlig ramme om den økonomiske politik ikke for budgetlovens eller udgiftslofternes skyld, men for samfundets skyld, for vores børns skyld.

Vi sætter også stor pris på at samarbejde på tværs med dem, der vil, og derfor er jeg glad for, at vi med et bredt flertal i Folketinget kan fastsætte udgiftslofterne, så vi fører holdbar politik og giver både statslige situationer, regioner og kommuner en klar retning i de kommende år. Tak for det.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Selv tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort kommentar. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:51

Frank Aaen (EL):

Jeg husker fra valgkampen De Radikale sige gang på gang: »Vi lytter. Også til økonomer«. Når nu økonomer siger over en meget bred kam, at der både inden for EU's regler, i forhold til samfundets økonomi og i forhold til beskæftigelsen er både brug for og plads til at gøre noget for at øge beskæftigelsen, hvorfor lytter Radikale så ikke til det?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi har jo talt om det her før, og vi lytter skam også til økonomer og også til vismændene. Der er rigtig mange gode anbefalinger i den seneste rapport. De roser bl.a. den række af reformer, som regeringen

har gennemført, og mange andre ting, som jeg da vil håbe at Enhedslisten i fremtiden vil være mere med på. Så kunne vi begynde at tale om endnu flere ting.

Men der er også andre økonomer, vi lytter til, og det er dem, der kommer fra OECD eller Nationalbanken. De mener noget andet, for økonomer har også holdninger. Vi er politikere, og vi skal tage ansvaret, og det, vi tager ansvaret for, er at føre en ansvarlig økonomisk politik, så der ikke skabes mistillid til dansk økonomi.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:52

Frank Aaen (EL):

Hvis man kigger på de råd, der kommer fra økonomer, som siger, at man ikke skal gøre noget, vil man se, at de stort set alle sammen udtaler sig om 2013, fordi Danmark skal ud af EU-henstillingen. Hele den filosofi er vi grundlæggende imod, men o.k., vi siger 2013, og så er vi ude af EU-henstillingen.

Men når vi kommer til 2014, som vi skal forhandle finanslov for om kort tid, er der et ret tyndt billede i retning af, at lande som Danmark og andre, der har råd til det, plads til det og med fornuft kan gøre det, faktisk bør gøre noget for at sætte gang i økonomien og dermed beskæftigelsen.

Bør man derfor ikke – i stedet for at binde sig fast til sådan en mekanisk beregning, som man lægger op til i dag – kigge på, hvad det egentlig talt er, økonomien har brug for? Og der siger vismændene jo helt klart, at det er tudetosset – jeg tror ikke, at de bruger de ord – at stramme finanserne i en periode, hvor der er brug for at sætte gang i økonomien.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Men de siger over en kam, at det er en rigtig god idé at indføre sådan nogle udgiftslofter, så man har en retning på økonomien, så man har en retning for, hvordan man vil styre den, og så man kan føre politik inden for den. For det er jo ikke rigtigt, at vi ikke gør noget, heller ikke for så vidt angår 2014. Den her regering har netop fået vedtaget den største vækstplan, der længe er set, og som netop er med til at sætte gang i beskæftigelsen både i år, næste år og allermest på længere sigt – altså private arbejdspladser, der holder, også til når vores børn skal på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte kommentarer.

Så er det ordføreren for SF, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

For godt et år siden vedtog vi her i Folketinget en budgetlov. Det var en udløber af regeringsgrundlaget, hvor vi slog fast, at vi gennem en budgetlov ønskede at sikre, at der kom styr på de offentlige udgifter. Fra 1993-2001 var der planlagt en realvækst i det offentlige forbrug på 1 pct. årligt, men den faktiske vækst blev 2½ pct. om året i gennemsnit. Fra 2002-2010 var målet en vækst på 0,9 pct., men den blev i stedet for 1,6 pct. Det var altså mere end svært for skiftende regeringer at styre væksten.

Spørgsmålet er ikke, om der skal være en høj eller lav vækst i det offentlige forbrug, men at overholde de aftaler og planer, der bliver indgået. Specielt i en tid med krise og underskud er det vigtigt, at både stat, regioner og kommuner overholder de aftaler, de indgår. Udgiftslofterne skal ikke bestemme finanspolitikken, men understøtte de målsætninger og aftaler, vi fastlægger politisk.

Dansk økonomi har siden den verdensomspændende krises start stået – og står fortsat – over for store udfordringer. Det er derfor, regeringen fra begyndelsen har lagt så stor vægt på at få ryddet op og få styr på underskuddet. Det betyder bl.a., at der skal være styr på de offentlige finanser, og derfor vedtog vi budgetloven sidste år. Med den sikrede vi samtidig, at vi lever op til de krav, der ligger i de aftaler, vi har forpligtet os på i Stabilitets- og Vækstpagten og Finanspagten. Næste skridt er det, vi tager i dag. Vi fastlægger nemlig et loft over statens, kommunernes og regionernes budgetter fra 2014 og 4 år frem. Niveauerne for udgiftslofterne ligger i forlængelse af den vækstplan, der blev aftalt tidligere på året.

I de sidste par år har kommunerne haft et mindre forbrug end budgetteret. Det er der flere årsager til. Men alt i alt er det også et signal om, at de tager ansvaret på sig og kører efter et forsigtighedsprincip. Det ændrer dog ikke ved, at vi under den forrige regering havde nogle år, hvor der var en uheldig tendens til, at budgetter blev overskredet år efter år. Sådanne overskridelser er hverken ønskværdige eller fornuftige. De betyder nemlig, at vi er tvunget til at foretage tilsvarende besparelser. De kan være både tilfældige og ikke hverken særlig kloge eller velovervejede. Vi skal derfor ikke risikere, at vi ender med sådanne overskridelser igen.

Styr på økonomien er vigtig, både i stat, kommuner og regioner. Uden styr på de offentlige finanser kan vi nemlig ikke opretholde det velfærdssamfund, vi ønsker, og det rammer dem, der har allermost brug for et fælles offentligt sikkerhedsnet. De budgetlofter, der med lovforslaget lægges op til, svarer som sagt til det, der er aftalt i vækstplanen. Det er ikke voldsomme vækstrater i det offentlige forbrug, økonomien skaber rum for, men det er en vækst, der år for år sikrer øget og bedre velfærd for danskerne. Den vækst, der ligger i udgiftslofterne, svarer samlet set til godt 10 mia. kr. mere til sundhed, uddannelse, ældre m.v. over de næste 4 år. Samtidig har vi de højeste offentlige investeringer i 30 år. Det er sådan set meget o.k. i en økonomisk stram og vanskelig tid.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at vi fra SF's side støtter lovforslaget.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om ordet. Det er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 14:57

Frank Aaen (EL):

Jeg har jo lagt mærke til, at SF har haft en lidt anden politik tidligere, men der sker selvfølgelig meget, når man træder ind i en regering. Derfor dette lidt mere fredsommelige spørgsmål: Kan vi regne med, at SF vil prøve at understøtte de krav, der er fra økonomer, fagbevægelse, borgmestre – i virkeligheden fra hele samfundet – om at sikre en finanslov, der gør noget godt for beskæftigelsen?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror ikke, at hr. Frank Aaen eller nogen anden ordfører vil kunne få mig til at stå og sige her fra talerstolen, at vi i finansloven vil gøre noget, der er dårligt for beskæftigelsen. Jeg tror, det er et fælles ön-

ske og det primære formål for os alle sammen at få styr på det problem, vi står over for, og som vi synes er et af de allerstørste, nemlig antallet af ledige og mangelen på job. Det er vores hovedfokus at adressere det problem i alt, hvad vi gør fra regeringens og SF's side.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:58

Frank Aaen (EL):

Det tror jeg sådan set også gerne på. Problemet er bare, at det lovforslag, vi behandler i dag, jo er med til at stramme økonomien og dermed også med til at skade beskæftigelsen. Den vækstplan, der er lavet, giver jo ikke beskæftigelse hverken i 2014 eller i 2015 – den gør det lidt i 2014 på grund af håndværkerfradraget, men ellers er der negativ beskæftigelse. Det er derfor, jeg mener, at der er lidt modsætning mellem gerne at ville gøre noget for beskæftigelsen og så tilslutte sig det her lovforslag, der behandles i dag, men jeg bøjer mig for, at det åbenbart er logik, når man sidder i regeringen.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Altså, den beskudne vækst – men det er trods alt vækst – der bliver lagt op til de næste 4 år, medfører et merforbrug på godt 10 mia. kr. Derudover har de tiltag, vi har gjort, jo netop haft til formål at fremme beskæftigelsen.

Men jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at hvis hr. Frank Aaen ønsker at gøre noget godt for beskæftigelsen – og det er jeg ret sikker på – så er det et mål, vi fuldt og helt deler, men vi mener bare ikke, at der er nogen selvstændig værdi i at køre med for store underskud. Det er de to hensyn, som vi tilsammen prøver at sætte fokus på her.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det har været sådan et mantra for alle dem, der har været oppe at støtte lovforslaget, at skiftende regeringer har haft svært ved at styre de offentlige udgifter. Prøv lige at høre her: Det er sådan set ikke problemet i dag. Problemet i dag er, at kommunerne sparer og ikke udnytter de rammer, de har fået tildelt. Altså, styringen har jo taget sådan en overhånd, at kommunerne ikke kommer i nærheden af det, som de faktisk får lov til at bruge. Der er sparet milliarder af kroner ude i kommunerne. Der er fyret 30.000 ansatte i den offentlige sektor. Det har jo ikke noget at gøre med, at man ikke kan styre økonomien i det offentlige. Den bliver overstyret, forstået på den måde, at man har fået budgetterne skruet så langt ned, og at man derudover ikke engang tør opfylde de budgetter, man har lagt.

Man kunne have taget den her debat for nogle år siden. Så kunne man have sagt: O.k., det er da en problemstilling, vi kan debattere. Men i dag har det jo ikke noget at gøre med virkelighedens verden. Her er det jo ikke problemer med at styre de offentlige udgifter. Her er det et bevidst valg, at nogle partier ønsker at sænke ambitionen for, hvordan vi kan udvikle velfærden. Man går fra at ville have vækst på 2 pct., 1,8 pct. og 1 pct. til nu så at sige, at vi skal helt ned på 0,4 pct., og at vi over en årrække skal ned på 0,6-0,7 pct. i offent-

lig vækst, hvilket alle og enhver ved er for lidt til at kunne sikre bare en nogenlunde fornuftig udvikling af velfærden, selv om alle indtil for nylig – det gælder Venstre, det gælder Socialdemokratiet, det gælder SF – sagde, at vækstprocenter som dem, der nu er lagt op til også med budgetloven, loven om udgiftslofter, ikke ville være nok til at kunne sikre en udvikling af velfærden svarende til det behov, der er i samfundet, svarende til, at vi har brug for at forbedre folkeskolen, svarende til, at vi har brug for at have penge til også at sikre os, når der kommer flere ældre i vores samfund.

Vi har jo også set det i dag, hvor jeg har forstået at regionerne har indgået en aftale om en udgiftsvækst på 0,5 pct., herunder altså en voldsom udbygning af sygehuse. Nu skal vi have dissekeret den aftale nærmere, men jeg er sikker på, at regionerne også kommer til at stå for en benhård økonomisk politik i den kommende periode, selv om jeg godt ved, at milliarderne flyver og ingen kan styre det. Der er 10 milliarder, der er 1 milliard, der er en halv milliard. Man kan bare se de vækstprocenter, der er lagt ind i det her lovforslag, og som i øjeblikket udmøntes sammen med kommunerne og regionerne. Det betyder yderligere vanskeligheder som dem, vi hører om dagligt. Bare tag debatten, der er lige i øjeblikket, om, hvordan man inden for handicapområdet sørger for at hjælpe folk – eller rettere sagt ikke at hjælpe folk.

Jeg må altså sige, at det her ikke er noget med bare at henvise til, at skiftende regeringer ikke har kunnet styre økonomien. Det her er udtryk for et benhårdt politisk valg om at skru ned for velfærden. Til gengæld vil man sørge for, at der er penge til at kunne sænke selskabsskatten, og alle og enhver ved, at lavere selskabsskat først og fremmest betyder flere penge til de store virksomheder, der i forvejen tjener mange penge. Og i sagens natur er det kun virksomheder, der tjener mange penge, der har gavn af, at man sænker selskabsskatten. Det kan man så have den holdning til, som nogle har herinde, at det vil de gerne, nemlig at give flere penge til Novo og alle de andre, som i forvejen vælter sig i penge. Men man skal bare ikke kalde det alt muligt andet end det, det er, nemlig at man veksler penge fra velfærd og giver dem til aktionærer, der i forvejen har et stort overskud.

Så vil jeg lige sige bare ét ord om finanspolitik. Jamen finanspolitik går jo ud på, at i perioder, hvor der er dårlig økonomisk udvikling, hvor der er høj ledighed, og hvor beskæftigelsen ikke kan flytte sig i den rigtige retning, går man ud og stimulerer økonomien. Det er jo det, finanspolitik går ud på. Men i øjeblikket har vi en situation med lav beskæftigelse, høj ledighed og en økonomi, der ikke flytter sig, og så er der en negativ finanseffekt i det, der er lagt frem, også det, vi har behandlet her i dag. Det er, som jeg sagde det før i et spørgsmål, tudet osset, det står i modstrid til al økonomisk fornuft, og det er også derfor, vi ser, at vismænd og andre økonomer siger, at der er plads til at gøre noget mere end det, der er lagt op til med det lovforslag, som vi snart vedtager – eller rettere sagt: som nogle af os snart vedtager.

Jeg må sige til sidst, at det der med at forvandle økonomisk politik til matematik, som vi ser det nu, i virkeligheden er et stort tilbageskridt.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:05

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Med lovforslaget her om udgiftslofter udmønter vi jo budgetloven fra sidste år, og jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, om han er enig i, at der er to elementer i den her diskussion. Det ene er, at vi har et styringsredskab, fordi man skal overholde den vækst, man bliver enig om i fællesskab. Det andet er lovforslaget her og nu, som siger i

nominelle tal, hvor høj den vækst skal være. Jeg går ud fra, at det, som er kernen i hr. Frank Aaens kritik, er, at han ikke synes, væksten er høj nok, for det er vel ikke den anden side af sagen, nemlig at man skal overholde de aftaler, man bliver enig om.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Frank Aaen (EL):

Nu stemte vi altså imod budgetloven, som jo er en del af euroen, som Danmark ikke er med i. Og derfor burde vi jo slet ikke være gået ind i budgetloven. Men så er man gået ind i budgetloven, som fastlægger et niveau, som dengang var dikteret af EU til 0,5 pct. Det har EU så senere ændret til 0,75 pct. Så har vi sagt, at så kan vi da i det mindste udnytte den ramme, som EU har givet os ret til inden for EU-aftalen.

Altså, vi ville jo gerne sprænge EU-samarbejdet, men vi har sagt, at når nu EU siger, at man gerne må have lov til at have et lidt større underskud, hvis det gavner beskæftigelsen, så synes jeg, man skal tage imod det i stedet for bare at stadfæste det, som det sker med det her lovforslag.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:07

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så udtrykte jeg mig ikke klart nok. Det, jeg taler om, er, om det ikke er et godt princip at overholde det, hvis man aftaler, at man f.eks. skal have – lad os tage et eller andet højt tal – 5 pct. vækst om året ude i kommunerne? Så jeg taler mere om princippet end om, hvorvidt vi har en stram eller ikkestram økonomisk politik.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Frank Aaen (EL):

Ja, 5 pct., det lyder søreme godt. Det går vi ind for.

Men altså, problemet i øjeblikket i forhold til kommunerne – og det var det, jeg sagde før – er jo ikke, at de ikke overholder de aftaler, der blev indgået i opadgående retning. Det, de gør, er, at de sparer mere, end de skal. Altså, de skærer budgetterne ned under det niveau, som de har fået tilladelse til og aftalt. Derfor er en af de paroler, vi har: Lad kommunerne bruge de penge, de har. Hvis man bare sagde det, nemlig at vi skal lade dem bruge de penge, de har, så ville det være en forbedring både for velfærden og beskæftigelsen.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Med vækstplanen har et bredt flertal af partier i Folketinget vedtaget at lette erhvervslivets konkurrencevilkår i forhold til udenlandske virksomheder ved at sænke en række skatter og afgifter, som erhvervslivet betaler. Liberal Alliance var med glæde med i vækstplanforhandlingerne og indgik forlig med de øvrige partier, for vi mener, at det er den rigtige politik for Danmark. En af måderne at

finansiere disse skatte- og afgiftslettelser på blev også aftalt i vækstplanforhandlingerne, nemlig at partierne sammen vil sætte nogle udgiftslofter for de offentlige udgifter i stat, kommuner og regioner. Det er så det, vi i dag skal vedtage som lovgivning, og det er det, som vi nu behandler.

Liberal Alliance støtter udgiftslofterne, fordi de er med til at sikre en disciplin i de offentlige udgifter, som tidligere ganske rigtigt, som SF's ordfører har pointeret, var temmelig ustyrlige især i kommunerne, hvor kommunerne brugte løs af penge, som de egentlig havde aftalt at de ikke ville bruge. Det er der nu kommet styr på, og det har været medvirkende til det.

Det er vigtigt for os at slå fast, at når man sætter et loft, har man ikke nogen pligt til at nå dette loft. Jeg har tænkt over, om jeg kunne bruge det her billede – jeg ved ikke helt, om det holder, men nu bruger jeg det alligevel: Hvis man vedtager, at man vil bygge et hus med 2,60 m til loftet, betyder det jo heller ikke, at det kun er personer på 2,60 m, der må komme ind i huset. Man må faktisk godt gå ind i huset, selv om man kun er 2 m høj eller 1,70 m høj. Sådan er det også med de udgiftslofter. Der må også godt komme en finanslov ind under disse udgiftslofter, når den skal forhandles senere på året, som ikke udfylder udgiftslofterne, men hvor udgifterne faktisk er lavere end det loft, som er sat. Når regeringen på et tidspunkt indkalder til finanslovsforhandlinger, vil det være vores målsætning, at udgifterne skal være lavere i finansloven, end de her udgiftslofter lægger op til, for vi mener, at der er behov for meget mere af den samme medicin, som vi har aftalt i vækstplanforhandlingerne, nemlig lavere skat for både danske borgere og lønmodtagere og virksomheder. Og for at kunne få det, kræver det lavere udgifter end det, som ligger i disse udgiftslofter. Udgiftslofterne er et maksimum, de er ikke et minimum. Og vi stemmer for et maksimum med den her lov, og vi ønsker, når finansloven skal udmøntes under udgiftsloftet, at udgifterne bliver lavere end det loft, som er sat her.

Men lovforslaget støtter vi gerne.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt med på, at Liberal Alliance gerne vil endnu længere ned end de 0,4 pct., der er lagt op til i dag. Men kan man ikke godt sige, at det, der bliver lagt frem her, er den største sejr for Liberal Alliances økonomiske politik til dato?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, der har jo været nogle sejre. Om det her ligefrem er den største, ved jeg ikke, men den er udtryk for en besindelse, med hensyn til at der er grænser for, hvor mange penge det offentlige i Danmark kan bruge. Det offentlige i Danmark bruger faktisk mange flere penge end i andre lande, og det går ud over borgernes skattetryk. De kommer til at betale alt for meget i skat, og det går ud over virksomhedernes evne til at konkurrere på de internationale markeder. Så vi er da glade for, at man går ind på den her bane. Men vi synes jo ikke, det er ambitiøst nok.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:12

Frank Aaen (EL):

Nej, men nu skal man jo glæde sig over de sejre, man får. Det tror jeg er en god idé for alle politikere. Jeg kan i hvert fald ikke komme i tanker om en anden vedtagelse eller et andet forlig, som Liberal Alliance er med i, hvor man er kommet længere i retning af Liberal Alliances egentlige mål, altså at få nedbragt størrelsen af den offentlige sektor. Så kan vi derfor ikke være enige om, at det her da er et højdepunkt i Liberal Alliances politiske liv?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Ole Birk Olesen (LA):

Nu har jeg ikke lyst til at tage æren for ting, som jeg måske ikke synes jeg kan tage æren for. Jeg tror, der ville være vedtaget udgiftslofter, også selv om Liberal Alliance ikke havde eksisteret i Danmark. Jeg tror, tiden var inde til det, også uden Liberal Alliance.

Men om der er mulighed for, at Liberal Alliances fokus på, at konkurrenceevne er vigtig, at skatter og afgifter betyder noget for konkurrenceevnen, og at høje offentlige udgifter kræver høje skatter og afgifter, har medvirket til, at det blev nemmere at foreslå lavere udgiftslofter, end man ellers ville have gjort, vil jeg ikke udelukke. Jeg vil omvendt heller ikke sige, at det nødvendigvis er sådan, for jeg ved det ikke.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et godt forslag. Det er et forslag, som jeg kun kan klappe ad. Jeg foreslog selv som konservativ økonomi- og erhvervsminister i 2010, at vi havde budgetlove tilsvarende dem, som vi diskuterer i dag. Interessant nok var det ikke kun hr. Frank Aaen og Enhedslisten, som var imod det konservative forslag, det var Socialdemokratiet, det var Det Radikale Venstre, det var SF også. Men vi kan jo alle sammen blive klogere, det er kun godt. Det nærmer sig nærmest copy-paste i forhold til det forslag, jeg selv var fremme med for 3 år siden, så jeg kan selvfølgelig kun på De Konservatives vegne bifalde forslaget.

Sagen er den, at sådan et forslag her jo vil være med til at disciplinere den offentlige økonomi både i kommunerne og i regionerne, hvor regeringen jo lige har lavet en, ser det ud til, ganske fornuftig aftale i gård med regionerne, og der kommer sikkert også en med kommunerne her i løbet af weekenden. Sådanne udgiftslofter i form af en budgetlov er jo med til at sikre en ansvarlig økonomisk politik, så tingene ikke bare skrider, så vi er sikre på, at vi også har en fornuftig økonomi og tillid til dansk økonomi i årene frem. Det giver lavere rente, og det giver bedre investeringsmuligheder og flere arbejdspladser i Danmark.

Så når der fremover bliver fastlagt 4-årige udgiftslofter for henholdsvis staten, kommunerne og regionerne, sikrer vi altså også, at der bliver større tillid til dansk økonomi. Udgiftslofterne skal jo også sørge for, at de økonomiske planer, som et flertal i Folketinget er enige om, overholdes, og at det strukturelle underskud ikke på noget tidspunkt overstiger det, som regeringen jo har lagt op til, nemlig de 0,5 pct. af BNP.

Der er det vigtigt at understrege, at set fra konservativ side er det et loft. Vi vil gerne have en mindre vækst, sågar nulvækst, i den offentlige sektor og mener også, at den offentlige økonomi skal fylde væsentlig mindre i den samlede økonomi. Så det, vi støtter og er blevet enige med regeringen om, er et loft. Det bakker vi op omkring, og vi vil også være med til at sørge for, at det bliver implementeret.

Så vi støtter forslaget. Det overordnede formål er jo altså en bedre økonomistyring til fordel for os alle sammen i det danske samfund. Vi har jo i Sydeuropa set, hvordan det kan gå, hvis man ikke kan styre den offentlige økonomi: massearbejdsløshed, produktion, der forsvinder ud af landet, social uro. Hvis vi sikrer større økonomisk holdbarhed i Danmark med større balance mellem indtægter og udgifter og styr på de offentlige udgifter, sikrer vi altså også større konkurrencekraft og en sundere, stærkere økonomi. Så Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Vi siger tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Det er, fordi nu hører vi igen det her med, at Det Konservative Folkeparti ikke ved, om de vil have nulvækst i den offentlige sektor. Det ønsker man sammen med Venstre, har jeg forstået, og med Liberal Alliance. Hvor er det nu, der skal skæres henne for at komme fra det niveau, vi har i dag, og så ned til nulvækst?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Brian Mikkelsen (KF):

Der er et væld af områder, hvor vi også har været ude at foreslå konkrete initiativer. Vi har verdens største offentlige sektor, men vi har ikke verdens bedste offentlige sektor, så der er et væld af områder, hvor man sagtens konkret kunne gå ind og plukke og så sørge for, at vi fik en mindre offentlig sektor og en mere effektiv offentlig sektor.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Det er klart, at hvis man går fra 0,4 til 0, bliver det mindre. Det behøver man ikke at have gået i skole ret lang tid for at kunne finde ud af. Men hvis man vil plukke, hvor er det så, man vil plukke? Kan vi ikke få et par eksempler?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Brian Mikkelsen (KF):

Det første, det bedste eksempel er mere konkurrenceudsættelse. Desværre har regeringen opgivet ambitionerne på området, og det kan jeg også se i den vækstplan, man i dag præsenterer på sundhedsområdet, fordi alle undersøgelser uden undtagelse inklusive regeringens egne udbudsråd beviser, og det er empirien, der taler med os, at man kan spare mellem 15 og 20 pct., når tingene bliver udlagt til konkurrence. Det vil sige, at man kunne spare offentlige midler, så man kunne lade private virksomheder sørge for at lave driftopgaverne, og

det ville få de offentlige budgetter til at falde, samtidig med at tilfredsheden sandsynligvis ville stige.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det finansministeren.

Kl. 15:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Og tak til ordførerne for deres indlæg. Det glæder mig helt grundlæggende, at vi langt hen ad vejen er enige om her i dag at føre en ansvarlig økonomisk politik, der styrker tilliden til dansk økonomi, ved at vi nu får faste rammer om udgiftsstyring.

Baggrunden for det forslag, der er fremlagt, til fastsættelse af udgiftsloft, og som vi drøfter i dag, er jo helt enkelt, at der i en længere årrække har været en situation, hvor det har været svært for skiftende regeringer, hvilket man også debatterede under behandlingen, at styre væksten i de offentlige udgifter. I den situation, vi står i nu, med aktuelt store underskud på de offentlige finanser, med gældskrise i Europa og med dansk tilslutning til EU's finanspagt, jamen så er kravene til sund styring af de offentlige finanser naturligvis blevet øget. Derfor var det også med et stort flertal, at budgetloven, der sætter rammen om den udgiftspolitiske styring, blev vedtaget i Folketinget for godt et år siden. Med den her fastsættelse af konkrete udgiftslofter for stat, kommuner og regioner tager vi nu det sidste skridt i realiseringen af budgetlovens målsætninger om en ansvarlig og troværdig økonomisk politik.

Budgetloven skal understøtte, at de offentlige udgifter udvikler sig i overensstemmelse med de finanspolitiske målsætninger og med prioriteringerne i de mellemfristede økonomiske planer.

Udgiftslofter for stat, kommuner og regioner skal understøtte opfyldelsen af de overordnede økonomiske målsætninger i Danmark. Derfor skal udgiftslofterne være afstemt med det centrale mål om en strukturel balance på den offentlige saldo i 2020, og udgiftslofterne skal samtidig bygge på en økonomisk fremskrivning, der alene indregner de reformer m.v., der er politisk flertal for. Med lovforslaget fastsættes derfor udgiftslofter, der er i overensstemmelse med den seneste mellemfristede fremskynding, som kommer i konvergenprogrammet for 2013, og hvor der kun er indregnet politiske aftaler, der er flertal for her i Folketinget, herunder aftalerne om »Vækstplan DK« og aftalen om en midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Som vores debat her i dag viser, kan der være en række forskelle i vores holdninger, både politisk og i forhold til tekniske spørgsmål, i forhold til det lovforslag, vi her drøfter, og jeg vil naturligvis være klar til under udvalgsbehandlingen at besvare de forskellige spørgsmål, der måtte opstå i den forbindelse.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:20

Frank Aaen (EL):

Ja, det er to spørgsmål. Når ministeren nævner behovet for udgiftsstyring, er ministeren så ikke enig i, at det spørgsmål i dag stiller sig nærmest omvendt, nemlig at det gælder om, hvordan man kan få udgifterne til at svare til budgetterne? De ligger langt under i dag. Så problemet er jo mere, hvordan man hjælper kommunerne til at opfylde de budgetter og udfylde de rammer, de har fået; altså det modsatte af, hvad man kunne få indtryk af fra debatten her. Det var den ene ting.

Den anden ting: Er det ikke korrekt, at traditionel finanspolitik er, at når det går skidt for beskæftigelsen og økonomien, stimulerer finanspolitikken den økonomiske udvikling og beskæftigelsen? Det, der sker lige i øjeblikket, er det modsatte.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, det er to spørgsmål, som jeg skal forsøge at nå at besvare på den afsatte tid. For det første ville det være meget letsindigt, tror jeg, på baggrund af et par års udvikling at slå det helt hen, at der skulle være en udfordring med udgiftsstyring i Danmark. Der er brug for, at vi har styr på de offentlige udgifter i en krisetid og også i en tid, hvor det her med statslige underskud er noget, der er kommet i fokus set ude fra, altså fra markedernes side.

For det andet: Det her med at ramme budgettet nedefra, om man så må sige, handler om god økonomistyring, og der er det da fuldstændig korrekt, at evnen til at udvikle en økonomistyring, der gør, at vi rammer budgettet hverken mere eller mindre, er noget, man bør arbejde aktivt på at kunne i årene fremover. Det er jeg for så vidt enig i.

I forhold til det der med at føre den økonomiske politik i en krisetid er der jo en grund til, at vi har de højeste offentlige investeringer i 30 år i Danmark. Og ved siden af det niveau er der uden for statsbudgettet – heller ikke inden for budgetloven – sat gang i en lang række investeringsmæssige tiltag, bl.a. på energiområdet. Og det er jo for at fremme beskæftigelsen.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Men var det ikke meget enkelt at sige til kommunerne, at nu har de fået stillet nogle rammer til rådighed, og at de har ikke brugt dem det sidste par år? Kunne vi ikke bare sige til kommunerne og regionerne: I må bruge de penge, I har. Det kan da ikke ødelægge økonomien at sige til kommuner og regioner, at de må have lov at bruge de penge, de har.

Hvad angår det andet, så er det jo sådan, at hvis man kigger på finanseffekten, og hvis man kigger på udviklingen i de offentlige investeringer, der jo er faldende, så er finanseffekten negativ. Det er da det modsatte af, hvad der er brug for.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det, vi siger til kommuner og regioner, er jo, at vi laver aftaler om deres udgiftsniveauer, og at de skal holde deres budgetter. Så har vi jo håndteret den udvikling, hr. Frank Aaen peger på, bl.a. ved at vi senest med kommunerne har sagt, at når der opstod et rum, fordi man ikke udnyttede driftsbudgetterne, så kunne de penge bruges på anlæg i stedet for. Det har vi helt pragmatisk aftalt med kommunerne, netop med henblik på at støtte beskæftigelsen så meget som muligt inden for ansvarlige rammer.

Så bare en gentagelse af den stille kommentar, jeg kom med først: Et er, at vi har de højeste offentlige investeringer i 30 år – og det har vi – noget andet er, at der ved siden af statskassen, ved siden af statsbudgettet ved politiske beslutninger er sat gang i en lang række meget store investeringer, bl.a. på energiområdet, men også når det gælder renoveringer af almene boliger og en række andre initiativer.

Kl. 15:21

Så der gøres inden for ansvarlige rammer ganske meget for at fremme beskæftigelsen midt i en krisetid.

Kl. 15:23

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Etablering af nøddrift i tilfælde af konkurs og rekonstruktion, kommunal etablering af bredbånd m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 28.05.2013).

Kl. 15:24

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Det lovforslag af erhvervs- og vækstministeren, som vi nu skal behandle, er lidt af en blandet landhandel. Jeg vil prøve at tage det lidt i rækkefølge.

For det første indføres der med forslaget en konkursordning, som sikrer danske bredbåndskunder en bredbåndsforbindelse, hvis deres teleudbyder går konkurs. Det er en følge af Skylines konkurs, hvor der var en række brugere, der lige pludselig stod uden en bredbåndsforbindelse, men hvor man ved en snak i Erhvervs- og Vækstministeriet fik fundet en løsning.

Med mit kendskab til telemarkedet i Danmark, både håber og tror jeg, at det er en lov, der forhåbentlig aldrig kommer i anvendelse. Men for alle tilfældes skyld står vi i Venstre selvfølgelig ikke i vejen for at sikre, at hvis den utænkelige situation opstår, at et selskab går konkurs og der ikke er et konkurrerende selskab, der ønsker at købe konkursboet, så må vi efter de lange forhandlinger, der har været, si-ge, at der egentlig er fundet en fornuftig løsning.

Hvor regeringen som udgangspunkt lagde op til, at alle bredbåndsudbydere i Danmark på forhånd skulle betale et beløb til statskassen, så indeholder forslaget nu alene, at branchen skal være med til at finansiere en løsning, hvis situationen opstår; men den skal altså ikke på forhånd lægge penge i Erhvervs- og Vækstministeriets kasse.

I Venstre mener vi, at det er vigtigt, at vi ikke pålægger erhvervs- livet nye byrder, og vi hilser det velkommen med tilfredshed, at det lykkedes os at sikre, at der ikke skulle indbetales på forhånd, men kun hvis det ulykkelige sker, nemlig at der er et selskab, der går konkurs; ja, så skal der indbetales.

Lovforslaget giver også klare regler for, hvordan og hvorledes kommuner og regioner skal kunne udleje arealer og bygninger til op-sætning af sendeudstyr og master, og at det nu kan ske til priser, der

afspejler den reelle lejeværdi i området. Vi har desværre set alt for mange eksempler på, at kommuner har klaget over dårlig mobildækning på den ene side, men samtidig opkrævet meget høje lejepriser for master og sendeudstyr på den anden side. Det er selvfølgelig en uholdbar situation, for det giver i mine øjne ingen mening, hvis kommuner og regioner får julelys i øjnene, når en mobiloperatør melder sig på banen, og kommunen så opkræver høje lejepriser.

I stedet burde der være en fælles interesse i, at vilkårene er så attraktive, at vi sikrer en fortsat udbygning af både mobil- og bredbåndsnet i Danmark. Jeg håber, at alle kommuner og regioner fremover vil være attraktive medspillere og ikke en modspiller i kampen for at sikre bedre både mobil- og bredbåndsdekning til danskerne. Med forslaget understøttes den mulighed, og det håber jeg virkelig at kommuner og regioner tager til sig.

Hvis der bliver for høje priser, betyder det, at master lægges ned, mobildækningen forringes, og der kommer ikke den opgradering, ej heller af bredbånd, så det duer ikke. For det er borgerne, der taber på denne øvelse. Så får borgerne dårligere mobildækning og dårligere adgang til bredbånd, og sådan bør det naturligvis ikke være i det 21. århundrede, hvor vi alle burde kæmpe for den samme sag, nemlig at udbygningen af den teknologiske infrastruktur skal kunne foregå til det bedste for os alle, så vi alle kan bruge teknologiens muligheder.

Lovforslaget udmønter derudover vækstafalens forslag om at give to gange 30 mio. kr. til bredbåndsudrulning på Bornholm. Jeg må jo sige, at fra Venstres side er vi jo altid bekymret, hvis der er steder, hvor der er risiko for, at statslige penge, borgernes penge risikerer at skubbe private investeringer af bordet. Omvendt så medvirker vi meget gerne til, at der findes en løsning, så vi også på Bornholm sikrer en ordentlig dækning af bredbånd. Derfor er vi i Venstre tilfredse med, at den afsatte pulje skal fordeles gennem et udbud, som sikrer, at de statslige penge giver mest mulig bredbånd for pengene.

I Venstre vil vi ikke påstå, at vi er bedre til at forudse den teknologiske udvikling end det frie marked, og derfor er det også for Venstre afgørende, at udbuddet afvikles på en teknologineutral måde, så det er antallet af bornholmere, der får bedre adgang til bredbånd, og hastigheden, der tilbydes, der er afgørende, og ikke hvilken teknologi eller hvilket selskab, der er tale om.

Der har været meget debat om regeringens model for bedre bredbåndsmuligheder på Bornholm. I Venstre forventer vi naturligvis, at når der nu er afsat 60 mio. kr. til at fremme bredbånd, vil regeringen sikre, at den valgte model reelt kan bruges og fremmer bredbåndsudbygningen. Lovforslaget giver mulighed for, at Østkraft, der er et kommunalt ejet elselskab, kan byde på opgaven, men dog på en sådan måde, at hverken kommunalfuldmagt eller hensynet til elkunder sættes over styr.

Fra Venstres side mener vi, at det foreliggende lovforslag trods elementer af overregulering indeholder en lang række tiltag, som forhåbentlig vil sikre bedre vilkår for udbygning af mobil- og bredbåndsinfrastruktur i Danmark. Der er en lang række elementer, som vi kan nikke genkendende til som forslag, vi selv har fremsat tidligere, og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en kort bemærkning. Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:29

Frank Aaen (EL):

Der var et enkelt element i lovforslaget, som Venstres ordfører ikke omtalte, nemlig at kommunerne har lov til at oprette aktieselskaber, der kan udbyde bredbåndsforbindelser. Det er jo den rene socialisme. Er det, fordi Venstre ikke har opdaget det, eller fordi man er lidt flov over, at man på den måde er med til at lave noget, som man normalt vil kalde socialisme? Eller hvorfor nævnte man ikke lige den del af lovforslaget?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Det nævnte jeg såmænd også. Jeg nævnte jo helt specifikt det, der er tilfældet, nemlig at Østkraft får en mulighed for at byde på opgaven. Det er rigtigt, at den model, det sker efter, er, at Østkraft så skal oprette et kapitalselskab for at holde økonomien adskilt, og det synes jeg er en fornuftig måde at gøre det på, så der ikke er risiko for, at der sker en sammenblanding af forskellige pengekasser. Jeg tror også, at det er de svar, der tidligere er givet fra regeringens side, både fra erhvervsministeren og også fra klima- og energiministeren, med hensyn til hvad det er for nogle principper, der gælder. Så det er ikke gået ubemærket hen, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:30

Frank Aaen (EL):

Nej, men der står altså ikke Østkraft i lovforslaget. Det er en generel mulighed, og for at der ikke skal være nogen tvivl, så hilser vi det velkommen. Det er en af de rigtig gode ting i det her lovforslag, nemlig at kommuner i almindelighed må have lov til at oprette selskaber og udbyde bredbåndsløsninger i områder, hvor man har dårlige forbindelser. Så det er sådan set bare en ros, men det undrer mig bare alligevel, at Venstre er gået med til et forslag af den fornuftige karakter.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu kan man jo roligt sige, at der er tale om et lovforslag, der indeholder mange elementer, og det her udspringer jo af de vækstforhandlinger, der har været. Og der har det her så været den løsning, der har kunnet skabe fodslag.

Det udgangspunkt, der jo ellers er, og som er det, vi ser udrulle sig rundtomkring i landet, er jo, at det er elselskaber, som er privatiseret, som går ind på fibermarkedet, og det tror jeg egentlig som udgangspunkt også er en rigtig, rigtig god idé. Jeg husker en sag fra for en del år siden, hvor elselskabet – jeg mener, det var i Viborg kommune – ønskede at komme med i MidtVest Bredbånd. Det kunne de ikke, og historien viste jo desværre, at MidtVest Bredbånd ikke kunne klare sig på markedet og gik konkurs. Så derfor er der nogle beskyttelser, i forhold til hvad kommuner kan engagere sig i. Det tror jeg nu er et ganske fornuftigt princip, som vi støtter os til.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Trine Bramsen.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Digital infrastruktur er blevet en nødvendighed på lige fod med el, vand og varme. For danske familier og virksomheder er internettet meget mere end underholdning. Det er kommunikation med det offentlige og hinanden, det er indkøb, det er bank, det er

fakturerings, og det er dialog med kunder. Skoleintra, borger.dk, virk.dk og NemID er helt centrale redskaber i nutidens samfund, men ens for dem alle er, at de kun fungerer, når der er megabit til og fra computeren eller tabletten.

Ordentlig internetforbindelse til alle er og bliver en socialdemokratisk hjertesag. Vi har altid kæmpet for at bevæge vores samfund, og i de her år spiller digitaliseringen en central rolle for udviklingen af såvel vores velfærdssamfund som vores virksomheder.

Sidste år oplevede tusindvis af danske borgere og virksomheder den uvished, det er, når ens internet ikke er der mere; når ens internetudbyder truer med at gå ned. Det førte til frustration og til frygt for både borgere og virksomheder. Det skal vi gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for ikke sker igen, og det er jo derfor, at vi står her i dag.

Vi drøfter et lovforslag, der skal sikre, at borgere og virksomheder ikke lades i stikken, når en internetudbyder går konkurs. Vi sikrer samtidig langt bedre vilkår for de internetudbydere, der skal sikre, at de alt for mange danskere, der i dag ikke har en ordentlig internetdækning, får ordentlige vilkår.

Med forslaget gives bemyndigelse til i bekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om 30 dages nød drift af bredbåndsforbindelser i tilfælde af internetudbyderens konkurs. Samtidig gives der mulighed for, at de kommuner, der ejer et elforsyningsselskab, som forsyner landdistrikter og mindre byer i et forsyningsområde, hvor bredbåndshastighederne ligger væsentligt under landsgennemsnittet, kan etablere bredbåndsinfrastruktur gennem selvstændige kommunalt ejede kapitalselskaber. Ikke mindst skaber vi med lovforslaget klare rammer for kommuners og regioners udlejning af bygninger og arealer til mobilmaster og antenner, så det ikke længere kan bruges som en undskyldning for ikke at sikre ordentlig internetdækning til danskerne.

Vi Socialdemokrater vil ikke bare se til, mens danske familier og virksomheder afskæres fra digitaliseringen. Digitaliseringen er kommet for at blive, og derfor skal vi sikre ordentlig internetdækning. Derfor holder vi også skarpt øje med udviklingen på området, og vi Socialdemokrater tager gerne de nødvendige lovgivningsmæssige initiativer til at betale den danske digitale infrastruktur, hvor markedet ikke kan klare det.

Med de ord skal jeg meddele, at vi Socialdemokrater kan støtte forslaget.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som flere før mig har sagt, er det her jo et af nøgleomdrejningspunkterne i forhold til at bevare og forsvare beskæftigelsen – også i vores landdistrikter.

Det lyder måske lidt morsomt for nogle, men vi befinder os jo i en virkelighed, hvor informationsteknologien bruges inden for alle brancher i Danmark. Derfor kan vi se, at der jo er rigtig mange steder i Danmark – dér, hvor det går lidt langsommere med hensyn til at udrulle bredbånd og andre informationsteknologier – hvor det er sådan, at det faktisk er et problem for de lokale erhvervsdrivende. Eksempelvis er landmænd mange steder i dag afhængige af malke-robotter i deres bedrifter, og der er det jo klart, at hvis man ikke har adgang til bredbånd, er det et stort problem. Vi ser det også på mange efterskoler, som jo bruger it i deres undervisning og har smartboards osv., og hvor man er med på den her bølge af informationsteknologi, som ruller ind over Danmark og hele verden. Det betyder, at det altså giver store problemer, når bredbåndet ikke virker, og når

der er områder i Danmark, hvor bredbåndsforbindelsen har meget svingende kvalitet.

Vi så også – som Venstres ordfører var inde på i sit indlæg – i forbindelse med Skylines konkurs i Nordjylland, at det er forbundet med store problemer, når en udbyder lige pludselig ikke er der mere. Derfor har det her lovforslag fra erhvervsministeren jo også en pointe i forhold til at sikre, at man i konkurstilfælde og tilfælde, hvor virksomheder skal under rekonstruktion, har mulighed for at lade forbindelserne køre videre i en periode, og at branchen i øvrigt selv skal være med til at løse den del af opgaven. Det er noget af det, Dansk Folkeparti også godt kan se fornuften i, og det støtter vi sådan set.

Så er der det her med, at vi jo på torsdag her i Folketinget har et samråd med erhvervsministeren i Erhvervsudvalget netop om den del, at man jo på Bornholm har den udfordring, at kommunen ikke må bruge midlerne fra Østkraft, eller rettere sagt: Det må de godt, men det vil blive modregnet i deres bloktilskud. Der glæder vi os selvfølgelig til at høre, hvad ministeren vil sige i en redegørelse for det. For vi mener selvfølgelig, at det altså er meget vigtigt netop med hensyn til de danske øer, at det sikres, at den investering bliver til noget konkret, og at de dermed også kan se frem til en forbedret internetadgang. Det gælder specielt på de øer, hvor der stadig væk er relativt meget industri og virksomhedsdrift, og det er der heldigvis på Bornholm.

Ministeren har jo netop i maj måned udgivet Redegørelse om Danmarks Digitale Vækst 2013, og der har jeg da noteret mig omme på side 20, at man jo også går ind og kigger på, hvordan det egentlig er gået med udviklingen af it-infrastrukturen i vores landdistrikter. Der går det heldigvis den rigtige vej, hvis man måler på, hvor mange procent af landdistrikterne og i det hele taget hele befolkningen som er i stand til eksempelvis at downloade med en hastighed af minimum 100 Mb/s. Der har der i hvert fald været en stigning fra 2011 til 2012 fra 38 pct. til 65 pct., og det er jo positivt og noget, der taler for, at der vil være flere og flere, der får en bredbåndsforbindelse, som virker, og som de kan bruge.

Men det, der selvfølgelig er den helt store udfordring, er at få alle vores landdistrikter med, og at vi sikrer, at når folk eksempelvis foretager mobilopkald fra vores landdistrikter, skal de også gerne kunne få fat i alarmcentralen, hvilket nogle steder har været et problem. Vi har jo set målinger fra forskellige egne i Danmark, der viser, at der er nogle steder, bl.a. på Djursland, hvor det er så som så med kvaliteten i adgangen til mobiltelefoni.

Men det er alt sammen noget, der arbejdes med, og vi anerkender jo også, at der jo ligger et udbud på området, og at der er nogle virksomheder, der har vundet udbuddene. Og der er det vigtigt, at man i forbindelse med nye og kommende udbud selvfølgelig stiller nogle større krav til udbydere om også at tilgodese landdistrikterne. For der, hvor der er færre kunder end de fleste andre steder, er der, hvor det er sværest at få de erhvervsdrivende til at investere rigtig mange penge, for det giver jo alt andet lige en væsentlig længere tilbagebetalingstid på den investering, man har foretaget.

Men alt i alt synes Dansk Folkeparti, at det er her beslutningsforslag er positivt og til gavn for vores landdistrikter, og det er også med til at sørge for en forsyningssikkerhed, hvis der er udbydere, der går konkurs.

Så er der det, som også hr. Frank Aaen var inde på, med elforsyningsselskaber, nemlig at man vil give mulighed for, at der kan etableres kommunalt ejede kapitalselskaber. Og det er jo sådan lidt et kuriosum, for hvad betyder det at ligge væsentligt under landsgennemsnittet? Det kan jo betyde mange ting, og der glæder jeg mig selvfølgelig til også at høre ministerens ord om, hvornår noget er væsentligt, og hvornår noget er uvæsentligt.

Men vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 15:40

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg for De Radikale.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

I Danmark anno 2013 er internet og mobildækning helt og aldeles afgørende for borgerne. Som vi alle ved, foregår mere og mere på nettet, og mange har ikke fastnettelefon i dag, men har i stedet udelukkende en mobiltelefon.

Et bredt flertal i Folketinget har siden slut-1990'erne valgt en markedsbaseret udrulning af mobil- og bredbåndsnat. Hvert år investerer forskellige selskaber milliarder af kroner i bredbånd og mobilmaster og udrulning af kabler. Det betyder, at Danmark har en meget god dækning, hvis vi sammenligner med andre lande i verden. Dog er der nogle områder, som har dårlig dækning, og det er især i landdistrikterne, og det er et problem for kunderne, når selskaber går konkurs, fordi de, når konkursen indtræffer, mister deres internetadgang. Den lovændring, vi diskuterer i dag, skal løse nogle af de problemer.

Sidste år gik selskabet Skyline konkurs. Det betød, at mange borgere og virksomheder pludselig ikke havde internet mere. Derfor laver vi nu for det første en garantiordning, som vi også kender det fra rejseområdet, hvor kunderne er dækket ind ved konkurs. Når et selskab fremover går konkurs, vil der blive etableret nøddrift i 30 dage, som betales af de andre selskaber. I løbet af de 30 dage kan kunden finde alternative løsninger, andre selskaber kan overtage konkursboet, eller kunderne kan købe bredbånd fra et andet selskab. Branchen har været kritisk over for nødvendigheden af det her lovforslag. Derfor har det været vigtigt for regeringen at lave det her så lidt byrdefuldt som muligt for branchen. Derfor er lovforslaget lavet på den måde, at branchen først skal have penge op af lommen, når en udbyder er gået konkurs eller er under rekonstruktion.

For det andet skal den her lov sætte rammen for, hvordan vi udnytter de 60 mio. kr., som et bredt flertal i Folketinget har afsat til at udrulle bredbånd på Bornholm. Erhvervs- og Vækstministeriets bredbåndskortlægning viser, at Bornholm har meget dårlig dækning i forhold til resten af landet. Loven her giver Bornholms Kommunes elsselskab mulighed for at byde ind på den ekstra udrulning til 60 mio. kr., når staten i løbet af sommeren sender opgaven i udbud. Radikale Venstre er glade for, at vi med vækstplanen fandt penge til at rulle internet ud på Bornholm, som simpelthen har alt, alt for dårlig dækning, som det er i dag.

Sidste del af lovforslaget er at give kommunerne mulighed for at trække investeringer til kommunens tyndt befolkede områder. Selskaberne investerer som sagt milliarder af kroner i mobilnet og muligheder for mobilt bredbånd, men ofte går investeringerne forbi landdistrikterne, fordi der er færre kunder og dermed færre penge at tjene. Derfor giver lovforslaget kommuner og regioner mulighed for at udleje offentlige arealer billigere, så det bliver mindre dyrt at opsætte en mast eller en antenne. Radikale Venstre mener at kommunerne kan bruge denne mulighed til at sikre dækning i deres landdistrikter. Det vil selvfølgelig kun ske, hvis kommunerne gør brug af den her mulighed. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at opfordre alle kommuner til at lave en strategi på det her område.

Med de ord kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Mette Boye fra SF.

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet. Lovforslaget har jo det formål at skabe nogle bedre betingelser for borgere de steder i landet, hvor der er en dårlig mobilforbindelse og internetforbindelse, og på den baggrund kan vi i SF støtte forslaget.

Adgangen til internettet er en del af den moderne infrastruktur. I dag kræver det at være borger og virksomhed daglig adgang til højhastighedsbredbånd. I Danmark har vi valgt at lave en markedsdrevet udvikling af bredbånd, og det har været med til at sikre Danmark en førende position som bredbåndsnation.

Men der er huller i den markedsdrevne infrastruktur. For det første er der jo det hul, at der er relativt store regionale og lokale forskelle i infrastrukturen, og at der fortsat er områder, hvor virksomheder og forbrugere ikke kan få den mobilforbindelse eller bredbåndshastighed, som de måtte ønske. For det andet er der huller i forbindelse med udbydere, der går konkurs. Det så vi jo sidste år, bl.a. med Skylines konkurs, hvor omkring 40.000 brugere blev påvirket, og det er bl.a. det spørgsmål, som vi behandler her i dag, altså spørgsmålet om nøddrift.

Lovforslaget skaber rammer for, at der kan etableres nøddrift i tilfælde af konkurs i op til 30 dage. Og det synes vi er en god idé, for som reglerne er i dag, kan der lukkes for forbindelsen, hvis en udbyder går konkurs. At stå uden netforbindelse kan være fatalt for små erhvervsdrivende, for landmænd, der er afhængige af internettet for at kunne få mælken til mejeriet, for borgere, der skal på netbank, have svar fra lægen på en test eller andet.

Derudover giver lovforslaget kommuner i områder, hvor højhastighedsbredbånd ligger under gennemsnittet, mulighed for at etablere et selvstændigt bredbåndsselskab, og det vil konkret betyde, at det kan ske på Bornholm og på Læsø. Det synes vi i SF ligeledes er positivt, fordi det netop er områder, hvor bredbåndshastigheden ligger under landsniveauet.

Så vi kan på den baggrund støtte forslaget.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jamen som andre ordførere har været inde på, er det her et fornuftigt forslag, der hjælper folk, der kan risikere at miste deres bredbåndforbindelse. Det støtter vi fuldt ud, og som jeg var inde på i en kort bemærkning til Venstres ordfører, støtter vi selvfølgelig også muligheden for, at kommuner kan oprette selskaber, der løser den opgave.

Jeg synes imidlertid, at der i forslaget, hvad angår det sidste, er to lidt besynderlige begrænsninger. Den ene er, at det kun gælder kommuner, som ejer et elforsyningsselskab. Jeg er helt enig i, at man skal kunne samarbejde med andre; det er i hvert fald lidt grænseoverskridende, hvis en kommune lige pludselig skal til at oprette et stort selskab, der er i stand til at grave ledninger ned, og hvad ved jeg. Men man kunne jo godt forestille sig, at en kommune, der ikke ejer sit eget elforsyningsselskab, ville være i stand til at samarbejde med et andet elforsyningsselskab og på den måde dække løsningen af opgaven.

Jeg synes jo, at det, der er det vigtige, er at sørge for, at de yderområder, der har ingen eller en meget dårlig forbindelse, får en god og sikker forbindelse, og at kommunerne får mulighed for at hjælpe med det. Det er jo det, der ligger i lovforslaget, men jeg forstår ikke begrænsningen.

Jeg forstår heller ikke begrænsningen i, at sådanne kommunale selskaber ikke må indgå i koncerner. Altså, som vi lige hørte før fra Venstres ordfører, kan det jo lige præcis være det, at man ikke er i stand til at samarbejde med andre, der gør, at man kommer ud i problemer. Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at det at samarbejde med andre kunne være et problem, men det kan jo lige så vel give store problemer, at man ikke kan samarbejde ordentligt med andre. Derfor synes jeg også, at den begrænsning bør fjernes, og jeg vil i udvalgsarbejdet arbejde for, at de to problemer, jeg her har nævnt, bliver løst på en fornuftig måde. Men vi støtter altså forslaget.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Mette Bock.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. En stor del af det fremsatte lovforslag er jo en del af vækstplanen, som Liberal Alliance støtter, og det står vi selvfølgelig inde for. Forslagenes dele er blevet gennemgået op til flere gange her fra talerstolen, så det skal jeg undlade. Jeg vil dog påpege en ting, og det er, at den del af forslaget, som vedrører nøddrift, er vi skeptiske over for. Store dele af branchen, Dansk Erhverv, teleindustrien, it-branchen og Dansk Industri fremfører en række gode argumenter for, at det er et overflødigt forslag, og påpeger, at det er en opgave, som branchen kan løse selv.

Vi synes jo, at der, hvor markedet selv kan finde løsninger på problemerne, skal markedet gøre det. Vi ved jo godt, at baggrunden for den her del af forslaget formentlig har været Skylines konkurs. Der er ikke noget, der tyder på, at sådan noget sker umiddelbart igen, men det viser sig jo i den slags situationer, at markedet faktisk er villig til meget hurtigt at træde til. Af den grund vil vi meget gerne anmode om, at forslaget bliver opdelt, så vi har mulighed for naturligvis at stå inde for det forlig, vi har indgået, men også at protestere i forhold til den del af forslaget, som vedrører nøddriften.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et godt forslag, erhvervs- og vækstministeren har fremsat her. Forudsætningen for vækst i det danske samfund er en øget brug af digitalisering, at det bliver implementeret hurtigere, og at man har den størst mulige penetration ud til flest mulige danskere. De tre hovedelementer i forslaget her vil være til gavn for borgerne.

Der er den ene del, som sikrer en ordentlig behandling af brugere, af borgerne, i tilfælde af konkurs; Skylineeksemplet er jo også blevet nævnt fra andre ordføreres side. Det viser, at markedet jo selv også kunne være med til at løse det, men i det tilfælde, hvor markedet ikke vil løse det, er det vigtigt, at der er en konstruktion, en struktur, som træder til, hvis det ikke bliver løst. Det kan vi støtte.

Vi synes også, det er vigtigt, at der er klare regler for kommuners salg og udlejning, i forhold til mastelovgivning, i forhold til fysisk infrastruktur. Alle vil gerne have en bedre dækning, og det er til gavn for det danske samfund – jo bedre dækning jo mere vækst får vi i hele Danmark – men det er også vigtigt, at kommunerne ikke bruger det som en malkeko i forhold til at få nogle ekstra indtægter ind fra en privat industri, som står med ryggen mod muren, og som ikke har andre muligheder, f.eks. for at vælge strukturen for masten

på lige netop det sted i den kommune. Så den del af forslaget kan vi også støtte.

Så er der Bornholmdelen. Ja, i den bedste af alle verdener, det vil jeg ikke lægge skjul på, var vi ikke enige i, at der skulle afsættes 2 x 30 mio. kr. til et bestemt område i Danmark, for hvorfor f.eks. lige Bornholm? Der er også mange andre områder i Danmark, som har brug for det. Men i det her tilfælde er det en speciel situation, Bornholm er en ø, hvor it-penetrationen og bredbåndsudviklingen ikke er rullet helt ud i forhold til andre dele af Danmark, og derfor synes vi, det er fornuftigt. Vi er også med i vækstaftalen, som sikrer det. Vi har også lavet en aftale med regeringen om, at man i forligskredsen aftaler den endelige udmøntning i forhold til udbuddet. Men vi er enige i, at det bliver sat i gang nu, og så vil man i forligspartierne sætte sig ned og se på, at man sikrer, at det er teknologineutralt, og at det ikke kun er et selskab, som får lov til at byde på de 60 mio. kr. til gavn for bornholmerne.

Så alt i alt kan Det Konservative Folkeparti støtte alle elementer i forslaget.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren og giver ordet til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:52

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Adgang til internettet er i dag afgørende for langt de fleste virksomheder i deres daglige arbejde, og forbrugere stiller stadig større krav til at kunne komme på nettet, uanset hvor de er. Der skal købes dagligvarer over nettet, børnene skal tjekke lektier gennem skoleintra, og patienten skal kunne bestille tid ved lægen. Danmark har internationalt set en veludviklet digital infrastruktur. Mobildækningen med 3G er på linje med de bedste lande i Europa. Godt 83 pct. af alle danske husstande og virksomheder har i dag adgang til bredbåndsforbindelser med downloadhastigheder på mindst 30 Mb. Ca. 79 pct. har adgang til uploadhastigheder på mindst 10 Mb. Der er imidlertid regionale og lokale forskelle i den digitale infrastruktur, og der er fortsat områder, hvor virksomheder og forbrugere ikke kan få den mobilforbindelse eller den bredbåndshastighed, som de ønsker. Det er derfor en væsentlig opgave at muliggøre, at alle områder i Danmark har adgang til god mobil- og bredbåndsdækning, så alle kan høste gevinsterne ved den digitale udvikling. Med lovforslaget gør vi tre ting for at skabe bedre bredbånds- og mobildækning i Danmark.

For det første fastsætter vi klare rammer for nøddrift af bredbåndsforbindelser i op til 30 dage i tilfælde af en udbyders konkurs. Som reglerne er i dag, kan kurator, hvis en udbyder af bredbånd går konkurs, uden videre lukke og slukke for forbindelsen, hvis det er i udbyderens eller boets interesse. Skylines konkurs sidste år viste, at kunder hos en konkursramt bredbåndsudbyder kan risikere ikke at få videreført deres forbindelse af en anden udbyder. At stå uden udbyder kan være ødelæggende for f.eks. en landbrugsvirksomhed med internetstyret malkesystem eller en ganske almindelig familie, der er afhængig af nettet til både sociale formål og kontakt med arbejdspladsen.

Med forslaget fastsætter vi derfor klare spilleregler for kurator ved konkurstillfælde og giver mulighed for 30 dages nøddrift, så borgere og virksomheder får tid til at finde en alternativ udbyder. På linje med andre områder forpligtes telebranchen til at sikre finansiering ved solidariske ordninger, når branchen rammes af konkurs. Forslaget er dog skruet fleksibelt sammen, så branchen ikke skal have penge op af lommen, før en udbyder eventuelt er gået konkurs.

For det andet giver vi kommuner, som ejer et elforsyningsselskab, mulighed for at etablere et selvstændigt bredbåndsselskab. Lovforslaget retter sig mod områder med højhastighedsbredbånd,

som ligger væsentligt under landsgennemsnittet og primært forsyner landdistrikter og mindre byer. Forslaget giver bl.a. Bornholms Regionkommune mulighed for at spille en aktiv rolle i forhold til at udrulle bredbånd. Alt for ofte oplever både danske og udenlandske turister, at de f.eks. ikke kan booke billetter eller hotel, når de rejser rundt i vores sommerland som f.eks. på Bornholm.

For det tredje skaber vi klare rammer for kommuner og regioners udlejning af bygninger og arealer til mobilmaster og antenner. Det gør vi for at gøre det mere attraktivt for teleselskaberne at udbygge mobilnettet. Forslaget giver mulighed for at indgå lejeaftaler på markedsvilkår. Det betyder også, at der kan fastsættes en meget lav pris i områder med meget få kunder. Det er til fordel for både forbrugere og for virksomheder i de tyndt befolkede områder, hvor det ellers ikke kan betale sig for teleselskaberne at investere.

Så samlet set medvirker forslaget til at skabe bedre betingelser for udrulning af bredbånd i de områder af landet, hvor dækningen er dårligst, ligesom borgere og virksomheder ikke behøver at være nervøse for at miste deres bredbåndsforbindelse fra den ene dag til den anden.

Med de ord ser jeg frem til en konstruktiv drøftelse af lovforslaget i udvalget.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Da der ikke er nogen, der gør indsigelser, er det vedtaget.

Kl. 15:57

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag, den 11. juni 2013, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:58).